BOLŞEVİK

DEVRİMCİ TEORİ OLMADAN DEVRİMCİ PRATİK OLMAZ!
MART 1987
FİATI: 5 DM

TKP/ML B İÇİNDEKİ İDEOLOJİK
MÜCADELENİN BELGELERİ
BPİ. SORUNUNDA "AZINLIK"IN GÖRÜŞLERİ

AYRILIKLARIMIZ

1

SAYI 19

Yayıncının notu :

Bolşevik'in bu sayısında TKP/ML B içinde ve çevresinde yürütülen tartışmalardan "Bolşevik Parti İnşası" sorunları ile ilgili olan tartışmada TKP/ML B içindeki"azınlığın " görüşlerini yansıtan "Bolşevik Parti inşası sorunu üzerine Ayrılıklarımız" başlıklı belgeyi,bu belgenin yazarlarınca kaleme alınmış "Genel Ön açıklama" ve "Açıklayıcı Notlar" ile birlikte yayınlıyoruz.

Ayrıca bu yazı ile birlikte elimize geçen, "Ayrılıklarımız üzerine genel ön açıklama"ya tavır takınan "MK Çoğunluğu" nun bir yazısını da yayınlıyoruz.

V.İ.S.d.P.: U. T. W.,

P. O.BOX 461
LONDON E8 4JB
England

İÇİNDEKİLER:

1) " AYRILIKLARIMIZ " ÜZERİNE GENEL ÖN AÇIKLAMA.... S. 1

2) BOLŞEVİK PARTİ İNŞASI SORUNU ÜZERİNE AYRILIKLARIMIZ. S. 6

B İ R İ N C İ B Ö L Ü M :

SOSYALİZM İLE İŞCİ SINIFI HAREKETİNİN BİRLİĞİ YADA, İŞCİ SINIFI HAREKETİ İLE SOSYALİZMİN AYRI, AYRI KENDİ YOLLARINDA GİTMESİ SORUNU :

a) " SİYASİ PARTİ " KAVRAMI VE RUSYA SOSYAL DEMOKRASİSİNİN GELİŞME DÖNEMLERİ . S. 8

b) SOSYALİZM İLE İŞCİ SINIFI HAREKETİ BÜTÜN ÜLKELERDE KENDİ AYRI YOLUNDA İLERLİYOR ! AMA YİNE DE " BİZ PARTİYİZ " ANLAYIŞI ÜZERİNE..... S. 11

c) PARTİ ADLANDIRMASI, PARTİ KURULUŞU VE RUSYA SOSYAL DEMOKRATİK HAREKETİN DÖNEMLERİ... S. 15

d) SOSYALİZM İLE İŞCİ SINIFI HAREKETİNİN BİRLİĞİ HER ÜLKEDE DEĞİŞİK YOLLARLA SAĞLANACAKTIR.... S. 33

İ K İ N C İ B Ö L Ü M :

a) TEORİK ÇALIŞMANIN ESAS ALINMASI, BİRİNCİ İNŞA DÖNEMİNİN GÖREVİ MİDİR ? . S. 37

b) PARTİNİN BİRİNCİ AŞAMASINDA " PROLETARYANIN ÖNCÜSÜNÜ KOMÜNİZM DAVASI İÇİN KAZANMAK ESAS GÖREV " DİR SORUNU ÜZERİNE . S. 44

c) PARTİ İNŞASININ BİRİNCİ AŞAMASINDA 'ÇALIŞMANIN SAŞLICA BİÇİMİNİN PROPOGANDA ÇALIŞMASI OLMASI NE DEMEKTİR ? BİZ SORUNU NASIL KOYUYORUZ ? S. 48

d) PARTİNİN BİRİNCİ AŞAMADA " KİTLE AJİTASYON ÖRGÜTÜ " OLMASI NE DEMEKTİR ? VE BU KONUDA SORUNUN BİZDEKİ GELİŞMESİ ÜZERİNE. S. 54

Ü Ç Ü N C Ü B Ö L Ü M :

3. KONFERANSTA PARTİ ÜZERİNE TARTIŞMANIN BAZI YÖNLERİ. S. 71

a) DEVRİMDE İŞÇİ SINIFININ İDOLOJİK ÖNDERLİĞİNİ SAVUNMA SORUNU ÜZERİNE. S. 84

b) İ. KAYPAKKAYA YOLDAŞIN PARTİ SORUNUNDAKİ TAVRI, İZLEDİĞİ GENEL ÇİZGİDEN KOPARTILARAK ELE ALINAMAZ . S. 86

c) " ÇEVRECİLİK " DEMOGOJİSİ ÜZERİNE. S. 92

d) GÜNÜMÜZ KOŞULLARINDA " ÇEVRECİLİK TEORİSİ " " AKADEMİZM " İLE KOL KOLA YÜRÜMEKTEDİR. S. 96

A Ç İ K L A Y I C I N O T L A R .. S. 98

Ön açıklama hakkında :

Yoldaşlar, devrimciler,
'Ayrılıklarımız üzerine genel ön açıklama' başlıklı yazı hakkında kısaca tavır belirlemeyi gerekli görüyoruz.

'Azınlığımız' tarafından hazırlanmış bu yazıda,tek tek ayrılık noktalarında ayrılıkların ne olduğu sorununa geçilmeden, "azınlığımız" ayrılıklar hakkında bir genel değerlendirme yapmaktadır.Bu genel değerlendirme hakkında bizim de söyleyeceklerimiz vardır.

Önce azınlığımız parti içinde bölünme bağıntısında,bölünmenin taraflarını "TKP/ML B nin blokçu kesimi" ile "Blok listeci çoğunluk" ile kendileri yani "3.Konferans delegelerinin yarısını oluşturan yoldaşlar" olarak koymaktadır.

Bu 'blokçu' 'blok listeci' vb. sözleri,azınlığımızın tümü tarafından gelinen yerde,bir çok uyarılarımıza rağmen bilinçli olarak kullanılmaktadır. BP sayı 35 de azınlığımızın devrimci kamuoyuna yayınlanmasını talep ettiği, ve yayınlanmış olan Duyuru başlıklı yazıda da bu kavramlar kullanılmaktadır. Hal böyle olunca ,devrimci kamu oyunda da azınlık tarafından ne anlamda kullanıldığı belirtilmeden bizleri nitelendirmek için kullanılan bu kavram hakkında tavır takınmak zorunlu hale gelmektedir.

Söz konusu 'blokçu' 'blok listeci' kavramının mucidi, azınlığımızın unsurlarından biri olan, 'vetocu' 'istifacı' (Bunun için BKz. KOnferans Raporu I. Ön söz) eski MK üyesidir. Bu kişi blok listeci kavramının içeriğini aynen şöyle doldurmuştur :

" Blok listeciler deyimi ile,Konferansta genel olarak birlikte hareket eden, seçimler sırasında ise hepsi hazırlanmış ortak bir listeye oy kullanan delegeler anlatılmak istenmektedir."

Kendilerini ise azınlıkçı yoldaşlar seçimlerdeki tavır bağıntısında şöyle değerlendiriyor :

" Birbirinden değişik biçimde,ve değişik gerekçelerle değişik yoldaşlar için oy kullanan deleg eler"

Bu bağıntıda bu kavramlar kullanılmaya başlandığında çoğunluktan bir yo doğru bulduğumuzu açıkladığımız şu açıklamayı yapmıştı :

Okuyucu konferansı yaşayıp bilmediğinde,bu konferans içinde bir bölüm kişilerin ilkesiz bir şekilde, seçim hesapları içinde listeler hazırladığını -" önceden hazırlanmış liste-" ; diğerlerinin ise böyle "pis" işlerle ugraşmadığın, onların ilkeli vb.olduğunu sanacak.

Önce, önceden hazırlanmış listeye oy verenler biçiminde bir 'blok listeciler' olduğu tespiti bütünüyle yoldaşın uydurmasıdır.Eğer verilen oyların çoğunluk açısından belli kişiler üzerinde birle=tiğine "blok listecilik" deniyorsa; yani belli sayıda delegenin aynı kişilere oy vermesi ise blok listecilik; o zaman azınlık açısındand da -kendini seçmeyen bir kişi dışındaki azınlık için de- 'blok listecilik' sözkonusudur !

İkinci olarak yoldaşın 'blok listeci' diye adlandırdığı; konferanstaki seçimlerde bir delegenin seçimlere katılmaması sonucu,çoğunluğu oluşturan yoldaşlar, bütün konferans boyunca ortaya çıkan idolojik-siyasi tartışmalarda esasta temel ayrılık noktalarında ortak bir konumda bulunan, idolojik mücadelede aralarında esasta idolojik siyasi birlik olduğu açıkca ortaya çıkan; aralarında çeli=me olan ikincil noktalarda da bunları açıkca tespit edip üzerine mücadele yüruten yoldaşlarodır. Yani onların seçimlerde aynı kişilere oy vermesinin ideolojik-siyasi temeli vardır.

Buna karşı,'blok listeci' denilenlerin karşısında olanların tavrını belirleyen esasta ideolojik ve siyasi parçalanmışlıktır.Ama seçimler sözkonusu olduğunda bunlar birleşmiştir.Gerçek durum budur.

Biz gelinen yerde eğer bir blokçuluktan söz edilecekse,o zaman seçimler bağıntısında iki bloktan,biri Partinin temel çizgisini savunanların bloğu,diğeri partiye karşı olma noktasında birleşen,ve fakat aralarında bir dizi noktada parçalanmış olan ilkesiz bir 'anti partici' ler bloğu, bir Ağustos bloğu örneği bloktan söz edilebileceğini söylüyoruz.

***

İkinci olarak Azınlığımızın I. OPK yı 'tasfiye konferansı' olarak değerlendirmesi sorunu var.Bu bağıntıda sorun 'neyin,kimin,nasıl tasfiyesi' sorularına cevap vermektir.Biz açık olarak şunu tespit etmek istiyoruz : Biz partinin en temel görüşleri,programatik görüşleri noktalarında aralarında ilkesel görüş ayrılıkları olanların uzun süre aynı parti içinde birlikte çalışabileceklerini,bu gibi görüş ayrılıklarının ideolojik mücadele içinde giderilmemesi halinde,örgütsel birliğin dağılacağını düşünüyoruz. Örgütsel birlik, ideolojik-siyasi temelleri olmayan bir birlikse saçmalıktır.
Azınlığımız bugün geldiği yerde, şimdi bu broşürde de açıkça görüleceği gibi,ne olduğumuz sorusuna verilen cevapta bile bugün Parti çoğunluğundan kökten ayrı bir konumda durmakta, ve TKP/ML B yi bugünkü yapısı ve konumu ile TASFİYEnin teorisini yapmaktadır.Pratiği de buna uygundur.Hal böyle olunca azınlığın 'Tasfiyeci'likten yakınması komik olmaktadır. OPK bu bağıntıda eğer bir Tasfiye konferansı olacaksa, TASFİYECİLİĞİ TASFİYE konferansı olabilir.Bunda da ML açısından kötü olan hiç bir şey yoktur.

***

Üçüncü olarak devrimci kamu oyu, Parti içinde bu azınlığa hangi hakların tanındığını bilmesi açısından, bu yazıyı yanyana gelerek kaleme alanların değişik hücrelerin üyeleri olduğunu,Partinin ideolojik mücadeleyi hızlandırmak ve daha doğru temellerde yürütebilmek için Konferans (eski) delegelerine hücreleri dışında yanyana gelme imkanını tanıdığını bilmeli;bu gibi haklara rağmen,azınlığın parti içi demokrasinin azlığından,yaralandığından vb. şikayetlendiğini bilmelidir.

***

Dördüncü olarak : Azınlığımızın genel değerlendirmesi "TKP/ML B nin blok listeci kesimi " (siz Partiye sahip çıkanlar,Partinin ML çizgisine sahip çıkanlar anlayın) nin "geriye dönüşü olmayan bir hızla GERİYE YÖNELİK bir dönüşüm içine" girmiş olduğu şeklindedir.

Bu bağıntıda söyleyeceğimiz çok kısa ve genel tez olarak şudur :

GERİYE YÖNELİK bir gelişme ,ML pozisyonları tek tek soru işareti haline getirip terk etme, ML Parti olma iddiasından vaz geçme,giderek ML olma iddiasının mantıki temellerini ortadan kaldırma,menşevizme ve revizyonizme hızlı bir ilerleme gerçekten de Partinin bir kesimi için söz konusudur. Ama Partiyi savunanlar değil,ona cepheden saldırıya geçenlerdir,yani azınlıktır GERİ DÖNÜŞ içinde olan. Bizim geri döndüğümüz şeyler varsa,bunlar yanlışlarımız,eksiklerimiz,sapmalarımız, vb. dir.Ve bunlardan'geri dönmekte' biz hiç bir zaman tereddüt etmeyeceğiz.

Parti bağıntısında kimin ,hangi görüşlerden ,nasıl 'geri döndüğü' Konfgerans Rapor ve tutankalarında olduğu gibi,Parti inşası konusundaki azınlığın geldiği noktayı belirleyen bu broşür de ortaya koymaktadır.Azınlığımız geldiği noktada "gerçek parti" perdelemesi altında ,parti adını bile kullanmamızın yanlış olduğunu savunur noktada konaklamıştır. Bugün esas görevin "öncünün kazanılması' olduğu temel ML önermemizin yanlışlığını savunur noktada konaklamıştır. vb.vb. Bunların ,bizim konumumuzu "geriye yönelik dönüşüm olarak"adlandırmaları komedidir.Bu yoldaşlar,1976 DHB /TKP/ML ayrışmasında DHB nin savunduklarına "dönmüş"lerdir.

Biz okuyucuları,azınlığımızın "dönüşüm" örneği olarak ileri sürdüğü iddialarla ilgili olarak.Konferans Rapor ve Söz tutanağından ilgili bölümleri dikkatle incelemeye çağırıyoruz. Ancak bu şekilde,okuyucunun orjinal belgeye,karşılıklı savunulanlara dayanarak,tam bir değerlendirme yapması mümkün olacaktır.

Tabii bu söylediğimiz tartışılan siyasi sorunlarla ilgilidir.Sorunun kişilerin somut durumunun da tartışılmasını gerektiren bölümü ile ilgili olarak ,Azınlığımızın ön sözünde getirilen

"Bir diğer önemli geri dönüş te,3 Konferans öncesi MK içinde çalışan ve 3.Konferansta yeniden seçileceği düşünülen bir yoldaşın,başını İ. Hayri'nin çektiği 'Blok' listeci yoldaşlar tarafından MK ne seçtirilmemesidir.
Bu bağıntıda MK ne seçtirilmeyen yoldaşın konferans öncesi temel fikirlerini korumuş olduğuna ,temel noktalarda fikir değişikliği göstermiş olanın İ. Hayri olduğuna .. vb." tespitleri ile ilgili olarak söyleyeceğimiz şudur :

*Seçilmyen kişi,konferansta temel iki ayrılık noktasında,kararlaştırılan çizginin tersi konumda duran bir kişidir.

* Seçilmeyen kişi,alınan kararların bir çoğunda çekimser kalmış,ya da katıldıklarında özel açıklamalar yapma ihtiyacı duyarak bunlara katılmış biridir.

Yani tespit edilen çizgi ile kökten sorunları olduğu açık olan,ve gelişme yönü de olumsuz olan ; kendisi ve bir delege dışında tüm delegelerin hakkında 'olumsuzlukları abartma' tespiti yaptığı bir kişidir.

Bu kişinin MK ya seçilmemiş olması bütünü ile doğru,ML bir tavır,bu kişinin seçilmemesi tavrını skandal ticaretine konu yapmak yanlış, menşevik bir tavırdır.

Söz konusu kişinin 'temel fikirleri'ni korumuş olduğu iddiasına gelince, azınlığımıza eski MK nin da bir üyesi olan bu kişinin de imzası olan, sorumluluğunu taşıdığı yazılara bir kez daha göz atmasını salık veririz. Bir de, bu yoldaşın konferansa getirdiği,delegelerin hemen tümünün konferansta gördüğü,ve görüşlerini bütünlük ve iç bağıntısı içinde ilk defa birlikte ortaya koyması açısından önemli olan belgenin tarihine bir göz atıp, ondan sonra "Konferanstan iki hafta" üzerine görüş değiştirme vb. den yakınmalarını salık veririz.

***

Azınlığımız okuyucuyu "tarafların yazılarını ciddi bir şekilde incelemeye" çağırıyor.Bu çağrıya aynen katılıyoruz. Okuyucu,mümkün olduğunca yapılan alıntıları orjinal belgelerden bütünlük içinde karşılaştırarak okursa, o zaman sağlam bir yargıya varması çok daha mümkün olacaktır. Biz belgeler karşılıklı olarak incelendiğinde azınlığımızın yeni görüşlerinin hiç de yeni olmadığının,bunların bilinen oportunist-revizyonist görüşler olduğunun görüleceğini,bizzat bu yazının "inkarcılık" suçlaması karşısında bunca celallenen azınlığımızın inkarcılık batağının tam da ortasında olduğunu göstereceğini düşünüyoruz.

MK Çoğunluğu 27 Mart 1987 *

(Objektif zorluklar sonucu,azınlığın yazısı ile birlikte yayınlanması için kaleme aldığımız bu yazı MK çoğunluğundan bir yoldaşla görüşülüp tartışılamamıştır.)

‹AYRILIKLARIMIZ› ÜZERİNE GENEL ÖN AÇIKLAMA:

Yoldaşlar, devrimciler ,

TKP / ML B içerisindeki mücadele, gelinen noktada hemen hemen kesinleşmiş bir bölünme aşamasına ulaşmıştır.

Yakın bir süre sonra yapılacak olan ve bizlerin " tasfiye konferansı " olarak değerlendirdiğimiz 1. OPK' ya ideolojik - siyasi alanda hazırlık için, 3. konferans delegelerinin yarısını oluşturan yoldaşlar - bir eksikle - .....tarihinde, önceden hazırladığımız yazıları tartışıp sonuçlandırmak için bir araya geldik.

TKP / ML B' nin ' Blokcu kesimi ' ile aramızda mevcut olan ' Ayrılıklarımız ' üzerine hazırlanan belli yazıları, imkanlarımızın yeterince elverişli olmaması ve zaman darlığından dolayı, istenilen düzeyde tartışamadık.

Bu temel eksikliğimize rağmen, hazırladığımız yazıların temel yönelimlerini, ana fikirlerini tartışarak saptadık ve yazılara son şeklini verme görevini, taslağı hazırlayan yoldaşlara bıraktık.

Bu durumda " AYRILIKLARIMIZ " dizisinde yayınlanacak olan yazıların hazırlık dereceleri ve'ortak yazılarımız' olması bu çerçevededir. Biz, yayınlanması için hazırladığımız yazıların, kendi aramızda yeterli olmayan bir tartışma ile sonuçlandırılmış olması gerçeğini ve kendi dışımızdaki yoldaşlar ve daha başka siyasi gruplardaki arkadaşlarla tartışma gereğini vs. dikkate alarak, bu yazıların ana yönleriyle bizim sorumluluğumuzu taşıyan, ancak yukardaki çerçevede ise, hala TASLAK niteliğinde yazılar olduğunu berrekça vurgulama gereği duymaktayız.

Devrimci kamuoyu ve yoldaşlarımız ; yazılarımızı bu bilinçle incelemeli, eleştirilerini getirmelidir.

" Ayrılıklarımız " dizisinde yayınlamayı tasarladığımız yazıların ciddi bir şekilde incelenmesi halinde, MK çoğunluğunun bizlere yö-

nelik getirdiği " İNKARCILIK " suçlamasının bugün ayrılığa temel teşkil eden noktalarda aslında bir İFTİRA olduğu gerçeği görülecektir.

TKP / ML B' nin ' Blok Listeci ' kesimi, geriye dönüşü olmayan bir hızla " geriye yönelik bir dönüşüm " içine, sürecine girmiştir.

Blok Listeci çoğunluğun önemli bir bölümü açısından geriye yönelik dönüşüm, TKP / ML B 3. Konferansından çok kısa bir zaman önce başlamıştır. Parti içerisindeki bugünkü problemlerin esas nedenini azınlığın inkarcılığında ; azınlığın bir bölümünün ' ML olmayan yöntemlerinde ' gerçek dışı ' bilgilerde ' ; spekülasyonlarda arayan ve öyle tanıtan MK çoğunluğu yanılmaktadır !

3. Konferansın karar tasarılarının, tutanaklarının yayınlandığı koşullarda, gelişmeler belgeli olarak göstermektedirki, Blok Listeci önder İ. Hayri'nin dönüşümü, karar tasarıları ve buna bağlı diğer noktalarda 3. konferansa on onbeş gün kala ve büyük bir süratle başlamıştır.

* * * *

İlk dönüşüm " ML' in güncel kıstasları " bağıntısında ortaya çıkmış İ. Hayri 3. konferanstan kısa süre önce yazdığı ilk karar tasarısını sonradan " inkarcı - tasfiyeci akım " olarak niteledigi yoldaşın pozisyonu ile <u>uzlaştırma</u> temelinde değiştirmiştir. Bu'değişiklik ' düzeltme, yada tamamlama biçiminde değil, iki ayrı temel pozisyonun ' UZLAŞTIRILMASI ' biçiminde olmuştur. Bu anlamda KÖKTEN BİR DEĞİŞİKLİK SÖZ KONUSUDUR.

İ. Hayri iki karşıt pozisyonun ' uzlaştırıldığı temeldeki karar tasarısını konferansa.....gün kala GERİ ÇEKMİŞ ve neden geri çektiğini, çoğu delegenin ilk kez konferansta gördüğü yazılı açıklamasında kendince ortaya koymuştur.

Bu denli kısa zaman aralığında, bu denli KÖKLÜ dönüşümlerin ne kadar sağlıklı, ne kadar Marksist - Leninist temelde olabileceğini herkes ciddi olarak değerlendirmelidir!

İkinci dönüşüm, parti inşa süreci konusunda ortaya çıkmıştır. İlk taslağı İ. Hayri'nin hazırladığı ve üzerinde azınlığın önemli bir kısmının da genel hatlarda anlaştığı bu karar tasarısını İ. Hayri, KONFERANSIN İÇERİSİNDE , tartışmaların geldiği bir noktada bizim durumumuz bağıntısında GERİ ÇEKMİŞTİR ! Geri çektiği nokta şu yada bu ayrıntı sorunu, şu yada bu teorik sorun vb. değildir ! Geri çektiği nokta, bizim parti öncesi örgüt olduğumuz (hem görevlerin esası bakımından ve hemde bir anlamda öyle isimlendirebileceğimiz bakımından) yolundaki, kendisinin de doğru bulduğu TEMEL BİR ANLAYIŞTIR. Böyle bir ' dönüşüm ' şu yada bu ikincil noktadaki ' düzeltmeden ' ' geliştirmeden ', ' değiştirmeden ' tamamen ayrıdır !

Üstelik İ. Hayri kendisinin konferans içerisinde (önemli bölümünü) reddettiği karar tasarısını savunan azınlığı (bir kesimini) bu karar tasarısını savunduğu için, bu gerekçeyle ' inkarca ', ' tasfiyeci ' olarak göstermeye ; bu temelde ' ML bir mücadele ' ! Yürütmeye çalışmıştır.

Üçüncü dönüşüm ; OTYO konusunda ortaya çıkmıştır. Konferansa kadar ve hatta bizim inancımıza göre konferans içerisinde de OTYO' nun ' oportunist ' denilen güçlerin bir bölümü ile de çıkarılabileceği fikrini savunan İ. Hayri, Konferanstan bir- iki ay sonra, karar metninde ' ML' e yakınlar ' ifadesinin ' oportunist ' denilenlerin hiç birisini içermeyeceği iddiası temelinde OTYO' nun sadece'ML ve oportunist olmayan anlamda ML' e yakın' larla çıkarılabileceğini (öyle bir ' çıkarma ' ki, onlarla bile olması çok küçük bir ihtimal !) iddia etmeye başlamıştır.

* * * *

Oysa bizzat İ. Hayri'nin ' oportunist değerlendirdiğimiz ' gruplarla ' OTYO ' çıkarma fikrini 3. konferans öncesi saldırgan bir şekilde savunduğu gün gibi ortadadır.

Daha önceleri " seçilecek yol " a ' ek bir belge ' olarak yayınlanan MK yazısında şöyle denmektedir :

" Merkez Komitemiz bu sorun üzerine görüştü ve bu grupları ve DİĞER ANTİ SOSYAL - EMPERYALİST, DEVRİMCİ DEĞERLENDİRDİĞİMİZ OPORTUNİST DİĞER BAZI GRUPLARI doğrudan etkilemek için, onların yanlış görüşleriyle polemiklerimizi onların çevresinede okutabilmek için, böyle bir tartışma yayın organınnın olumlu olacağı sonucuna vardı. Böyle bir girişim için bizzat bizim aktifleşmemizin doğru olacağı konusunda MERKEZ KOMİTESİ FİKİRBİRLİĞİ İÇİNDEDİR. "

Yine TKP / ML B MK' nin Konferansa sunduğu Faaliyet Raporu, Partizan gibi bizim ' oportunist ' dedeğimiz bir grubu ' bize en yakın' ' ML' e en yakın ' anlamında değerlendiriyor ; buna herhangi bir itiraz gelmiyordu. (Bkz. B. Sayı 9 s. 48)

Bütün bu yukardaki değerlendirmeler gerçekte İ. Güzel imzalı OTYO tartışma yazısında yer alan ; ' çeşitli devrimci grupların ortaklaşa çıkardıkları OTYO ' fikri ile uyum içinde ; bu sonuca götüren temel değerlendirme noktaları idi.

Başlarını İ. Hayri'nin çektiği bu Blokcu geri dönüşe karşın, OTYO fikrini benimseyen, destekleyen Azınlık, temelde Konferans öncesi pozisyonlarını sürdürmüş, tali hatalarını düzeltme içerisinde tavırlarını daha tutarlı hale getirmişlerdir.

Bir diğer önemli " geri dönüş " te, 3. Konferans öncesi Merkez Komitesi içinde çalışan ve 3. Konferansta yeniden seçileceği düşünülen bir yoldaşın, başını İ. Hayri ' nin çektiği ' Blok Listeci' yoldaşlar tarafından MK'ne seçtirilmemesidir.

Bu bağıntıda MK' ne seçtirilmeyen yoldaşın konferans öncesi temel fikirlerini korumuş olduğuna ; temel noktalarda fikir değişikliği göstermiş olanın İ. Hayri olduğuna ; İ. Hayri'nin kendi fikir dönüşümlerine bağlı olarak ..... yoldaş hakkında " inkarcı - tasfiyeci " değerlendirmesi yapmış olduğu gerçeğine ; bütün bunların bir hafta 10 gün gibi kısa bir sürede gerçekleşmiş olduğuna özel bir itina gösterilmelidir.

Buraya kadar saydığımız temel noktalar dışında daha bir çok önemli konularda, başta İ. Hayri olmak üzere, MK çoğunluğunun " geriye dönüş " içine girdiği, bugüne kadar yazdığımız çeşitli yazılarda ortaya konmuştur ve bundan böyle de konacaktır.

Okuyucu bütün bu temel noktalarda tarafların yazılarını ciddi bir şekilde inceliyerek MK çoğunluğunun " inkarcılığa " karşı yürüttüğü " mücadelenin " ne menem bir mücadele olduğuna kendisi karar vermelidir.

TKP / ML B, 3. Konferans Delegelerinin yarısı adına Mart 1987

BOLŞEVİK PARTİ İNŞASI SORUNU ÜZERİNE AYRILIKLARIMIZ :

Kadın Ve Erkek Yoldaşlar, Devrimciler !

Bugün TKP/ML B saflarında sürmekte olan, ideolojik-siyasi mücadelenin en temel sorunlarından biri de, Bolşevik Parti inşası konusudur.

Bu konudaki görüş ayrılıklarımız, belli ölçülerde 3. Konferans öncesi ortaya çıkmış ve Konferans sırası ve bizzat Konferans içinde daha da sistemleşerek gelişmiştir.

Biz bu yazımızda, bu konudaki ayrılık noktalarımızın "başlıcaları" üzerinde durmaya çalışacağız.

Merkez Komitesi çoğunluğunun dayatması sonucu, yakın zamanda OPK yapılacaktır. Bu durumda 'ayrılık noktalarının başlıcaları' üzerine bile, geçmişle bağını kurarak, etraflıca tavır takınma imkanı yoktur. Bunun içindirki, geçmişin bu noktalarda etraflıca değerlendirilmesi, bu yazıdan sonra ele alınacaktır.

Bizim burada getirdiğimiz eleştirilerin belli bir bölümü, bugün azınlık içinde yer alan bazı yoldaşlar tarafından, 1984 Kamp tartışmalarında getirilmiş eleştirilerdir.

1984 Kamp'ındaki eleştiriler ve daha başka devrimci gruplarla yapılan tartışmalar sonunda, Bolşevik 7'nin temel bir dizi tezi, 3. Konferans öncesi,yazarı tarafından "geri" çekilmiştir.

Ne ki, "geri çekilen" bu tezlerin önemli bir bölümünün, sadece ve sadece "tez olarak" geri çekildiği, anlayış olarak olduğu yerde durduğu, 3. Konferans tartışmalarında kendini bütün çıplaklığı ile ortaya koymuştur.

Dahası, 3. Konferans "geri çekilen" temel görüşlerin bazı noktalarda bilince çıkartılmadan 'geri' çekildiğinide kanıtlamıştır.

Bu yazı içinde, 'geri çekilen' başlıca tezlerin nasıl 'geri çekildiğini' ortaya koymaya çalışacağız.

Bizim bu yazımız, esasta 'blok listeci' yoldaşlarla hesaplaşma görevine sahip olsa da, bizzat kendi geçmişimizle de bir hesaplaşmadır.

Tek tek hangi konularda,geçmişte nasıl bir sorumluluk taşıdığımızı, bu yazının kapsamı içinde ortaya koymamız mümkün değildir. Çünkü, bunu yapabilecek ne zaman var, ne de yeterli bir tartışmamız.

Bu durumda, bugün azınlık içinde bulunan yoldaşların, geçmişte savundukları tek tek tezler vb. ile tam bir hesaplaşma, önümüzde görev olarak durmaktadır. Yoldaşlar yazıyı bu bilinçle incelemelidir.

Birinci Bölüm :

SOSYALİZM İLE İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİN BİRLİĞİ YA DA, İSCİ SINIFI HAREKETİ İLE SOSYALİZMİN AYRI,AYRI KENDİ YOLLARINDA GİTMESİ SORUNU ;

Bizce Komünist Parti tartışması, işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birliği veya ayrılığı sorunundan bağımsız olarak ele alınamaz.

İşçi sınıfı hareketinden kopuk, onunla bağ kuramamış bir 'sosyalizm' düşünülebilinir ve belli tarihi dönemlerde doğaldır da. Ne varki , işçi sınıfı hareketinden kopuk bir gerçek Komünist Partisi düşünülemez. Kim ki bunu kavramamıştır, onun M-L'nin Parti anlayışından fazla bir şey kavramadığı açıktır.

Stalin yoldaş, yukarda çok kısa bir şekilde özetlediğimiz görüşün doğruluğunu, Lenin'in 'Ne Yapmalı ?' eserinin önemi üzerine dururken, açıkca ortaya koymaktadır. Stalin'e göre, 'Ne Yapmalı ?' başka şeyler yanında ;

" 3) Bir Marksist partinin işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birleşmesi olduğunu söyleyen temel marksist tezi başarıyla temellendirmiştir." (s. 60 - abç -)

Bize göre, Marksist-leninistler için bu tanımlama, Parti konusunda evrensel geçerliliğe sahiptir. Gerçek bir KP için bu tanımlamanın yapılması, 'propoganda anlamında' veya 'fikirsel alanda sosyalizm ile işçi sınıfı hareketinin bağını' vurgulama anlamında,belli tarihi dönemlerde, 'parti isimlendirmesinin' kullanılamayacağı anlamına gelmez.

Bu bağıntıda önemli olan, 'parti isimlendirmesinin' nasıl kullanıldığı, hangi görev ve yapılanmaya sahip olduğu sorunudur.
O halde, daha başka şeylerin yanında tamda bu sorunu ele alalım :

a) "SİYASİ PARTİ" KAVRAMI VE RUSYA SOSYAL DEMOKRASİSİNİN GELİŞME DÖNEMLERİ

İsa Yoldaş Lenin'den 1884-94 dönemini değerlendiren bir alıntı yapıyor. Alıntı şöyle :

> "Sosyal demokrasi bir işçi sınıfı hareketi olmaksızın varlığını sürdürüyordu ve bir siyasi parti olarak gelişmesinin rüşeym aşamasındaydı. " (s.41)

Ondan sonra, ettiği laf pek açık olmayan,daha doğrusu günün ideolojik mücadelesinin taleplerine göre lafları yorumlanmak gerektiren Lenin'i yorumluyor :

> "İlginç olan, bu dönem içinde, "siyasal parti"den hiç söz edilmemesine rağmen; Lenin'in "siyasal parti olarak gelişmesinin rüşeym aşaması" tespitini yapmasıdır. Bu daha sonra kurulan siyasi partinin hangi birikim temelinde kurulduğunu,neyin devamı olduğunu göstermesi açısından yapılan bir tespittir. Yoksa Rus Sosyal-Demokrasisinin bu ilk temsilcilerinin bilinçli olarak parti inşasına yöneldikleri anlamında bir tespit değildir." (Bolşevik 7 s.43)

Yine İsa yoldaş Lenin'den, 1894-98 dönemini değerlendiren bir alıntı yapıyor. Alıntı şöyle :

> " Bu dönemde sosyal-demokrasi sahnede bir toplumsal hareket olarak, halk yığınlarının bir atılımı olarak, bir siyasi parti olarak göründü. " (B. s. 41)

Ve İsa Yoldaşın yorumu :

> "Bu dönem için yine ilginç olan,Lenin'in Rus Sosyal-Demokrat İşçi Partisi resmen kurulmadan da Sosyal-Demokrasinin "bir siyasal parti" olarak görüldüğü tespitini yapmasıdır. Bu tespitte siyasal parti sözcüğü, kuşkusuz, siyasal iktidara yönelen bir hareket anlamında kullanılmaktadır." (B. s. 47)

Bu yorumlarda niye sorusuna cevap aramadan önce, bizce yorum gerektirmeyen son alıntıları bizzat İsa yoldaşın SBKP/B Tarihi Kısa Ders ki-

tabından yaptığı iki alıntıyı da kullanarak bir de biz yorumlayalım:

Bahsi geçen birinci dönemde (1884-94), "Sosyal Demokrasi" "bir siyasi parti olarak gelişmesinin rüşeym aşamasındaydı". Niye ? Çünkü, "Sosyal Demokrasi" "bir işçi sınıfı hareketi olmaksızın varlığını sürdürüyordu" veya Tarih kitabına bakarsak, " O dönemin Marksist çevreleri henüz işçi sınıfı hareketiyle pratik bağlar kuramamışlardı.

.....Sosyal Demokrat hareket işçi sınıfının kitle hareketiyle hala hiç bir bağ kuramayan veya pek zayıf bağlar kurabilen,birbirinden ayrı ve küçük grup ve çevreler halindeydi. Henüz doğmamış, fakat ana rahminde gelişen bir çocuğu andırıyordu." (s. 43)

Bahsi geçen ikinci dönemde (1894-98) ise, "Sosyal Demokrasi" bir "toplumsal hareket olarak, halk yığınlarının bir atılımı olarak" yani "bir siyasi parti" olarak "sahnede göründü" ! Bu ne demek ola ? İsa yoldaşın Tarih kitabından yaptığı alıntıdan okuyalım :

> "Lenin, Mücadele Birliği'nin önüne geniş işçi sınıfı hareketi ile daha sıkı bağlar kurmak ve ona siyasi bakımdan önderlik etmek görevini koydu. Propoganda çevrelerinde toplanan siyasi bakımdan ileri bir kaç işçi arasında Marksizm propogandası yapmaktan, geniş işçi kitleleri arasında günlük meselelerden yararlanarak siyasi ajitasyon yapmaya geçilmesini teklif etti. Kitle ajitasyonuna geçilmesi..... Mücadele Birliği, Lenin'in önderliği altında işçilerin iktisadi istekleri için verdikleri mücadele.....ile çarlığa karşı mücadeleyi birleştirdi....." (s.45-46)

Yani, birinci dönemde işçi sınıfı hareketinden kopuk olan Marksist çevreler, sosyal-demokrat hareket ; sadece dar çevrelerde, gruplarda propoganda faaliyeti yürüten Marksist çevreler ; ikinci dönemde "kitle ajitasyonuna", "siyasi ajitasyona" geçip, işçi sınıfına siyasi bilinç taşıyıp, işçi sınıfına siyasi önderlik götürüp, işçi sınıfı hareketiyle bağ kurup, "halk yığınlarının bir atılımı" haline, "toplumsal bir hareket haline"gelip, sahneye "siyasi bir parti" olarak çıkmışlardır ! Ama birinci dönemde işçi sınıfı hareketiyle pratik bağları yoktu, toplumsal bir hareket değil, bir propoganda çevreleri hareketi idiler, yani daha sahneye bir siyasi parti olarak çıkmamışlardı. Daha "doğmamışlardı", daha "ruşeym aşamasında", "cenin halinde" idiler. Ne zamanki işçi sınıfı hareketi ile bağ kurdular, "toplumsal bir hareket" haline geldiler, yani "doğdu-

lar", o zaman "bir siyasi Parti olarak" sahneye çıktılar !

İşte yorumların "niye" sinin ardında yatan olay budur : İşçi sınıfı hareketiyle pratik bağ kurmamış " 3-5 " devrimcinin "bir Parti" kurabileceğini iddia eden kafa, "parti adlandırması" sorununu incelerken daha detaylı göreceğimiz kafa, "cenin" ile "doğmuş çocuk" arasında fazla bir fark görmeyen kafa, "toplumsal bir hareket" haline gelinmeden de, propoganda çevreleri halindeyken de "bir siyasi parti" olarak "sahnede" olduğunu sanan bu "cenin kafası" İsa yoldaşın "siyasi parti" kavramının böylesi dahiyane "yorumlarıyla" Lenin'in yoruma gerek olmayan anlayışını gözlerden gizlemektedir !

İlerisi için gerekeceğinden biz kendi yorumumuza devam edelim : Lenin'in burada kullandığı "siyasi parti" kavramı ile, Parti kavramı aynı kavramlar değildir. Parti kavramı, burada bahsi geçen "siyasi parti" kavramını <u>içerir</u> ama "daha fazlası" vardır.

Sosyal-Demokrasi'yi "rüşeym aşamasında" "bir siyasi parti" halinden, sahnede"bir siyasi parti"haline dönüştüren Petersburg Mücadele Birliği ve onu takiben ortaya çıkan çeşitli Mücadele Birlikleri her ne kadar "bir siyasi parti olarak" sahneye çıkmış idilerse de, bir "Parti" değillerdi. Mesela Petersburg Mücadele Birliği "işçi sınıfı hareketince desteklenen bir devrimci partinin ilk gerçek çekirdeği" idi. (s. 47 Tarih Kitabından)

Yani birbirinden ayrı Marksist çevreler sadece propoganda çevreleri oldukları oranda "bir siyasi parti olarak rüşeym aşamasındaydılar."

Bu birbirinden ayrı Marksist çevreler, tüm bu ayrılıklarına rağmen işçi sınıfı hareketiyle yerel olarak bağ kurdukları oranda sosyal-demokrat hareket "bir siyasi parti" olarak sahneye çıkmıştır. Ve fakat buna rağmen, sosyal-demokrat hareket "bir siyasi parti olarak" sahneye çıkmasına rağmen birbirinden kopuk bu Marksist çevreler, işçi sınıfı hareketiyle bağ kurmuş Marksist çevreler, sadece ve sadece "devrimci partinin gerçek çekirdekleri" dirler. !

Onların <u>Parti</u> haline gelmeleri için hem belli başlı endüstri merkezlerinde ortaya çokmaları, hem de bu ayrı ayrı, ama işçi sınıfı hareketiyle bağ kurmuş çevrelerin "ülke çapında" birleşmesi ve böylece bir PARTİ haline gelinmesi gerekir !

Yani işçi sınıfının bir PARTİ olarak örgütlenmesi !

İsa yoldaşın yorumları ise, "siyasal parti olarak rüşeym aşaması", "siyasal parti olarak sahnede görünmek" şeklinde izah edilen Rus sosyal-demokrasisinin gelişmesinin iki aşamasının ayırıcı özelliğini sergileyen "siyasal parti" kavramının içeriğini, Rus sosyal-demokrasisinin tarihini çarpıtma ve "siyasal parti, siyasal iktidara yürüyen bir harekettir" türünden "derin" analizlerle bu içeriği gizleyen bir kafa karışıklığı örneğidir !

b) SOSYALİZM İLE İŞÇİ SINIFI HAREKETİ BÜTÜN ÜLKELERDE KENDİ AYRI YOLUNDA İLERLİYOR ! AMA YİNE DE 'BİZ PARTİYİZ' ANLAYIŞI ÜZERİNE

İsa yoldaş Lenin'den yaptığı alıntılarla, 'her ülkede, işçi sınıfı hareketinin sosyalizmden ayrı olarak var olduğu, herbirinin kendi yolunda gittiği....." ve bu dönemin artık " XX. yüzyılın başında 'her ülke' için tarihi olarak yaşanmış ve kapanmış " olduğunu ortaya koymaktadır.

Yani yoldaşa göre, günümüzde (belli istisnalar olsa da) genel olarak bütün ülkelerde, sosyalizm ile işçi sınıfı hareketi birleşmiştir. İkisinin kendi ayrı yollarında yürüme dönemleri kapanmıştır!

Anlayış olarak, bu görüşleri savunan yoldaş, kafa karışıklığı ve yanlış 'parti' anlayışının ve daha başka nedenlerden dolayı, yukarda kısaca izah ettiğimiz anlayışa tümüyle ters düşen siyasi sonuçları da savunabilmektedir.

Çünkü İsa yoldaş, bir yandan işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin artık genelde bütün ülkelerde birleştiği fikrini savunurken, diğer yandan, dünya komünist hareketinin bir avuç olduğunu, ML bilgilerinin oldukça sığ olduğunu, daha da önemlisi, bütün dünyadaki "....ML grup ve parti'lerin " Bir anlamda henüz bir partinin cenin halini yaşama durumunda " olduklarını savunmaktadır." (s. 85 B.7)

Yani bir yandan ML'lerin azlığından,güçsüzlüğünden, "bir avuç" olmasından dem vuracaksın ; bunları da geçtim 'kitle' ile bağından, "ileri işçilerle" bile bağının azlığından dem vuracaksın.... Ondan sonra da sosyalizm ile işçi sınıfı hareketinin bütün ülkelerde (belli istisnalar olsada) birleşmiş olduğunu ilan edeceksin !

İsa yoldaşın böylesi bir bariz çelişmeye düşmesinin nedenini incelemeden önce, İsa yoldaşın sosyalizm ile işçi sınıfı hareketinin birleşmesi döneminin her ülkede 'yaşanmış ve kapanmış' olduğunu ilanının anlamına bir bakalım. Böyle bir ilan :

i) Şu veya bu'sosyalizmi'değil, 'bilimsel sosyalizmi',yani Marksizmi-Leninizmi savunan kadroların her ülkede mevcut olduğunun ilanıdır.

İyi ama bu ilan, dünya çapında'ML'lerin 'bir avuç' oldukları tespitiyle birarada gitmekte ve de iş somut olarak bu 'her ülkede mevcut olan' 'ML'lerin tespitine geldimi, bilinen meşhur 'ML olmanın güncel kıstasları' sayesinde, 'ML'ler "bir avuç" hale getirilmekte, her ülkeden geçtim, Türkiye'de BP ve giderek İsa yoldaşı destekleyen bir avuç yoldaş dışında "ML " kalmamaktadır !!!

ii) Ve bu ilan varlığı kabul olunan "ML kadrolar"ın, "her ülkede işçi sınıfı hareketi ile bağ" kurmuş olmaları, yani onların işçi sınıfı hareketine siyasi bilinç taşımaları ve siyasi önderlik getiriyor olmaları demektir.

İyi ama, şimdi de onların, geçtim işçi sınıfı "kitlesinden", işçi sınıfının "ileri unsurlarıyla bile bağlarının olağanüstü derecede sınırlı" olduğu teziyle karşılaşıyoruz.

Niye tüm bu zırvalar ?

Çünkü İsa ve onun gibi düşünen yoldaşlar, "üç-beş ML devrimcinin" biraraya gelip, sadece isim olarak bir parti, küçük bir devrimciler grubunun bir araya gelip Türkiye - Kuzey Kürdistan proleteryasının partisini kurmak için yola çıktıklarının ilanı olarak bir "parti" değil, birinci aşamada olduğunu, bu anlamda da GERÇEK bir parti kurabileceğini,kurması gerektiğini savunmaktadırlar.

İyi ama, gerçek bir parti, sosyalizm ile işçi sınıfı hareketinin birliğidir !

Böyle bir birlik yoksa, gerçek bir parti yoktur. İşçi sınıfı "ülke çapında" parti olarak örgütlenmemiştir.

Şimdi bizim bu eleştirilerimiz karşısında, Merkez Komitesi çoğunluğu ve 3. Konferans kararını bu bağıntıda doğru bulanlar,hışımla ayağa kalkarak, "biz bütün ülkelerde işçi sınıfı hareketi iel sosyalizmin ayrı ayrı kendi yollarında gittiği dönemin artık kapandığı

şeklindeki tezimizi, özeleştiri vererek çoktan geri çektik. Bunun için getirdiğiniz eleştiriler, boştur" diyeceklerdir. Böyle düşünen yoldaşlara sözümüz şudur :

Herhangi birşeyi, tez olarak geri çekme, ancak anlayış olarak savunmak, o konuda yapıldığı söylenen özeleştirinin lafta bir özeleştiri olduğunu gösterir. Nitekim, bu bağıntıda, MK çoğunluğu ve 3. Konferans kararının durumu budur.
Çünkü, 'işçi sınıfı hareketi ile sosyalizm ayrı ayrı kendi yollarında gidiyorlar, olgusunun tespit edildiği dönemde de bizim 1. aşamayı yaşayan bir parti olduğumuz tezi savunulmuştur. Hem de bu dönemin kapandığını "ispatlamak için" kendi kendini yiyen,manlık oyunları ile ! Yani, bir yandan bu dönemin kapandığı savunulurken, diğer yandan da, 'ML'lerin "bir avuç" olduğu vs. üzerine dem vurulmuştur !

Daha sonra, tartışmaların sonunda, bu dönemin kapandığı yolundaki "küçük olgu tespitciği" kaldırılarak bir kenara konmuş ve bu kez tam anlamıyla, tersi yönünde bir "olgu tespiti" yapılmıştır !
Bakınız, 3. Konferansın çoğunluk oyları ile çıkan kararın 3. bölümünde neler denmektedir !

> "'İşçi sınıfı hareketi' ile 'sosyalizmin' ayrı ayrı yollarda yürümesi olgusu, bugün yalnızca ülkemiz açısından değil, modern revizyonizmin hakimiyeti ona karşı mücadelenin hataları vb. sonucu Marksist - Leninist Dünya hareketinin yeniden şekillenme süreci içinde bütün ülkeler için yaşanan, yaşanmak zorunda kalan bir olgudur. " (BP. 27 s. 7) (abç.)

Demek oluyorki,bugün bütün ülkelerde işçi sınıfı hareketi ile sosyalizm kendi ayrı yollarında yürüyorlar. Bu ülkelerden biri de, Türkiye - Kuzey Kürdistandır. Ve Türkiye - Kuzey Kürdistan'da hemen hiç bir gücü olmayan TKP/ML B'de PARTİ İNŞASININ BİRİNCİ AŞAMASINDADIR !!! İşte böylece, Merkez Komitesi ve Konferans çoğunluğunun muhteşem, derin tahlillerinin sonuna yaklaşıyoruz. Bu kafaya göre, Lenin ve Stalin 1884/1894 döneminde partinin 1. aşamada olmadığını savunmakla halt etmişlerdir ! Dahası; tümüyle iki ayrı olgunun tespiti şartlarında, bu yaklaşım sahiplerine göre, 'parti açısından' hiç bir şey değişmemektedir. Bu durum tespiti bizleri şu soruna götürmektedir. Merkez Komitesi çoğunluğu, "işçi sınıfı

hareketi ile sosyalizmin bugün bütün ülkelerde ayrı ayrı, kendi yollarında gittiği bir dönem yaşadığımız OLGUSUNU" gerçekten kabul ediyormu ? Biz bu soruya şu yanıtı veriyoruz. 'Hayır',onlar sadece, 'laf ola beri gele' mantığıyla 'olgu tespitlerinde ' bulunuyorlar. Gerçek yaklaşımları bu olmasaydı, tümüyle birbirine zıt olan iki ayrı dönem için de, bizim PARTİ OLARAK BİRİNCİ AŞAMADA OLDUĞUMUZ tezini savunmazlardı. 3. Konferans kararlarından aktardığımız "olguya" gerçekten bağlı kalsalardı , bizim 1. aşamada olan bir parti değil, gerçek bir partiyi hedefleme, amaç ilanı ve propoganda açısından "parti" olduğumuzu kabul ederlerdi. Ama onlar, bir yığın temel sorunda gördüğümüz gibi, "kendi kendini yiyen" mantık oyunlarıyla "siyasi tespitler" yapma ve "siyaset üretme" alanında hayli "beceriklidirler" . Görülen odurki, tespit ettikleri, 'gerçek durum tespitleri' ile, bu gerçek durum tespitlerine ters düşen siyasi sonuçlar çıkarma, Merkez Komitesi çoğunluğunun "siyasi kaderi" haline gelmiştir. Bunun içindirki, onların kabul göründükleri bir yığın "olgu" tespiti ile, savundukları siyasi tespitler arasındaki ilişkiye her el attığımızda, 'kendi kendini yiyen' mantıkla karşılaşıyoruz. -1-

Biz kesin bir şekilde bu bağıntıda şunları savunuyoruz :

İşçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin ayrı ayrı kendi yollarında gittikleri, bütün ülkeler için gerçek durum tespitidir. Bu tespitten çıkarılması gerekli ML sonuç şudur ; bu dönemde "sosyal-demokrasi siyasi parti olarak gelişmesinin rüşeym aşamasındadır". Bir başka deyimle, doğacak olan çocuk, henüz ana rahminde 'cenin' halindedir. Çocuk henüz doğmamıştır. Bu durumdaki sosyal-demokrasi'yi 'parti' olarak adlandırmak, hem de 1. aşamada bulunan bir parti olarak adlandırmak, Lenin ve Stalin'in bu konudaki görüşlerinin kavranmadığının açık seçik ispatıdır.

Nitekim bu kafadırki, daha sonra alıntılarla da göstereceğimiz gibi, 3. Konferans'da 'cenin' halindeki sosyal-demokrasi'ye, yani ML'ye, ML gruplara 'partinin 1. aşamasındadır' etiketini yapıştırmıştır. Daha önceden de belirttiğimiz gibi, ML'ler için evrensel olan tez şudur :

Parti işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birliğidir.

Böyle bir parti hiç kuşku yokki, gerçek bir partidir. Bu duruma bir anda gelinemeyeceği için, yaşanan süreçte ML'lerin teorik, örgütsel ve pratik konumları, işçi sınıfı hareketinin durumu ve bununla iliş-

kiler vs. bağıntısında gerçek durumu yansıtan özel dönemler, özel tanımlamalar gerekliliktir.

Yine açıktırki, işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birleşmesinin yolu, biçimi, her ülkede değişik bir tarzda gerçekleşecektir. Ancak her ülke için de değişmez olan şudur. Parti işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birliğidir.

Blok listeci ve onlarla 'parti sorununda' aynı anlayışı paylaşanlar yanlış bir'parti' anlayışına sahip olmanın ötesinde, derin bir akademizm çukuru içinde bulunmaktadırlar.
Onlar, TÜMÜYLE AYRI BİR DÖNEM İÇİN aynı görev tespitinde bulunma ve aynı konumda olduğumuzu savunma 'becerisi' göstererek, varolan koşulları kesinlikle ciddiye almadıklarını, kafalarında oluşturdukları belli şablonları her durumda da geçerli kılmaya çabaladıklarını açıkca gözler önüne sergilemektedirler.

İşçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birliğinin sağlandığını savunduğun koşullarda da,bu birliğin sağlanmadığını savunduğun durumda da, 'parti olduğumuz' vede 1. aşamada olduğumuz fikrini savunma başka türlü açıklanamaz.

c) PARTİ ADLANDIRMASI, PARTİ KURULUŞU VE RUSYA SOSYAL DEMOKRATİK HAREKETİNİN DÖNEMLERİ :

Bolşevik sayı 7'de 'parti adlandırması için yeterli ön şart' hakkında şunlar söylenmektedir :

> " Görüşüme göre, parti adlandırmasını kullanmak için yeterli on şart ; Marksist-Leninist parti olmadan devrim olamayacağını kavramış, böyle bir partinin yaratılmasının görev olduğunu kavramış ; Marksist - Leninist bilimi belli ölçülerde kavramış az sayıda öncü devrimci unsurun varlığıdır. " (s. 39/40)

Burda vurgulanan ön şart'ın, aslında varolan gerçek yapısı ve önüne koyduğu görevler açısından bir propoganda grubu olan, ancak kendine parti ismi takan bir grup için ileri sürüldüğünü en başta belirtmek istiyoruz. Çünkü'ön şart', daha doğrusu 'yeterli ön şart' ortaya konduktan sonra, bu partinin nasıl bir parti olduğu anlaşılmaktadır.

En başta böyle bir 'yeterli ön şart'a neden ihtiyaç duyulduğu sorunu açıklığa kavuşturulmalıdır.
Bizce bunun sebebi açıktır. Burda teorileştirilen 'yeterli ön şart' 1972'de kurulan TKP/ML'in "işçi sınıfının öncü partisi" olduğu şeklindeki tezi ve 1981' de kurulan TKP/ML (B) nin 1. aşamada bulunan "Parti" olduğu tezini haklı kılabilmenin bir ürünüdür. Açıktırki bu çaba, parti sorunundaki kavrayışsızlığımızın üzerinde yükselmektedir.

Nitekim bu, "yeterli ön şart" teorisinin ilk defa Bolşevik 7'de yapılmamış olması, daha önceleri de bu'teorinin' savunulmuş olması, bizlerin bu değerlendirmesini tümüyle doğrulamaktadır.
Mesela ; 'yeni THKO' nun eleştirisi konulu yazıda, parti sorununda şöyle denmektedir :

> "Nedir KP kurmanın şartları. KP kurmanın iki şartı vardır.
> 1. İşçi sınıfının varlığı
> 2. İşçi sınıfının bilimini,yani Marksizmi-Leninizmi ana hattıyla kavramış, komünizm davası için her türlü fedekarlığa hazır (çok az sayıda da olsa) kadroların varlığıdır.
> Komünist parti, Marksizm-Leninizmi ana hattıyla kavramış az sayıda insan tarafından kurulur. Sonra yukardan aşağıya doğru mücadele içinde inşa edilir. " -2-

Yukarda alıntı yaptığımız anlayış, işçi sınıfı partisini yadsıyan "halk savaşçısı" genel yaklaşımının mantıki bir sonucudur.
Öyleki, işçi sınıfının varlığı ve bir kaç komünistin varlığı şartlarında komünist partisinin kurulmasını savunmak, proleteryanın KP aracılığıyla devrime politik önderliğini değil, "ideolojik" önderliğini savunmaktan başka bir şey değildir.

Yazının biraz ilerisinde bu anlayış bir kez daha vurgulanmaktadır.

> "Gerçekte ise, parti kurabilmenin (proleterya partisinden söz ediyoruz) BİR TEK OBJEKTİF ŞARTI VARDIR. PROLETERYANIN VARLIĞI ; BİR TEK SUBJEKTİF ŞARTI VARDIR, KOMÜNİSTLERİN VARLIĞI." (s.8)

İşte Bolşevik 7'de savunulan "yeterli ön şart" ile 'yeni THKO' ya karşı savunulan "iki şart" böylesine birbirini tamamlayan ve 'halk

savaşçısı" genel yaklaşımının, parti sorunundaki açık bir yansımasıdır.

Bu anlayış, 1976'da DHB ayrışmasında savunulan ve üzerinden 10 yıl gibi bir dönem geçmesine, bu arada bir dizi temel noktada önemli değişik görüşlere varmamıza rağmen, özünü koruyan bir anlayıştır.

Bunun içindirki, daha başka şeylerin yanısıra, bu anlayışın bizim 'tarihimizde' gelişimini izlemek oldukça öğretici olacaktır.

Bilindiği gibi ; TKP/ML B'nin 1982'de yapılan 2. Konferansında 'parti sorunu' üzerine tartışma önemli bir yer tutmuştur. O dönemde 13 nolu delege olarak bilinen yoldaş, bu konuda içimizde henüz bilince çıkartılmamış olan bazı konularda olumlu görüşler savundu. Mesela, parti inşasının 1. aşamasında teorik çalışma esas, pratik çalışma tali ; içe dönük çalışma esas, dışa dönük çalışma tali gibi ayrımların Lenin ve Stalin'de olmadığını bu yoldaş ortaya koymuştur. Sosyalizm ile işçi sınıfı hareketinin birliği tezi de bu yoldaş tarafından savunulmuştur. Ne varki 13 nolu yoldaşın 'inkarcılığı' na karış mücadelede GDS temsilciliğinin yedeğinde hareket etmekten öte bir rol oynamayan o dönemdeki biz parti çoğunluğu, bu noktalardaki doğru görüşlere haksız bir temelde saldırdık. Yoldaşın bu konudaki görüşlerinin doğruluğunu 2. Konferanstan çok sonraları tespit edebildik. Tabii ki bu arada 'inkarcı' olarak nitelediğimiz 13 nolu, bizlerin de katkıları ile örgütlü mücadele dışına itiliverm iştir.

O dönemde 13 nolu yoldaşa karşı şu görüşler savunulmuştur :

> " Hiç bir Komünist Partisi kurulduğunda kelimenin dar anlamı ile, (yani teorik sorunlarda bütünü ile açıklığa kavuşmuş olması ; yeterli sayıda kadrosunun bulunması ve işçi sınıfı hareketine sosyalist bilinci taşıyan yayın organı çıkarması, öncüyü kazanmış olması vs. anlamında) parti değildir. Kelimenin geniş anlamıyla (yani proleterya önderliğinde bir devrimin olabilmesi için Komünist partinin gerekliliği ve Marksist- Leninist partiyi inşayı hedefleme anlamında) partidir.
> Soruna bu şekliyle yaklaştığımızda, TKP/ML kurulduğunda bir komünist partisi idi. Bugün bizde TKP/ML'in devamı olarak bir

Komünist partisiyiz. " (B.7 s. 144)

Uzun sözün kısası, 'kelimenin dar anlamıyla' TKP/ML'de bizde parti değiliz. 'Kelimenin geniş anlamıyla' her ikimiz de partiyiz.

Açıkca saptanmalıdırki, 'kelimenin geniş anlamıyla' her iki dönemde de 'parti olduğumuz' şeklindeki yaklaşım 1976'da DHB ayrışmasındaki görüşlerimizle, daha sonraları 'yeni THKO' ya karşı savunulan görüşlerimizle ve daha başka temel belgelerimizdeki genel anlayışımızla temelde bir uyumluluk içindedir.
Bu gerçek göstermektedirki, 'halk savaşçısı' olduğumuz dönemde de, 'halk savaşçısı' olmadığımız dönemde de, 'parti nedir sorununa' yaklaşımımız temelde aynıdır.

Bir TKP/ML döneminde hiç bir ayrım yapmaksızın, kendimizin tek KP olduğu ; 'işçi sınıfının öncü gücü olduğu''ML silahıyla donanmış olduğu' vb. propogandası ve görüşleri ile özellikle 1981 sonrası bu noktalarda yaptığımız propoganda ve savunduğumuz tezler köklü farklılıklar taşısa da, parti nedir sorusuna verilen cevapta temelde bir ayrım yoktur .

Yukarda 13 nolu yoldaşa karşı savunulan 'parti fikrini' alıntılamıştık. Bu fikre atıfta bulunan İsa Bolşevik 7'de şöyle demektedir :

> " Burada da Komünist partisi çeşitli içeriklerle ortaya konularak tartışmaya yeni bir boyut kazandırılmaktadır. Bu da 2. Konferanstaki tartışmalar içinde berraklığa kavuşan bir sorun olmuştur." (B.7 s. 144)

Özellikle TKP/ML döneminde 'kelimenin dar anlamında parti' veya kelimenin 'geniş anlamında parti' fikrinin bilince çıkarılmamış olduğu olgusu dikkate alındığında, burdaki tespitin haklı bir yönü olduğunu tespit etmek zorundayız.
Ne ki, bizim için önemli olan 2. Konferansta 'berraklığa kavuşan' fikrin nasıl bir fikir olduğu sorunudur.
Neydi bu"berraklığa kavuşan"fikir ?

Buna göre, kelimenin geniş anlamıyla 'proleterya önderliğinde bir devrimin olabilmesi için Komünist Partisinin gerekliliğini ve Marksist- Leninist partiyi inşayı hedefleyen' her grup partidir. Üstüne üstlük böyle bir parti, inşasının 1. aşamasındadır. Bu kafa daha öncede gösterdiğimiz gibi, 'cenin' dönemini yaşayan, komünist grupları 'siyasi parti' ve 1. aşamayı yaşayan parti olarak değerlendiren kafanın aynısıdır ve bu yaklaşımla gayet doğal olarak, işçi sınıfı hareketine sosyalizmi taşıma, hareketle sıkı bağlar kurma ve önderlik etme görevini önüne temel görev olarak koymayan bir grup, proleteryanın ideolojik önderliğini savunan bir grup, 'ML parti inşa hedefi'ne yönelmiş ve 1. aşamasını yaşayan bir parti olarak değerlendirilebilmektedir.

Bütün bunların düğümlendiği nokta şudur. Parti denen nesnenin,sosyalizm ile işçi sınıfı hareketinin birliği olduğunu kavramama, böyle bir durumda olmayan "partilerin" aslında propoganda ve isim olarak "parti" olduklarını, bu yüzden de 1. aşamada olamayacaklarını kavrayamama.

İşte 2. Konferans sonrası, parti adlandırması sorununda durum kısaca bu idi.
Bolşevik 7'de bu temel anlayışı, yer yer sulandırarak korudu ve sürdürdü. Daha önce alıntı olarak sunduğumuz 'yeterli ön şart' koşulu bu temel anlayışın sürdüğünün bir kanıtıdır.

Gerek 3. Konferans öncesi,gerekse Konferanstaki tartışmalar, daha doğrusu azınlıktan olan yoldaşların bazılarının eleştirileri sonucu, parti adlandırması için ön görülen 'yeterli ön şarta' yeni bir cümle eklendi. Ve bu ekle,sunulan tasarı kararlaştırıldı.
3. Konferans kararında bu bağıntıda şöyle denmektedir :

> " Marksist-Leninist parti adlandırmasını kullanmak için yeterli ön şart,sosyalizmi işçi sınıfı içine taşımak gerektiğini kavramış ve bu yönde çalışan, Marksist-Leninist bir parti olmadan devrim olamayacağını kavramış, böyle bir partinin yaratılmasının görev olduğunu kavramış ; Marksist-Leninist bilimi belli ölçülerde kavramış az sayıda öncü devrimci unsurun varlığıdır." (BP 27 s.5)

Biz burda ileri sürülen 'yeterli ön şart'ın gerçek bir Komünist partisi için kesinlikle yeterli olmadığını amaç ilanı ve propoganda açısından 'parti isimlendirmesini' kullanan komünist gruplara bu anlamda 'parti' demek için 'yeterli ön şart' olduğunu açıkca vurgulamak istiyoruz. Kaldıki, bugün azınlık saflarında bulunan yoldaşların bir bölümü bu temel fikri 3. Konferansta da savunduk.

O halde burda ortaya çıkan anlayış farklılığı şudur. 3. Konferans çoğunluğu ve merkez komitesi çoğunluğuna göre, kararda ileri sürülen 'yeterli ön şart''gerçek bir KP' için de yeterlidir. Çünkü onlar bütün eleştiri ve uyarılarımıza rağmen, TKP/ML B olarak 1. aşamada olduğumuz fikrini savunmaya devam etmektedirler. Oysa,ancak ve ancak gerçek bir Komünist Partisi 1. aşamada olabilir. Oysa TKP/ML B , 3. Konferans çoğunluğu oyları ile alınan karara göre de 'gerçek bir KP ' değildir. Ama ! Buna rağmen 1. aşamadadır. Doğrusu bu kadar kıvrak zeka ve iç tutarlılık bu anlayış sahiplerine pek çok yakışmaktadır. !

Bizim karşı olduğumuz böyle bir 'parti'nin birinci aşamada olduğu ve 1. aşamanın görevleri ile karşı karşıya olduğu şeklindeki, tümüyle yanlış bulduğumuz, anlayıştır. Çünkü, bu anlayış 3/5 ML devrimcinin biraraya gelerek, yukarda belirtilen 'ön şart' temelinde "kurdukları" partiyi gerçek bir parti olarak görme noktasında konaklamaktadır. 3. Konferans kararının, bir yandan gerçek parti olmadığımızı, 'amaç' anlamında, 'savaş ilanı' anlamında vs. parti olduğumuzu savunurken, diğer yandan da <u>1. aşamada</u> olduğumuz fikrini savunması ; bu"eklektizm" batağına batan yoldaşların kendi sorunudur.

Daha başka şeylerin yanında, gerçek bir komünist partisi ile 'isim' olarak veya 'amaç' ilanı olarak 'parti' olma arasındaki ayrımı doğru olarak kavrayamamanın bir sonucu olarak, RSDİP'nin gelişim sürecide doğru kavranamamıştır. Bunun en bariz örneklerini Bolşevik sayı 7'de görmekteyiz.
Bu bağıntıda Bolşevik sayı 7'den şunları aktarmak istiyoruz :

> " Burada neden parti inşasının birinci aşamasının mesela 1894' de 'gerçek bir partinin çekirdeği' olarak değerlendirilen Petersburg Mücadele Birliği ile başlatılmadığı ; yada 1898'de partinin resmen kurulmasının ilanıyla değil de, "Iskra"nın çıkışı ile başlatıldığı sorusu; ve buna bağlı olarak ancak merkezi bir yayın organı çıkarma şartı ile mi, parti inşasının başladığının söylenmesinin mümkün olduğu sorusu ortaya çıkmaktadır. Bence Parti inşasının 1894'de Petersburg Mücadele Birliği ile de, 1898'de Partinin kuruluşunun resmen ilanı ile de başlatılması; nasıl 1900 sonlarında "Iskra" ile başlatılması mümkünse mümkündür. 1894'de başlatılmasının açıklaması herhalde bu dönemde yapılan iş parti inşasına hizmet etmesine rağmen,henüz partiden söz edilmemiş olması olsa gerekir.

Ama böyle bir dönemin ille de parti kurulmadan önce yaşanması gerektiği gibi bir kural yoktur. Esasında parti adı kullanılmasa bile, Marksist bir Sosyal-demokrat partinin ilk çekirdeği olduğu söylenen Petersburg Mücadele Birliği kendini parti olarak da adlandırsa idi, yapacağı çalışma aynı olcaktı. 1898'de başlatılmamasının nedeni ise, herhalde, parti kuruluşundan hemen sonra, yönetici kademenin bütünüyle ele geçmesi ve bu anlamda işleyen merkezi bir yapının olmaması olsa gerekir. Başlangıç tarihi olarak alınan "Iskra"nın çıkışının anlamı, bir çekirdeğin varlığı ; bu çekirdeğin önüne parti inşası görevini bilinçli olarak koyması ve bu yönde girişimlerde bulunmasıdır. 1898'de de bu yönde bir girişim olmasına rağmen, bu başarılı olmamış, girişim kısa zamanda dağılmıştır. Bu yüzden sonradan dönüp değerlendirme yapıldığında, parti inşasının birinci aşamasının "Iskra" ile başlatılması, "Iskra"nın, partinin merkezi yapıya kavuşmasında oynadığı motor rolü göz önüne alındğında doğru bir değerlendirmedir. Ama tabii ki bu değerlendirme herşeyin "Iskra" ile başladığı anlamına ; ondan önce partiden hiç söz edilemeyeceği anlamına gelmez. Nitekim yukarda ortaya koyduğumuz gibi, Lenin 1884–1894 arasında bile, "rüşeym halinde" de olsa, "siyasi parti"den söz ediyor; 1894–1898 arası partiden söz ediyor. 1898'de açıkca RSDİP'nin kurulmasından söz ediyor vb. (B. 7 s.49)

Hepimizin üzerinde hemfikir olduğumuz şey, "iki aşamalı parti inşası" denilen öğretiyi, esas olarak Lenin'in öğrencisi Stalin yoldaşın "iktidarın ele geçirilmesinden önce ve sonra Parti" adlı makalesinden öğrendiğimizdir.

Bu makalede PARTİNİN gelişme süreci, bizim meşhur deyimle "parti inşası" 1900 sonlarında, "Iskra"nın çıkışıyla başlatılır !

Ne ki, İsa yoldaş farklı bir anlayışa ve Stalin'in 'hatalarını düzeltiyor' olduğu içindirki, bu makalede bahsi geçen parti inşasını 1900 önceleri de başlatabilme becerisi gösterebiliyor !!!

O halde sorunun daha iyi kavranması için, tarih tarih gidelim. Bilindiği gibi, Lenin ' Rus sosyal-demokrasisinin tarihini' ele alır ve bu tarihi üç dönem içinde inceler. 1884–1894 dönemini "sosyal-demokrasi siyasi parti olarak gelişmesinin rüşeym aşamasındaydı" diye tanımlar. Ve bu dönemin, işçi sınıfı hareketi ile, sosyalizmin kendi ayrı yollarında gittiği Lenin için açıktır. Bu

gerçeği belli tartışma bağıntılarında açıkca vurgular.

Daha önceden de vurguladığımız gibi, İsa yoldaş bu dönemdeki 'sosyal-demokrasinin de' PARTİ olduğu fikrini savunmaktadır. O burda da durmayarak, daha da ileri gitmekte ve 'rüşeym aşamasında' bulunan grupların, 1. aşamayı yaşayan 'partiler' olduğu sonucuna varmaktadır. 'Parti ismi', 'parti kurma' sorununu incelerken, bu temel fikrin nerden kaynaklandığını görmüştük. Bu temel fikir, herhangi bir ülkede işçi sınıfının varlığı ve'Marksizm-Leninizmi kavramış az sayıda kadronun varlığını, parti kurmak için yeterli şart gören anlayıştır. 1976'dan beri savunulan bu temel yaklaşımın, özellikle 1981 sonrasında belli yönleri ile sulandırılmış olması, sorunun özünü değiştirmemektedir.

Bilinen; 'yeterli ön şart'ları yerine getiren küçük propoganda grupları ; İsa ve onun gibi düşünenler açısından "Parti"dir.
Ve daha da önemlisi, bu durumdaki gruplar, Stalin yoldaşın sözünü ettiği türden bir partinin birinci aşamasında bulunmaktadır.

Yani İsa ve onun gibi düşünenlere göre, birbirinden kopuk marksist çevrelerle ; küçücük marksist çevrelerle ; daha propoganda çevrelerinden öte bir şey olmayan çevrelerle - hatta bir tanesiyle bile - Stalin' in bahsi geçen makalesindeki "birinci dönem" başlar !

Açıktırki, bu Stalin'i aptal yerine koyan, Stalin'in makalesinde ele aldığı PARTİ' nin gelişme süreciyle ; daha parti haline gelmemiş marksist propoganda çevrelerinin gelişme süreçlerini karıştırmaktır. Stalin çok açık bir biçimde, Parti'nin birinci aşamasını, Iskra'nın çıkışıyla başlatır.

İsa yoldaş ise haykırıyor : Cenin'i de ele alıp aynı aynı gelişme aşamalarını, dahası, daha yeni döllenmiş yumurtayı da ele alıp aynı gelişme aşamalarını başlatabiliriz !

Tabii, tabii başlatabiliriz İsa yoldaş !
Yalnız aradaki 'küçük bir fark' ı bilinçte tutarak :

Nedir bu fark ?
Rusya' da 1884-94 arası, sosyal - demokrasi "siyasi parti olarak gelişmesinin rüşeym " aşamasındadır. Bu dönemde, işçi sınıfı hareketi ile sosyalizm kendi ayrı yollarında gitmektedir. Bu dönemde

marksist çevrelerin çalışmalarında 'teorik' çalışma, propoganda çalışması ağır basar. Bu dönemde sosyal-demokrasi, toplumsal bir güç değildir. vs..

Stalin yoldaşın birinci aşamayı başlattığı dönem, tümüyle farklıdır. Çünkü bu dönem, işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birliğinin sağlandığı, sosyal - demokrasinin toplumsal bir güç haline geldiği, kitle ajitasyonuna yönelmiş, çevre grupların tek merkezde, Iskra önderliğinde birleştirilmesi için yeni bir dönemin başladığı bir durum sözkonusudur. Ne teorik çalışma ağır basmakta, ne de sadece propoganda çalışması. vs..

Eğer bütün bu köklü farklılıklara rağmen her iki dönemde de PARTİNİN varlığı savunuluyor ve birinci aşama başlatılabiliyorsa, bu durumda iki seçenek vardır :
Ya Stalin halt etmektedir, yada bu teorinin mücitleri ve savunucuları ! Bizim için ikincilerin 'halt' ettikleri açıktır.

3. Konferansda Derviş adlı delege 'cenin de bir insandır' mantığı ve sakat parti anlayışı temelinde şunları söylüyor :

> " Şimdi soru şu : Bir ' cenin ' insan olarak adlandırılabilir mi, adlandırılamaz mı ? Eğer bir 'cenin ' insansa,insanın bütün özelliklerini içinde taşıyorsa, insan denebilirse,evet bir cenin halindeki bir guruba, bilmem neye parti dememenin hiç bir gerekcesi yoktur. İçeriğini doldurduktan sonra,nasıl bir parti bu ? Nedir durumu ? Bu noktada durum şudur ; gerçekten o cenin, insan cenini mi? Gerçekten ruşeyim aşamasındaki parti, marksizmin özelliklerini, marksizmi mi savunuyor ? Yoksa başka bir şeyi mi savunuyor, belirleyici olan budur.Belirleyici olan, o ruşeyim aşamasındaki bilmem neyin , cenin olanın bilmem, dışarı çıkıp çıkmamış olması değildir. " (3. K. Tutanağı 1. cilt. S. 131/32)

Tartışmanın 'biolojik' yönünü bir kenara bırakırsak,savunulan şudur :
Eğer küçük bir grup "Marksizmi" savunuyorsa, bu grup PARTİDİR .
Belirleyici olan, "marksizmi savunup savunmamasıdır."
Bu teori parti denen nesnenin, sosyalizmle işçi sınıfı hareketinin

birliği olduğu gerçeğini bütün laf cambazlıklarına rağmen,yadsıyan bir teoridir. Ve 1976 ' dan beri yeni elbiseler altında,sürekli bir şekilde savunulagelen bir teoridir.

Bu mantığa göre, Stalin' in ' içeriğini doldurarak ', 'cenin' halindeki marksist çevrelere parti dememiş olması, dahası birinci aşamayı bu durmdaki guruplarla başlatmamış olması aslında eleştirilmelidir.
Ya da Stalin' in bu ' eksikliğini ' tamamlamak gereklidir !!
Nitekim Derviş ve onu 3. konferansta destekleyenlerin yaptığı da budur. !

2) 1894 / 1898 Dönemi :

1884'lerin küçük ve marksist çevreleri, birbirinden kopuk bir yapıda çalışmalarının ağırlığını dar çevrelerde propoganda çalışmasına yönelten, hem kendi zayıflıkları, hemde işçi sınıfının zayıflığı sonucu, sosyal-demokratik hareketin gelişmesi açısından kitle ajitasyonuna geçişi temsil etmiyorlardı.

Bu yapıdaki ' küçük Marksist Çevreler ' Petersbugr somutunda Lenin önderliğinde- 20 kadar gurup- birleşerek, 'işçi sınıfının kurtuluşu için Petersbugr Mücadele Birliğini ' kurdular.

Ve böylece, Petersbugr somutundaki, dağınık,küçük Marksit Çevreler işçi sınıfı haraketine yönelik, kitle ajitasyonuna geçtiler. Ve bu çalışmanın ürünü olarak, Petersbugr somutunda, işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin pratik birliği sağlandı.

Bu dönemde, ülkenin hemen tüm belli başlı endüstri merkezlerinde benzer 'Mücadele Birlik' leri kurulmuştur. Böylece, bu birliklerin kurulduğu merkezlerde de, işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birliği sağlanmıştır. Ne varki, bu yerel 'Mücadele Birlik'leri ülke çapında, işçi sınıfının PARTİ olarak örgütlenmesini temsil etmiyordu.
Çünkü, ülke çapında birlikleri yoktu, Yani parti haline gelmemişlerdi.

Bütün bunlardan dolayıdırki, Stalin partinin birinci aşamasını bu dönemde de - 1894 - başlatmıyor.
Ama ne gam ! İsa yoldaş bütün bu açık gerçeklere rağmen şöyle haykırıyor :

" Esasında Parti adı kullanmasa bile, Marksist bir sosyal-demokrat partinin ilk çekirdeği olduğu söylenen Petersburg Mücadele Birliği KENDİNİ PARTİ OLARAK DA ADLANDIRSA İDİ,YAPACAĞI ÇALIŞMA AYNI OLACAKTI."

Daha sonra burda söylenenlerin ' geri çekilmiş ' olması, İsa ve onun gibi düşünenlerin temel yanlışlarını ortadan kaldırmıyor. Cünkü 'parti adlandırması,' ' parti kurmakla ' ilgili görüşler ve dolayısıyla da bunlardan çıkan "PARTİ " anlayışı olduğu yerde durup dururken, bu konuda "özeleştiri" vermek boş iştir. Nitekim bunun böyle olduğunu, 3. konferanstaki tartışmalar ve çoğunluk oyları ile alınan kararlar bir kez daha belgelemiştir.

Stalin parti inşasını, 1894 ' de başlatmazken, İsa ve onun gibi düşünenlerin iddia ettiği gibi, ' Petersburg Mücadele Birliği ' nin kendine parti dememiş olmasından yola çıkmıyor. Böyle bir gerekce tümüyle saçmalıktır.

Sorun böyle konduğunda, bilen bilmeyen de, Stalin' in ' isme bakarak ' iş yaptığını sanacak. Ama işlerin böyle olmadığı herkese malum!

İsa, Petersburg Mücadele Birliğinin " önüne bütün Rusya' yı kapsayacak bir çalışmayı hedef koymadığı " için , " kendisini Petersburg ile sınırladığı " için , Petersburg Ligasının kendini ' parti olarak' adlandırmamış olmasının, ' açıklanabilir ' olduğunu; yaptığı 'özeleştiride ' belirtmektedir. Yani PMB önüne ' bütün Rusya'yı kapsayacak bir çalışmayı hedef ' olarak koysa; parti adlandırmasına hak kazanırdı.Ve böylece Stalin partinin birinci aşamasını 1894 ' de başlatırdı.

Eh, madem tek problem ' hedef koymak,' O problemi de biz çözelim :

1897 ' de PMB ' nin lideri LENİN yazdığı, ' Rus Sosyal- Demokratlarının Görevleri ' başlıklı makalesinin en sonunda şöyle demektedir:

" Değerli zamanları ziyan etmeyelim ! Rusya Sosyal- Demokratlarının, uyanmakta olan proletaryanın ihtiyaçlarını karşılamak işci sınıfı haraketini örgütlemek, devrimci gurupları ve bunların karşılıklı bağlarını güçlendirmek, işcilere ajitasyon ve propoganda yayını sağlamak , Rusya' nın her yanına dağılmış durumdaki içci çevrelerini ve sosyal-demokrat gurupları TEK BİR SOSYAL- DEMOKRAT İSCİ PARTİSİ halinde birleştirmek için yapacakları çok şey var. " (Partileşme Süreci. Yar yayınları. S.64/65 ACL)

Bu alıntıdan sonra, İsa' nın iddiasının tümüyle tutunamaz olduğu sanırız daha da açıklık kazanmıştır. Daha da önemlisi, Lenin 'in hangi görevleri çözmek için, nasıl bir PARTİ planına sahip olduğu da görülmüştür.

Biliyoruz ki, Lenin' in 1897 ' de belirlediği ' TEK BİR SOSYAL DEMOKRAT İŞÇİ PARTİSİ ' hedefi, 1898' de yapılan DSDİP 1. kongeresinde gerçekleştirilmek istenmiş, ancak başarılı olunamamıştır. İsa' nın eleştirdiğimiz iddiası, yanlış olmanın ötesinde, 1897 ' de Lenin' in belirlediği görevle, 1898' de RSDİP 1. kongresi arasındaki ilişkiyi, kopmaz bağı da açıklayamaz.

Çünkü, ' Rusya' nın her yanına dağılmış durumdaki işçi çevreleri ve sosyal- demokrat guruplar ' ' tek bir sosyal demokrat işçi partısi' hedefi olmaksızın, 1898 ' de 1. kongrede biraraya gelmediler. Ne ki İsa yoldaşın mantığı ile, bunların ' tesadüfen ' biraraya gelmiş olmalarını savunmamak, elden değil!

1894 / 1898 dönemi arasında, tek tek endüstürü merkezlerindeki küçük ve dağınık marksist çevreler, yerel düzeyde birleşmiş olmalarına; kitle ajitasyonuna geçmiş olmalarına ; ve dahada önemlisi ' tek bir sosyal demokrat işçi partisi ' yaratmak için, 1898 ' de bir kongre yapmalarına rağmen, Stalin bu dönemde de partinin birinci aşamasını başlatmıyor.

3) 1898 RSDİP ' İN KURULUŞ KONGRESİ :

Bu konuda , SBKP/ B kısa tarih' de şunlar söylenmektedir :

" 1898 ' de ' Mücadele Birlikleri ' nin bazıları- Petersburg,Moskova, Kiev ve Ekaterinoslov ' dakiler - ' Bund ' ile birlikte,birleşmek ve bir Sosyal- Demokrat parti kurmak üzere ilk adımı attılar. Bu amaçla Mart 1s98 ' de, Minsk ' de Rus Sosyal- Demokrat İşçi Partisinin (RSDİP) Birinci kongresi için toplandılar.

RSDİP' nin Birinci kongresi' ne sadece dokuz kişi katıldı.Lenin Sibiryada sürgünde olduğu için bu kongrede bulunamadı. Kongrede seçilen parti Merkez Komitesi bir süre sonra tutuklandı.Kongre adına yayınlanan Manifesto bir çok bakımdan yetersizdi. Proletaryanın siyasi ikdidarı ele geçirme meselesine değinmekten kaçınıyordu, Proletaryanın hegemonyasından hiç söz etmiyor ve çarlık ve burjuvaziye karşı mücadele proletaryanın müttefikleri hakkında hiç bir şey söylemiyordu. " (Kısa tarih . S. 41)

Önce temel bir soruna değinmek istiyoruz. Sorun şudur :

1898' de RSDİP birinci kongresinde biraraya gelen ' Mücadele Birlikleri ' yerel bölgelerde işçi sınıfı haraketine sosyalist bilinci taşıyan, ve bu haraketlerle önemli ölçüde pratik bağlar kurabilmiş ve harakete önderlik yapabilen ' Marksist ' guruplardır. Bir başka ifadeyle bu ' mücadele birlikleri ' şahsında, sosyalizm ile işçi sınıfı hareketi yerel bölgeler düzeyinde temsil edilmektedir. Mesela, bu ' mücadele birliklerinden ' biri olan ' PMB', 1896 ' da 30 000 dokuma işçisinin 'grevi' ne ' önderlik yapabilecek bir kapasitededir.

Lenin ' Tasfiyeciliğe ' karşı mücadele bağıntısında, 1894 / 189[illegible] li yıllarda sosyalizm ile işçi sınıfı hareketinin yerel guruplar aracılığıyla bağ kurduğu gerçeğine şöyle dikkat çeker :

" Bu eğlim- yani tasfiyecilik. BN- Rusya 'da Marksizmin yığınsal işçi sınıfı hareketiyle bağının yirmi yıllık tarihi içinde- açL - doğmuştur. 1894 / 95 ' e kadar böyle bir bağ yoktu. Emeğin Kurtuluşu gurubu, sosyal-demokratik hareketin teorik temellerini kurmuş ve işçi sınıfı hareketine doğru ilk adımları atmıştı. "(TÜ.S 349)

Yine Lenin Troçki' nin RSDİP için ' devrim öncesi aydın örgütü ' idi şeklindeki suçlamasına karşılık şunları söylemektedir.

" Bu eski Libaral ve tasfiyeci bir şarkıdır. Partiyi yadsımanın peşrevidir.Bu görüş tarihsel gerçeklerin çarpıtılması esası üzerine oturtulmuştur. 1895/ 1896 grevleri, yığınsal işçi sınıfı hareketine çoktan yol açmıştı.

Bu hareket, hem fikir, hem örgüt açısından, sosyal -demokrat hareketle bağlantılıydı. Ve bu grevlerde, ekonomik olan ve olmayan bu biçimlendirme haraketlerinde " aydınlar işçi sınıfına önderlik etti. " (TÜ. S 364/65)

-3-

Ve Lenin devamla şunları söyler :

" Dilerseniz, 1901 - 1903 döneminin siyasal suçlarını önceki dönemle karşılaştıran aşağıdaki istatistikleri ele alalım .

MESLEKLERİNE GÖRE, ÖZGÜRLÜK HAREKETİNDE SİYASAL SUÇLARDAN ÖTÜRÜ KOVUSTURMAYA UĞRAYANLAR (YÜZDE OLARAK)

DÖNEM	TARIM	SANAYİ VE TİCARET	SERBEST MESLEK VE ÖĞRENCİLER	BELLİ BİR MESLEĞİ OLMAYANLAR, MESLEKSİZLER
1884-1890	7,1	15,1	53,3	19,9
1901-1903	9,0	46,1	28,7	8,0

Görüldüğü gibi, seksenlerde, Rusya'da henüz sosyal-demokrat partinin olmadığı sıralarda, hareket hönüz " narodnik " iken, egemen olan aydın tabakaydı, harekete katılanların yarıdan çoğunu onlar oluşturuyordu.
Ne varki, 1901 - 1903 döneminde, sosyal - demokrat partinin artık varolduğu ve eski Iskra'nın çalışmalarını sürdürdüğü yıllarda görünüm tümden değişti. Harekete katılanlar arasında aydınlar artık bir azınlıktı ; işçiler ("sanayi ve tecaret ") aydınlardan kat kat çoktu ve işçilerle köylüler, toplamın yarıdan çoğunu oluşturuyordu. (Lenin, T.Ü. s. 365) - 4 -

Buraya kadar aktardığımız alıntılarda görüyoruzki,

a) 1898'de Rus Sosyal-Demokrat İşçi Partisini kurmak için 'ilk adımı' atan "Mücadele Birlikleri", işçi sınıfı hareketine, siyasi ajitasyon aracılığıyla sosyalizmi taşıyan, önemli bağlara sahip gruplardır.

b) Rusya'da tarihsel dönem olarak, 1894/95 dönemine kadar, işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birliğinden söz edilemez.

c) 1895/96 yığınsal işçi eylemleri ile, Sosyal-demokrasi 'hem fikirsel, hem de örgütsel olarak bağlantılıydı'.

d) 'Seksenlerde',Rusya'da bir "parti" yoktu, 1901 - 1903 döneminde böyle bir parti mevcuttur.

İşte bütün bu vb. olgular, 1898'de RSDİP'nin 1. Kongresini yapmasına rağmen, neden hala Rusya'da gerçek bir marksist partinin olmadığı sorununda bizlere ışık tutmaktadır.

"Rus Sosyal - Demokrat Partisi birinci Kongresi, 1898'de toplanmış olmasına ve Parti'nin kurulduğunu ilan etmesine rağmen, gerçek bir Parti henüz meydana gelmiş değildi. Parti proğramı ve parti tüzüğü yoktu. Birinci kongrede seçilen Parti Merkez Komitesi tutuklanmış, yerlerine getirilecek bir kimse olmadığı için yerleri doldurulamamıştı. Daha da kötüsü, partinin ideolojik karışıklığı ve örgütsel birlikten yoksunluğu, birinci kongreden sonra daha da artmıştı." (SBKP/B Kısa Tarihi s. 51)

Demekki, gerçek bir partinin olabilmesi için, işçi sınıfı hareketi ile, fikirsel ve pratiksel bağı olan yerel marksist örgütle-

lerin başarısızlıkla sonuçlanan bir Kongre yapmaları yeterli değildi. Bu Marksist çevrelerin tek bir merkezde, sağlam bir ideolojik temel üzerinde, örgütsel birlikteliklerinin ülke çapında sağlanması bir zorunluluktu.
Oysa 1898'de gerçekleşen Kongre yukardaki nedenlerden dolayı, bu temel görevi gerçekleştirememeşiti. Hiç şüphe yokki;

> " Kongre kararlarında ve Manifestosunda Rus Sosyal - Demokrat İşçi Parti' sinin "kurulduğunun ilan edilmesi" devrimci propoganda açısından çok büyük bir rol " oynamıştır. (SBKP/B Kısa Ders s. 41 s. 41)

Zaten RSDİP'nin birinci kongresinin " en önemli yanı" da budur. 'Dağınık Marksist örgütleri tek bir parti içerisinde' birleştirerek, gerçek bir parti yaratma görevi bütün ciddiyeti ve acilliği ile, dönemin Marksistleri önünde görev olarak duruyordu. Bu temel ve acil görevin çözümünün önemini kavrayan ve bu yönde atılacak ilk adımın ne olması gerektiğini çok güzel bir şekilde açıklayarak, ortaya koyan Lenin, doğal olarak bu görevin gerçekleşmesine önderlik etmiştir.
O 1900 Eylül'ünde "Iskra Yazı Kurulu Bildirisinde" şöyle yazıyordu :

> " Parti kurmak ve güçlendirmek demek, bütün Rusya Sosyal - Demokratları arasında birlik kurmak ve güçlendirmek demektir, ve böyle bir birlik ; diyelimki, bir temsilciler toplantısının bir kararıyla sağlanamaz ; bu birlik için çaba harcamak gereklidir. İlk başta, somut ideolojik birlik için çalışmak gerekli..... Bu ideolojik birlik bir parti proğramı ile pekiştirilmelidir. İkinci olarak, özellikle hareketin bütün merkezleri arasında bağlantı kurmak ve sürdürmek, hareket hakkında tam ve vaktinde bilgi sağlamak, gazete ve dergilerimizi düzenli olarak Rusya' nın her yanına dağıtmak amacıyla bir örgütlenme elde etemeye çalışmalıyız. Ancak böyle bir örgüt oluşturulduğu ve bir Rusya Sosyalist postası kurulduğu zaman, Parti kusursuz bir temel yapıya sahip olacak, gerçek bir varlık ve böylelikle de, kudretli bir güç haline gelecektir. Gayretlerimizi bu görevin ilk yarısına ; yani devrimci Sosyal - Demokrasinin ideolojik birliğini sağlamaya yeterli ve buna ilke bakımından uygun bir ortak literatür yaratılmasına harcamaya niyetliyiz ; ÇÜNKÜ BUNU, HAREKETİN BUGÜNKÜ EN ACİL TALEBİ VE PARTİ EYLEMİNİN YE-

NİDEN BAŞLAMASI İÇİN ZORUNLU BİR ÖNKOŞUL GÖRÜYORUZ . "
(Lenin, Partileşme Süreci s. 66)

Alıntıda görüldüğü gibi, Lenin berrak bir şekilde, " bütün Rusya Sosyal - Demokrat"Gruplarının, ideolojik mücadelenin bir sonucu olarak, sağlam bir ideolojik temel üzerinde örgütsel birliklerini amaç olarak ortaya koymaktadır. Ve tam da bu amacı gerçekleştirmek için, Iskra planını ileri sürmekte ve pratiğe uyğulamaktadır.

Lenin tüm Sosyal - demokrat grupları, çevreleri birleştirmek için, " birleşmeden önce birleşebilmek için, herşeyden önce kesin ve belirli ayrım çizgilerimizi çekmeliyiz. Aksi halde, birliğimiz salt hayal olacak, hakim karışıklığı gizleyecek ve bunun kökten giderilmesini engelleyecektir. " Önermesini ileri sürmektedir. Onun bu önermesi,içinde bulunulan koşullarda bütünüyle doğrudur. Yine onun bu önermesi çok açık bir şekilde, ideolojik mücadeleyi hangi amaçla yürüttüğünün de güzel bir örneğidir. Bu amaç, 'birleştirmektir' . Ancak, "birleşmeden önce birleşebilmek için" temel ayrım noktaları üzerine ideolojik mücadele öngörülmektedir.

Lenin ve önderliğindeki Iskra grubunun Rusya'da Gerçek Marksist Parti'nin kurucusu olduğu gerçeği, SBKP/B Kısa Tarih'te şöyle açıklanmaktadır :

" O dönemde işçi sınıfının tek bir siyasi partisinin kurulmasına en başta karşı çıkanlar "Ekonomistler" di. Böyle bir partinin gerekliliği inkar ediliyordu. Grupların birbirinden kopukluğunu ve amatörce metodları ileri sürüyorlardı. Lenin ve ounun örgütlediği Iskra gazetesi darbelerini onlara karşı yöneltti.
Iskra'nın ilk sayılarının çıkışı (1900 - 1901) yeni bir döneme geçişi ifade ediyordu. Bu dönem, dağınık grup ve çevrelerin tek bir Rus Sosyal - Demokrat İşçi Partisi haline gerçekten getirildiği bir dönemdi. (SBKP/B Kısa Ders

4) İskra'nın çıkışı ve ' yeni dönem ' :

Rusya'da bulunan bütün sosyal - demokratları sağlam bir ideolojik temel üzerinde, tek merkezi çatı altında birleştirmek ve böyle-

ce işçi sınıfı hareketi ile, pratik bağlara sahip marksist grupları gerçek bir KP olarak örgütleme amacıyla, yayın hayatına başlayan İskra'nın çıkışı, "yeni bir döneme geçişi ifade ediyordu." Neydi bu yeni dönem ?

Bu soruya yukarda aktardığımız alıntıda şu özlü cevap verilmektedir : " Bu dönem, dağınık grup ve çevrelerin tek bir Rus Sosyal - Demokrat İşçi Partisi haline gerçekten **getirildiği** bir dönemdi. "

O halde kesin ve berrak bir şekilde tespit etmeliyizki, 1900 öncesi Rusya'da " GERÇEK " bir KP yoktu. Çünkü, belli başlı sanayi merkezlerinde,yerel olarak oluşmuş, işçi sınıfı hareketi ile, pratik bağlar kurabilmiş marksist grupların tek merkezde birleştirilerek, ülke çapında siyasi ajitasyon, örgütleme faaliyetini sürekli kılabilecek bir yapılanma sağlanamamıştır. 1898'de yapılan 1. Kongre bu yönde ileri atılmış bir adım olarak kalmıştır. Yarım kalan bu adım, Lenin önderliğindeki Iskra Gazetesi ve bu gazete önderliğinde toparlanmış olan sosyal - demokratlar tarafından pratikte gerçekleşmiş ; 1903' lerde resmileşmiştir.

İşte bunun içindirki, Stalin, Parti'nin birinci aşamasını 1894 veya 1898'de değil de, Iskra'nın çıkışıyla başlatmaktadır. Onun bu konudaki gayet açık olan görüşlerine rağmen, İsa yoldaşın Bolşevik 7' de, Rusya'da parti inşasının aslında 1894'de de , 1898'de de başlatılabileceği şeklinde yorumlamalara, sonuçlara gitmesi, Rusya Sosyal - Demokrat Parti tarihini iyi kavramadığı gibi, yanlış bir "parti" anlayışına sahip olduğunu da göstermektedir.

İsa yoldaşın Bolşevik sayı 7' de yukarda değindiğimiz sonuçları, daha sonraları, özellikle biz azınlıktan yoldaşların eleştirileri üzerine geri çektiğini ' açıklaması'; " gerçek bir özeleştiri" olarak kavranamaz. Çünkü o hala, 3/5 ML devrimcinin biraraya gelerek, bir grup kurmalarına, bunun adına da 'parti' demeleri halinde, parti inşasının 1. aşamasının başlatılabileceği, başlatılması gerektiği anlayışını savunmaktadır.

Halbuki Stalin çok berrak bir şekilde şöyle demektedir :

"Partimizin gelişmesinde üç dönem vardır . "

Burda, "partimizin" dendikten sonra birbirinden ayrılan dönemlere baktığımızda 1. aşamanın tam da 1900 sonu ile başlatıldığını görüyoruz, işte kanıtı :

> " Birinci dönem, biçimlenme dönemi, Partimizin oluşturulması dönemidir. Bu dönem 'Iskra' nın kurulmasından, 3. Parti Kongresine kadarki (1900 sonu 1905 başı) dönemi kapsar. " (agy)

Stalin'in "bu dönem" diye vurguladığı "dönem"in , SBKP/B tarihinde yukarda gördüğümüz gibi, "yeni bir dönem" olarak adlandırılması tesadüf değildir.

Yine SBKP/B tarihindeki şu sözler :

> " 1884 - 1894 yılları arasındaki dönem, Narodnizme karşı bir zafer ve bir Sosyal - Demokrat Parti'nin kurulması için ideolojik hazırlık dönemiydi. 1894 - 1898 yılları arasındaki dönem, başarısız da olsa, dağınık Marksist örgütlerin tek bir Sosyal - Demokrat Parti' de birleştirilmesi yolunda çabalara girişildiği bir dönemdi. Oysa, 1898' i hemen izleyen dönem, Parti içerisindeki ideolojik ve örgütsel karışıklığın daha da arttığı dönem oldu." (agy.)

Bütün bunlar 'gerçek' bir parti fikrinin, kendi içinde tutarlı bir şekilde, tarihi dönemlere uyarlanmasıdır. Ve sanırız bütün bunlardan sonra İsa yoldaş ve 3. konferans kararının, Stalin yoldaşı yorumlarken, neden ve nasıl "düzelttikleri" daha da anlaşılır olmuştur.

Rusya Sosyal - Demokrat hareketinin tarihcesini çok kısa olarak toparlayacak olursak şunları görürüz.

1) Partinin kuruluşu için " ideolojik hazırlık dönemi " (1884 -1894) bu dönemde işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birliği sağlanmış değildir. Bir başka deyimle, sosyalizm ve işçi sınıfı hareketi kendi ayrı yollarında gitmektedirler. Bu dönemde kitle ajitasyonuna henüz başlanmamıştır. Bu yönde atılan adımlar oldukça cılız ve yetersizdir. Bu yüzden bu dönemde " sosyal - demokrasi siyasi parti olarak rüşeym aşamasındadır. " Yani işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin "birliği" "fikirsel" olarak mevcuttur.

2) 1894 - 1898 dönemi. Bu dönem tek tek merkezi şehirlerin bir bölümündeki 'Marksist' grupların, yerel düzeylerde de olsa birleştikleri, "kitle ajitasyonuna" başlandığı ve bunun sonucu olarak, işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birliğinin tüm ülke çapında olmasa da, yerel olarak sağlandığı, daha da önemlisi, marksist grupların birleştirilerek, "bir tek Sosyal - demokrat" partinin yaratılması için " çabalara girildiği dönem". Bu dönemde, işçi sınıfı hareketi tarafından desteklenen, "gerçek bir partinin" çekirdeği oluşmuştur. Çünkü, bu dönem, işçi sınıfı hareketi ile, sosyalizmin birliğinin sağlandığı dönemdir.

3) 1898'i izleyen ve esasta Iskra'nın çıkışına kadarki süreyi kapsayan dönem, tek bir sosyal - demokrat parti oluşturma "çabalarının" başarıyla sonuçlandırılamadığı, 1898' de yapılan RSDİP birinci Kongresinin bir dizi nedenden dolayı, gerçek bir parti yaratma çalışmasında, ileri atılmış ama tamamlanamamış bir adım olması ve bu yüzden "örgütsel ve ideolojik karışıklığın daha da arttığı" bir dönemdir.

4) Iskra'nın çıkışı (1900 - 1901) ile yeni bir"döneme" geçilmiştir. " Bu dönem,dağınık grup ve çevrelerin tek bir Rus Sosyal-Demokrat İşçi Partisi haline GERÇEKTEN getirildiği bir dönemdi."

d) SOSYALİZM İLE İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİN BİRLİĞİ HER ÜLKEDE DEĞİŞİK YOLLARLA SAĞLANACAKTIR

Bu kısa özetlemeden sonra, temel bir sorun üzerinde durmak istiyoruz. O da şudur : İşçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin birliği temelinde kurulan gerçek bir partinin, Rusya'da yaşanan tüm tarihi dönemleri ve biçimleri, bugün de her ülkede yaşanması bir zorunlulukmudur ?
Biz bu soruya'hayır' diye yanıt veriyoruz !
Yani, Türkiye - Kuzey Kürdistan'da gerçek bir partinin kurulması için, daha tam bir deyimle " birleşik bir Komünist Partisi" nin kurulması için, Rusya'da olduğu gibi, önce birbirinden bağımsız "yerel örgütlerin" oluşması, bunların giderek işçi sınıfı hareketi ile bağlar kurması ve daha sonra bunların tek merkezde birleşerek,

" birleşik parti oluşturmaları gerektiği şeklinde, mekanik bir yaklaşımı paylaşmıyoruz.

Yoldaş Lenin'in de vurguladığı gibi ;

" ... sosyalizm ve işçi sınıfı hareketinin bu birleşmesi her ülkede varolan yer ve zaman koşullarına uygun olan özel biçimlere bürünerek" gerçekleşecektir.

O halde, tek tek ülkelerde sosyalizm ile işçi sınıfı hareketinin hangi yolları izleyerek birleşeceği vb. hakkında evrensel geçerliliğe sahip bir kural olamaz.Bütün ülkeler için geçerli olan evrensel tez, gerçek bir Komüist Partisinin işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmi birliği olduğu tezidir.

Bu tez,Rusya da örneğini gördüğümüz yollarla gerçekleşebildiği gibi başka ülkelerde daha başka yollar izleyebilir.

Bu genel açıklamadan sonra, belli sorunlara daha değinmek istiyoruz.

Birincisi, herhangi bir ülkede,beş on kişilik küçük bir gurup dışında,hiçbir gurubun Marksist-Leninist olmadığının bilimsel sosyalizim temelinde ispatlandığı şartlarda; bu yapıdaki gurup,işçi sınıfı hareketi ile bağ kurmamasına; proğram ve taktik ilkeler açısından sağlam temeller yaratmamış olmasına; proletaryanın öncüsünü kazanma yolunda oldukca yetersiz adımlar atmış olmasına vs. rağmen,amaç açısında,propoganda açısında kendisine "parti ismini" verebilir.Böyle bir olasılık, içinde bulunulan, ulusal ve uluslarası durumu dikkate alınmadan yadsınamazi

İkincisi, herhangi bir ülkede birden fazla Marksist-Leninist guruplarını, çevrelerin varlığının kabul edildiği, bu sorunun bilimsel temelde ortaya konduğu durumda; merkezde duran görev, " birleşmek için" bu gurup ve çevrelerin, aralarındaki temel ayrılık noktaları üzerine yoldaşca bir dayanışma içinde idolojik-siyasi mücadele yürütmeleri, bu süreç boyunca,her alanda sıkı dayanışma ve birliktelikler yaratabilmelidirler.

Bu guruplar işçi sınıfı ve sosyalizmin birliğini pratik olarak temsil etmemiş olmalarına reğmen, Parti nin kurulması için, birlikleri gerekliliktir. Ancak bu gurup ve çevrelerin birliği halinde, işçi sınıfı hareketi ile, sosyalizmin birliği sağlanacaktır,daha doğru bir tanımla bu gurup ve çevrelerin birliği,bu yöndeki başarının önşartıdır.

Üüçüncüsü, herhangi bir ülkede, birden fazla Marksist- Leninist gu-

rubun varlığı veya yokluğu sorununda, Marksist-Leninist temellere dayanan bir inceleme, idolojik-siyasi mücadele sonucu ortaya konabilmiş değilse; işçi sınıfı hareketi içinde, ' M-L ' adına konuşan bir çok gurup ve çevrenin, 'bazıları' hakkında da olsa, ' M-L' olabilecekleri yönünde güçlü varsayımlara sahip olunduğu şartlarda; işçi sınıfı hareketinden kopuk, proğram alanında olsun, taktik sorunlarda olsun, bilimsel ve saglam temellere sahip olmayan, öncünn kazanılması açısından oldukca yetersiz ve "dar bir propoganda " gurubu durumunda bulunan bir gurubun veya birkaç gurubun kendilerin "parti" olarak adlandırmaları yanlıştır.

Hele de bu guruplar, "sağlam bir önderler çekirdeğinden " yoksun,, ülke devriminin en temel sorunlarının bazılarında ' tavırsız ', yine en temel sorunlarda oldukca kısa aralıklarla 'tavır değiştiren' vb. bir konumda iseler, söyledeklerimiz daha da geçerlidir.

Biz bu vb. konumda bulunan gurupların, yukardaki nedenlerden dolayı "parti ismini " kulanmalarının sadece yanlış olduğunu, değil, aslında varolan koşullarda, görevler ve parti fikrini ciddiye almama olarak da değerlendiriyoruz.

M-L adına konuşanlardan belli bölümlerinin M- olabileceği yönünde güçlü,kanıların oldu , işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin kendi ayrı yollarında gittiği, bu durumda bütün ülkelerde Marksist-Leninist gurupların " siyasi parti olarak rüşeyim " aşamasında oldukları tespitinin yapıldığı şartlarda, küçük bir gurubun ' kendi çizgisinden hareketle, propoganda açısından da olsa kendini parti olarak isimlendirmesi, görevler ve parti fikrinin ciddiye alınması, evet bunlarla alay edilmesi değil de nedir ?

Çünkü böyle bir isimlendirme, daha başka şeylerin yanında, var olan koşulları, ve kendi dışında ML adına konuşan, ve kendisinin ' oportünisttir ' diyemediği gurup ve çevreler hakkında, bilimsel verilere dayanan bir açıklığa kavuşma, ve buna bağlı olarak, " parti " sorununu pratik olarak ele alma görevinin ciddiye alınmamsıdır.

Bu şartalarda yaşayan bir marksisit gurubun " çizgim M-L ' dir " gerekcesi ile, kendini " parti " olarak isimlendirmesi, "PARTİ" ismini ayaklar altına düşürme, ve 'belirleyici kıstas olarak çizgiyi alma' demektir.

Bu durum, bir yığın küçük, gurubun kendini ' M-L parti' olarak lansse ettiği, tam anlamıyla bir ' parti enfelasyonunun ' yaşandığı şartlarda daha da anlamsızlık haline gelmektedir.

Biz açıkca saptamak istiyoruz ki, Türkiye Küzey-Kürdistan zemini üzerinde mücadele sürdüren, anti sosyal emperyalist bazı gurupların M-L olup olmadıkları, bizim için çözülmüş bir sorun değildir. Yine bu bağıntıda doğrudan, "Bağımsız Birleşik Demokratik Kürdistan " hedefi için mücadele eden bir KAWA ile, " birleşik parti" fikrinin nasıl ele alınacağı, örneğin RSDİP içinde yer yer doğrudan yer alan bir ' BUND ' vb. örneklerinin günümüz koşullarında yaşanıp yaşanmayacağı bizler için sorundur.

Bu vb. yakıcı sorunların çözüm için önümüzde dağ gibi yığıldığı şartlarda, sadece kendi grubumuzun çizgisi temelinde, kendimizi propoganda açısından da olsa, parti olarak adlandırmamız doğru olmayacaktır.
Birleşik parti fikri, bu vb. sorunların, bilimsel temellerde açıklığa kavuşması sürecinde pratik olarak anlam kazanacak ve somutlaşacaktır. Böyle bir süreci yaşamadan daha şimdiden kesin sonuçlar ortaya koymamız, açıktırki doğru olmayacaktır.

TKP/ML B bugünkü örgütsel ve siyasi - ideolojik yapısı, işçi sınıfı hareketinden kopukluğu ; önüne koyduğu görevler açısından "parti öncesi" bir komünist gruptur. Bir başka deyimle, partinin yaratılması için " idolojik hazırlık döneminin" görevlerinin ağır bastığı bir guruptur. -5-

İkinci Bölüm :

a)TEORİK ÇALIŞMANIN ESAS ALINMASI, BİRİNCİ İNŞA DÖNEMİNİN GÖREVİ MİDİR ?

Bu soruya gerek bizler, gerekse merkez komitesi çoğunluğu ve onun anlayışını paylaşanlar, tez düzeyinde ' hayır ' cevabı vermekteyiz ve bu anlamda bir ortak yöne sahibiz.

Ne varki, bu ortak yöne sahip olmamıza rağmen, bu alanda da farklı yorumlamalar ve farklı sonuçlara sahip olma anlamında, görüş ayrılıklarımız var.

Rusya Sosyal - Demokrat hareketinin tarihine (1905'e kadar) bir göz attığımızda, şu sonuçlara varıyoruz :

Teorik çalışmanın ağır bastığı dönem olarak, ele alınan 1883-1894 dönemi dışında, başka hiç bir dönemde hareketin tümünü bağlayacak tarzda, teorik çalışmanın ağır bastığı tespiti yapılmaz.
Lenin 1897'de " Rus Sosyal - Demokratlarının Görevi " başlıklı makalesinde, " teorik çalışmanın ağır bastığı dönemin " artık kapandığını, "Marksizmin genel özellikleri içinde" açıklığa kavuşturulduğunu vs. belirtir.

İkinci dönem olarak ele alınan 1894 - 1898 döneminde " teorik çalışmanın ağır bastığı " veya bizim meşhur deyimle " esas alındığı " tespitleri yapılmaz. Bu dönem için geçerli olan bu söylediklerimiz daha sonraki dönemler için de geçerlidir.

Bütün bu olgulara rağmen, 2. konferansa 13 nolu arkadaş tarafında getirilen tartışma yazısına, konferans sonrası cevap veren MK 'si 'teorik çalışmanın birinci aşamada, partinin görevi, yasası ' olduğu görüşünü savunmuştur.
İlgili yazıda, Lenin ve Stalin'den çokca kullandığımız alıntılar aktarıldıktan sonra, bir özetleme yapılır ve sonunda şunlar söylenir :

> " Parti, inşasının birinci dönemi boyunca esas olarak bu görevleri yerine getirmeye çalışacaktır. Bu görevlerden de teorik çalışmaya öncelik verilecektir. Bu görevlerin yerine getirilebilmesi için parti, içe dönük çalışmayı esas almak zorundadır. " (Bolşevik 7 s. 141)

Burdaki tespit daha sonraları terk edilmiştir. (age. s.142)

Bizim " terk edilmiş bir hata " ya dikkat çekmemiz karşısında MK çoğunluğunun " temcit pilavı gibi, ısıtıp ısıtıp önümüze sürmenin anlamı ne ? " diye haykırdığını duyar gibi oluyoruz !
Ne varki sorun, 'terk edip etmeden' daha da derinlerde yatmaktadır. Şöyleki, yukarda alıntıladığımız anlayış, kendi durumumuzun teorileştirilmesi sonucu, parti inşa fikrinin çarpıtılmasından başka bir anlam taşımamaktadır.
Eski kardeşler ve en başta da GDS ' içe dönük çalışmayı ve bu çalışma içinde de teorik çalışmayı ' esas almakta ve bunun da, parti inşası öğretisinin birinci aşamasının gereği olduğunu savunmaktadır. İşte bu teori, 13'e karşı polemikte " kavrandığı ölçüde" kendi teorimiz haline"getirilerek" savnulmuştur.
Okuyucu bu hatanın kaynağı olan, 'kafamızdaki şablonu ispatlama' "kendi durumumuzu teorileştirme" hastalığının sadece bununla sınırlı olmadığını, daha bir yığın sorunda bu zaafın ken-dini tekrar tekrar ortaya koyduğunu bir an olsun unutmamalıdır. Yazının ilk bölümünde, parti isimlendirmesi bağıntısında buna değinmiştik. Yazımızın devamında, bu alanda daha bir yığın örnekle, kanıtla karşılaşılacaktır.
Parti inşasının birinci aşamasında, teorik çalışmanın bu aşama boyunca esas olacağı tezi " terk edilmesine"rağmen, bu alanda eski fikirlerden köklü olarak kopulmamıştır. Bunun en bariz örneğini Bolşevik 7'de görüyoruz.

Bolşevik 7'de "Engels ve Teorinin önemi" bölümünden uzun bir alıntı yapıldıktan sonra şu yorum yapılır :

> " Görüldüğü gibi, 1902'de - yukarda yaptığımız bütün tespitlere rağmen - öyle bir dönem yaşanmaktadırki, "Devrimci teori olmadan, devrimci hareket olamaz" fikri üzerinde ne kadar direnilse yeridir ! Bir anlamda teorik çalışma yeniden (bu kez tabii ki artık sorun Marksizm - Leninizmin genel doğrularının savunulması ile sınırlı değildir) parti çalışmasının merkezine konma durumundadır. " (agy. s.76)

Burada, parantez içinde vurgulandığı gibi, " teorik çalışmanın ağır bastığı 1884/94 döneminde " teorik çalışmanın, "Marksizmin genel doğrularının savunulması ile sınırlı " olduğu iddiasına katılmıyoruz. Ve bu sorunu daha aşağılarda ele alarak tartışacağız.

Şu an için tartıştığımız bağıntıda önemli olan, "bir anlamda" da olsa 1902'de "parti çalışmasının merkezine" teorik çalışmanın konduğu şeklindeki tespittir.

Bu tespit üzerine, bilindiği gibi, 1984 Kamp'ında tartışılmıştır. B 7'nin yazarı yoldaş da dahil olmak üzere, bir çok yoldaş sorunun burda konuşunun 'açık olmadığı' aslında RSDİP'nin 1902'de teorik çalışmayı tüm parti olarak değil, yönetici kademe olarak esas aldığı fikrini savunmuştur.
Bu fikirlere karşılık Muharrem yoldaş "herhangi bir şeyin önemini vurgulama" nın, o şeyi çalışmanın merkezine koymak olmadığını, 1902'de Lenin'in eskiye oranla teorik çalışmaya daha da önem verdiğini, ayrıca Lenin'de " teorik çalışmayı merkeze koyma " vb. biçiminde bir tanımlamanın olmadığını, bu yöndeki tanımlamanın İsa yoldaşın yorumu olduğunu vs. savunmuştur. . -6-

Geçmiş tartışmaların kısa bir özetini sunduktan sonra, şu noktaları berrakça vurgulamak istiyoruz.

Teorik çalışmanın bugün kendi durumumuzda esas alınması doğrudur. Ne varki, bu görev tespiti tümüyle bugün kendi grubumuzun içinde bulunduğu durumun bir ifadesidir.Ve parti inşasının birinci aşamasının değil, partinin yaratılması için " idolojik hazırlık dönemi "nin bir görevidir.

Geçmişte 13 noluya ve daha başkalarına karşı, teorik çalışmanın 1. aşamanın görevi olduğu şeklindeki görüş; "eski kardeşlerden ödünç " alınmış, onların ve kendi durumumuzun teorileştirilmesi ; ve böylece Lenin ve Stalin' in bu alandaki görüşlerinin çarpıtılmasıdır.

Tüm parti için, teorik çalışmanın esas alınmasını kendi durumumuzun bir sonucu olarak kabul etmek, ve buna rağmen parti inşasının birinci aşamasında bulunduğumuzu; birinci dönemin temel görevlerini çözmekle yükümlü olduğumuzu savunan, 3 konferans kararı ve Merkez komitesi çoğunluğu eklektik, devşirmeci bir konumda durmakta ; İsa yoldaşın çok sevdiği bir deyimle " cin olmadan adam çarpmaya " kalkılmaktadır.

Bolşevik 7 ' deki yorumlama, önceleri daha açık ve kesin bir şekilde savunulan ' birinci aşama boyunca teorik çalışma esestır, ve bu görev, 1. aşamanın yasasıdır ' şeklindeki görüşün, sulandırılarak savunusudur.

Ve bütün bu noktalardaki hatalar, ' kendi durumumuzu teorileştirme, '

'parti kurma,' ve ' RSDİP ' pratiğinin yanlış yorumlanması sorunlarının mantiki bir sonucudur.

Aşağıda Rus sosyal- demokrat hareketinin 1884 /94 ve 1894 / 98 dönemlerinde 'teorik çalışma ' bağıntısında, Bolşevik 7 ' nin sorunu nasıl açıkladığına değineceğiz.

★ Önce 1884 / 1894 Dönemi :

Bu dönem hakkında İsa yoldaş belli tartışma bağıntılarında şunları söylüyor :

> " Bu dönemde yapılan çalışma esasta sosyal- demokrat proğram ilkelerinin ortaya çıkarılması, Marksizm-Leninizmin genel doğrularının - henüz Rusya somutu ile birleştirilmeden- savunulmasıdır... .....
>
> Sosyal Demokratların (sosyalistlerin / Komünistlerin) kendilerini hemen hemen yanlızca Marksizmin genel doğrularını savunmakla sınırladıkları, Lenin ' in deyimiyle " hangi yolu seçmemiz gerektiği " nin tartışıldığı bir dönem olan bu dönem.. (S. 43)
>
> Teorik çalışmada da Marksizmin en genel ilkelerinin savunulması anlamında bir çalışmanın söz konusu olması...S. 73

Önce şunu belirtelim ki, 1884 / 94 döneminde " Marksizm-Leninizm " den bahsetmek bir hatadır. Sanırız bu, bir alışkanlık veya dizgi hatasıdır.

Sorunun özsel yönüne gelince : Şu problemleri görüyoruz.
" M-L' nin genel doğruları," veya " marksizmin genel doğruları"ndan İsa yoldaşın ne anladığı gayet açıktır; Marksizmin genel soyut öğretileri, " somut ile birleştirilmemiş " öğretileri, yani Lenin ' in deyimiyle " sosyalistlerin her yönde daha da geliştirmesi gereken bilimin köşe topları," veya bizim meşhur deyimle " M-L ' nin ilkeleri

İsa yoldaş, 1884 / 94 döneminde Rusya sosyal-demokratlarının yaptıklarının ' esasta, ' hemen hemen ' işte bu tür öğretileri savunmak olduğunu iddia ediyor.

Tabi ki, pek çok açıdan yanılıyor!

Birincisi, Marksizmin o dönemde halıhazırda ürettiği " genel doğruların " tercümesi, bu kitapların Rusya' da yayılması, bu eserleri incelemiş ve kavramış, propogandacıların propoganda çevrelerinde bu "genel doğruları " çevrenin, gurubun diğer üyelerine öğretmesi,-veya gurubun kolektif bir şekilde öğrenmesi- " teorik çalışma " değil,propoganda çalışmasıdır.

Yani pratik çalışmadır.Hareketin ' teorik yönüne ' özgü değil, pratik yanına özgü bir çalışmadır.

İkincisi, İsa yoldaşın bizzat kendi sözleri onu yalanlamaktadır. Şöyle ki :

i) ' sosyal-demokrat proğram ilkelerinin çıkartılması' çalışması,kaçınılmaz olarak Marksizm temelinde ÜLKE SOMUTUNUN İNCELENMESİNİ,Marksizmin " genel doğruları ile Rusya somutunun birleştirilmesini " talep eder !

ii) Ve yine 'hangi yolu seçmemiz gerektiği ' tartışması, hele hele bu tartışmadaki en önemli muhaliflerin, Rusya' nın özelliklerinden, ' kapitalizmin gelişemeyeceği vs. " üzerine dem vuran Narodnikler olduğu akılda tutulursa; bu tartışmanın kendi içinde " Marksizmin genel doğrularının " ' Rusya somutu ile birleştirilmesini ' gerekli kıldığı görülür. !

Plehanov 'u Lenin in deyimiyle ' Rusya Sosyal-demokrasisinin kurucusu'yapan, Emeğin kurtuluşu gurubunun Rusya sosyal- demokratik hareketinin teorik ve idolojik temellerini atmasını mümkün kılan şey tamı tamına da bu gerekliliğin yerine getirilmiş olmasıdır. !

Ve SBKP/ B Tarihi Kısa Ders kitabında Plehanov 'un Narodniklerin hangi görüşlerini ' tuzla buz ettiğine' bir bakılırsa, Plehanov' un Tarih kitabında bahsi geçen - dolaysıyla da bizim incelememiz gereken ve fakat incelemediğimiz- kitaplarına bir göz atılırsa onun Marksizmin genel doğrularını Rusya somutu ile birleştirdiği görülür !

Ve yine ülke somutu ile birleştirilmeden proğram hazırlanamayacağı, fakat Tarih kitabında Emeğin Kurtuluşu gurubunun biri 1884, diğeri 1887 ' de olmak üzere iki proğram taslağı hazırlamış olduğunu da hatırlatalım. !

Kısacası İsa yoldaşın Rusya Sosyal- Demokratlarının birinci dönemdeki teorik çalışmalarıyla ilgili sözleri sadece teorik çalışma anlayışını çarpıtmıyor, aynı zamanda Rusya Sosyal-Demokratlarının tarihini de çarpıtıyor. !

Şimdi de 1894 / 1898 Dönemi ' ni Ele Alalım :

Bu dönem için de, İsa yoldaş belli tartışma bağıntılarında şunları söylüyor :

" Petersburg Mücadele Birliği'ni daha sonraki Marksist Sosyal-Demokrat partinin ilk gerçek çekirdeği yapan olgu, onun kendini Marksizmin genel doğrularını savunma ile sınırlamaması; Marksizmi Rusya

nın somut şartları ile kaynaştırmaya çalışması ve...

....

Bu ikinci dönem için (1894/98) evrensel olan Marksizmin genel doğ,-rularının kavrandığı ölçüde, ülke somutu ile birleştirilmeye çalışılmasının...gerçek bir komünist partisi yaratmak için mutlak gerekli olduğu dersleridir. " (S. 47 /48)

İşte böylece, sadece Rusya Sosyal- Demokrat hareketinin gelişme aşamalarında sadece birinci dönemin (1884/94) yanlış yorumu ile değil, birinci ve ikinci dönem arasındaki mevcut farklılıkların bize Tarih kitabınca bahşedilmeyen yeni bir türüyle de karşılaşıyoruz. !

İsa yoldaşa göre birinci dönem sadece ' Marksizmin genel doğrularının savunulduğu bir dönem, ' ikinci dönemde de ' marksizmin genel doğruları ile Rusya somutunun birleştirildiği bir dönem !

SBKP/ B Kısa Ders kitabı ' teorik çalışma ' konusunda böylesi bir farklılığa değinmiyor. Tarih kitabı teorik çalışmadaan teorik çalışmayı anladığı, propogandayı anlamadığı için ve Plehanov ve Emeğin kurtuluşu gurubunun teorik çalışmalarıyla Rusya Sosyal- Demokrat hareketinin teorik ve idolojik temellerini hazırladığını bildiğinde; Tarih kitabı Plahanov' un Narodniklere karşı mücadelede Marksizmin genel doğrularının Rusya için de geçerli olduğunu ispatladığını bildiğinden, bu iki dönem arası böylesi saçma bir ayrımdan bahsetmemektedir ! Bu iki dönem arasında, böylesine ayrımlar yapmak, İsa yoldaşın bin bir tarih çarpıtmalarından sadece birisidir !

Açıktır ki, bu noktalarda İsa ' ya eleştiri getirmeyen bizler de bu konumumuzu koruduğumuz sürece, bu çarpıtmalara ortak olduk.

Geçerken de olsa, şu meşhur " kavradığı ölçüde Marksizmi-Leninizmi" savunma tezine de değinelim.

Bir dizi temel belgelerimizde gösterilebileceği gibi, başta İsa olmak üzere, tümümüz, Marksizm-Leninizm bilgimizin ' sığ ' olduğunu, ' M-L ' yi ' genel özellikleri içinde ' kavramamış olduğumuzu, Dünya komünist haraketinin, idolojik,siyasi ve örgütsel alanda tam bir kaos içinde bulunduğunu, bu durumun doğrudan bize yansıdığını vb. tespit ediyoruz. Bu vb. durum tespitlerinden hareketle, 'M-L ' nin ABC' ni öğrenme durumunda olduğumuzu savunuyoruz.

' M-L ' ilkeleri öğrenme, kavrama ve savunma mücadelesinde sık sık, ML ' nin ABC ' sini çarpıtıyoruz. İşte İsa ' nın yukarda sözünü ettiğimiz ' çarpıtmaları ' da bu zincirin birer halkasıdır.

Ve bu durum sadece, İsa' ya özgü değil, tümümüzü bağlayan, tümümüzün doğrudan sorumluğunu taşıdığımız bir durumdur.

Ne var ki, son dönemlerde biz " azınlığın " temsil ettiği " inkarcılığa " karşı düzenlenen "haçlı seferlerinin " en önünde yürüyen İsa yoldaş, içinde bulunduğumuz durumumuzu hiç te bizim gibi tespit etmemktedir. Adeta, bizim her eleştiri getirdiğimiz noktada, hatalara, eksikliklere kıskançla sarılmakta, ve sorunların ' esasta' çözülmüşlüğü üzerine nutuk çekmektedir.

Sadece bir örnek olması açısından, Türkiye- Kuzey Kürdistanda devrim aşamasının demokratik devrim mi, sosyalist devrim mi olduğu sorununda, 3. konferansın aldığı karar karşısındaki tavrını, okuyucuya hatırlatmak istiyoruz.

Yeniden ' teorik çalışma ' sorununa dönelim, ve sözümüzü Bolşevik 7' de 1884 /9 4 dönemi için yapılan değerlendirme ve bunun hakkında düşündüklerimizi vurgulayarak noktalıyalım.

Bolşevik 7 ' de şöyle denmektedir :

" Biz 1884- 1894 arası Rus Komünistlerinden, YANLIZCA onların teorik çalışmaya gereken önemi veren yaklaşımlarını almalı; onların bu teorik çalışmayı (Şimdi iyi dinleyin !! BN) PARTİ İNŞASINA HİZMET EDER BİR BİÇİMDE ELE ALMAMALARINI REDETMELİYİZ " (S. 109) - BHBY -

İsa' nın bu " derin " tahlili karşısında, " secdeye eğilmemek " işten bile değil !! SBKP/ B Kısa Ders kitabında hiçbir oportünist kıvırtmaya yer vermeksizin bu dönem için " Partinin idolojik hazırlık dönemi " tespiti yapılmaktadır. Ne var ki, İsa, buna rağmen, bu dönemde yapılan " teorik çalışmanın ", " Parti inşasına hizmet eder" olmadığı " dersini " çıkarmaktadır !! Onun bu " ünlü dersi " sorunlara, kafasında oluşturduğu şablonlarla yaklaştığını, bir kez daha tüm çıplaklığıyla gözler önüne sergilemiştir!!

Öyle ya efendim ! Plehanov bilinçli olarak parti kurma hedefine yönelmemiştir !! O halde, bu dönemde yapılan ' teorik çalışma ' ,parti inşasına hizmet edemez!

Eh ne de olsa, ' bilinçli bir şekilde parti inşasına yönelen'İsa, 'bilinçli bir şekilde parti kurma hedefini ' önüne koymayan Plehanov' a ; 'ancak böyle ' ders verebilmektedir !!!

Ve bu ders verme, şuana kadar gösterdiğimiz hatalardan, tarih çarpıtmalarından bağımsız değildir. Ne ki, bütün bunlar İsa ve onun kafadarlarını şimdilik fazla ırgalamamaktadır. Çünkü, onlar için önemli olan, "İNKARCILIK " belasını biran önce baştan defetmektir !

b) PARTİNİN BİRİNCİ AŞAMASINDA "PROLETERYANIN ÖNCÜSÜNÜ KOMÜNİZM DAVASI İÇİN KAZANMAK ESAS GÖREV " DİR SORUNU ÜZERİNE

Bilindiği gibi, bu konuda da kendimize temel aldığımız, Lenin ve Stalin yoldaşın bu bağıntıdaki değerlendirmeleridir.

İki aşamalı parti fikrini savunduğumuzdan bu yana, değişik tartışma bağıntılarında da olsa, sık sık kullandığımız alıntılardan biri de Lenin'in " Sol Komünizm Bir Çocukluk Hastalığıdır " makalesinin " Bazı Sonuçlar " bölümündeki değerlendirmesidir.

Orda şöyle denmektedir :

" Uluslarası işci sınıfı hareketinin bilinçli öncüsünün,YANİ KOMÜNİST PARTİLERİN,GURUPLARIN VE EĞLİMLERİN hemen önündeki hedef, (çoğunlukla henüz uyuşuk,bilinçsiz,her günkü yaşamlarına dalmış, hareketsiz, uykuda olan) geniş yığınları,bu yeni konuma getirmekter,-açL- ya da daha doğrusu yanlızca partiyi değil, aynı zamanda, yığınları da bu yeni konuma doğru ilerlemelerinde ve geçişlerinde yönetebilmektir.Birinci tarihsel hedefe (proletaryanın bilinçli öncüsünü , sovyet ikdidarından ve işci sınıfı diktatörlüğünden yana çekmek) ulaşılması, oportünizme ve sosyal şövenizme karşı tam bir idolojik ve siyasi zafer sağlanmadan nasıl olanaklı değildiyse, ikinci hedefe,yığınları,öncünün devrimde zaferini sağlamak için gerekli bu yeni konuma getirmeye, şu anın hedefine, sol doktirinciliği saf dışı etmeden , bunun yanılgılarını tam olarak çürütmeden ve etkisiz hale getirmeden ulaşılamaz " (Parti üzerine Derleme. S. 197/)

Burda ilk anda cevaplanması gereken sorun şudur :

Lenin ' in burda tartışdığı öncü hangi öncüdür ? Biz buna, Lenin in söyledeklerinde haraketle şu cevabı veriyoruz. Burda ele alınan öncü, ' sosyalist bilince ulaşmış komünist öncüdür. ' Lenin yoldaşın " uluslarası işci sınıfı haraketinin bilinçli öncüsünün, YANİ KOMÜNİST PARTİLERİN , GURUPLARIN VE EĞLİMLERİN " şeklindeki tanımlaması, tamda bizim yorumumuzun doğruluğunu kanıtlamaktadır. Yine Lenin' in " proletaryanın bilinçli öncüsünü , sovyet ikdidarından ve işci sınıfı diktatörlüğünden yana çekmek " şeklindeki vurgulaması tartışma konusu olan öncünün, 2. enternasyonal içinde yer almış,komünist partiler, guruplar eğlimler olduğunu kanıtlamaktadır.

* Tamda bunun içindir ki, Lenin bu ' öncü ' nün'Sovyet ikdidarından, ve işci sınıfı diktatörlüğünden yana ' kazanılması gerektiğini vurgular.

* Tamda bunun içindir ki, Lenin bu 'öncü' nün " kazanılması için 2. enternasyonal oportünizmine ve sosyal şövenizmine karşı" 'tam bir idolojik ve siyasi zafer ' kazanılması gerektiğini vurgular.

* Tamda bunun içindir ki, Lenin sosyal şövenizme ve oportünizme karşı mücadelede ' ilki' nin "..istisnasız bütün ülkelerde,(bugün filen ölmüş olan) <u>11. enternasyonal ile 111. enternasyonal arasında</u> bir düello biçiminde " sürdüğünü belirtir.

Uzun sözün kısası, 1920 ' de ' Sovyet ikdidarından ve işci sınıfı diktatörlüğünden yana ' kazanılmak istenen 'öncü' , 2. enternasyonal içinde yer almış komünist parti, gurup ve eğlimlerin, 3. enternasyonala kazanılmasıdır. Ve bu görev " tam bir idolojik ve siyasi zaferle " sonuçlanmıştır. Bunun içindir ki, Lenin ;

" Proletaryanın öncüsü idolojik bakımdan kazanılmıştır.Esas olan budur. Bu önşart gerçekleştirilmeden zafere doğru bir adım bile atılamaz " demektedir.

Açıktır ki, bu ' önşart' yerine getirilmeden, 3. enternasyonal üyesi partilerin önüne, görev olarak ; " çoğunlukla henüz uyuşuk,bilinçsiz,her günlük hayatlarına dalmış ,hareketsiz uykuda olan " yığınları partiye kazanma görevi konulamazdı. Bu görevin, ' komünisp partiler, guruplar ' önüne görev olarak - hemen önündeki hedef- konması, doğrudan, öncünün komünizm davasına <u>kazınılmış olma olgusuna bağlıdır</u>.

Bir başka ifadeyle, 3. enternasyonalin,2. enternasyonal ile girdiği ' düello' da zaferle çıkmasının bir sonucudur.

Bolşevik 7 ' de yukarda üzerine durduğumuz alıntı Lenin' de aktarılıp yorumlandığı halde, "öncü " nün kim olduğu, Lenin" in sorunu nasıl ele aldığı,özellikle 'öncü' nün kim olduğu bağıntısında doğru bir tarzda konmuyor. Tersine, yapılan yorumlama ile, Lenin ' in sorunu koyuşu, farklıdır.

Lenin' de yapılan alıntıdan sonra,şöyle deniyor :

" Yani bu esas görevin yerine getirilmesi dönemi içinde oportünizme, sosyal-şövenizme karşı idolojik ve siyasi mücadelede, bu mücadele ile oportünizmin, sosyal-şövenizmin (her türünün),ÖNCELİKLE KİTLENİN EN İLERİ KESİMİ İÇİNDE idolojik etkisinin kırılması olağanüstü önemdedir. Bu olmadan " öncünün kazanılması " mümkün değildir. " (B. 7. S 30.-BHBY-)

Görüldüğü gibi, burda hiçbir sınırlama yapılmaksızın 'öncü' ' kitlenin en ileri kesimi ' olarak yorumlanmaktadır.

Beş sayfa sonra, 'öncünün kazanılması sözkonusu olduğu ölçüde ve sürece propoganda önde gelir ' bağıntısında; 'öncü' hakkında şunlar söylenmektedir:

" Amaç öncelikle işçi sınıfının ileri kesimlerini komünizm davasına kazanmak, partiye kazanmak olduğuna göre;... " (S. 35)

Bu tanımda da görülmektedir ki " öncü ' Lenin ' in kullandığı anlamda, yani " Proletaryanın sınıf bilinçli kesimi " veya " komünist Parti, gurup ve eğlimler " olarak anlaşılmamaktadır.

Her ne kadar, ' kitlelerin en ileri kesimi ' veya ' işçi sınıfının ileri kesimleri ' gibi tanımlar, " proletaryanın sınıf bilinçli " kesimi anlamına açık olsada, sorunun böyle konması tartışılan bağıntıdan bir kaç açıdan dolayı yanlıştır .

Birincisi, Lenin yukarda açıkladığımız gibi, ' proletaryanın sınıf bilinçli kesimi ' tanımını, ' komünist partiler, guruplar ve eğlimler ' anlamında kullanmaktadır. Tartışdığı bağıntıda bu sorun açıktır.

Bolşevik 7 yazarı, sorunun bu yönünü es geçmiştir.

İkincisi, Bolşevik 7 ' de kullanılan tanımlar-alıntı yaptıklarımız- proletaryanın " doğal önderlerini " de içermektedir. Sorunun böyle sınırsız konması, Lenin' in tartışma bağıntısının üzerini örtmektedir.

Devam edelim :

Proletaryanın öncüsünü , komünizme kazanma bağıntısında çokca başvurduğumuz bir diğer alıntı da, Stalin yoldaşın 1923 ' de Rusya da "Kenar Bölgelerde Parti Kadrolarının Yaratılması " üzerine yaptığı konuşma yazısıdır.

Bu konuşmasında yoldaş Stalin şöyle demektedir :

" Partimizin, Partinin Rus bölümünün gelişmesinin birinci aşamasında temel görevi,kadroların, Marksist kadroların yaratılması göreviydi. Bu marksist kadrolar, bizde menşevizme karşı savaşın örsünde dövülerek meydana getiriliyordu. Bu kadroların o zamanki söz konusu dönemdeki- burda ele aldığım dönem Bolşevik partisinin kuruluşuundan menşevizmin sözcülüğünü eden Likidatörlerin partiden kovuldukları ana kadarki dönemdir- temel görev, işçi sınıfının en zinde, en namuslu, ve en göze çarpan unsurlarını bolşeviklere kazanmak, kadroları yaratmak ve öncü müfrezesini teşkil etmektir. Burada mücadele her şeyden önce burjuva karekter taşıyan akımlara

karşı ve özellikle kadroların perçinlenmesini önlemeye çalışan partinin ana çekirdeği olarak tek bir bütün halinde perçinlenmesini önlemeğe çalışan menşevizme karşı mücadeleydi. O sırada, işçi sınıfının ve köylünün geniş yığınlarıyla geniş ilişkiler kurma görevi ,bu yığınları saflarımıza kazanmak görevi,ülkenin çoğunluğunu kazanmak görevi, Parti 'nin önünde acil bir zorunluluk olarak en mübrem mesele olarak bulunmuyordu. Parti henüz oralara kadar varmış değildi. " (Parti üzerine Derleme s. 205 BP yayınları)

Alıntıda açıkca görüldüğü gibi, "işçi sınıfının en zinde, en namuslu ve en göze çarpan unsurları" olarak tanımlanan "ÖNCÜ" sınıf bilinçli kesimdir. Bir başka deyimle Marksizmi benimsemiş olan, ancak "Bolşevik" saflarda henüz yer almamış "kadroların" bolşeviklere kazanılmasıdır söz konusu olan !

Tam da bunun içindirki, Stalin, 'Marksist kadroların yaratılması' görevinin " Menşevizme karşı savaşın örsünde dövülerek meydana " getirildiğini vurgulamaktadır.
Yani parti içinde, menşevizmin ideolojik - siyasi ve örgütsel etkinliğinin kırılması; böylece Marksist kadroların partinin bolşevik kanadı etrafında örgütlenmesi "önccüyü" kazanmanın esas yoluydu. Menşevizm yenilmeden, işçi sınıfının en fedakar en ileri unsurlarının parti etrafında örgütlenmesi, bunların güveninin kazınılması mümkün değildir.
Biz, gerek Lenin ve Stalin'den yaptığımız alıntıların, gerekse RSDİP'nin birinci aşama olarak adlandırılan dönemdeki pratiğinin incelenmesi halinde, şu sonuçlarda birleşilmesinin gerekliliğine inanıyoruz.

* Rusya'da Partinin birinci aşamasında "ÖNCÜ" yü komünizm davası için kazanma demek, 1903 'deki bölünmeye kadar geçen sürede esas olarak Iskra grubunun kendi dışındaki, Sosyal - demokrat grup ve eğilimleri Iskra önderliğinde birleştirmesi biçiminde sürmüştür.

İkinci Konfrede Iskra grubunun Bolşevikler ve Menşevikler biçiminde ikiye bölünmesi sonucu, bu görev ; partinin bolşevik kanadının esas olarak menşevik kanada karşı çok yönlü mücadelesi ve bu mücadele içinde "Marksist kadroların yaratılması " biçiminde sürmüştür.

* Lenin'in " Komünizm Çocukluk Hastalığı " eserinde sözünü ettiği ÖNCÜ, yani kazanılması gereken öncü, 2. Enternasyonal içinde

yer almış parti, grup ve eğilimlerin, 3. Enternasyonal saflarına kazanılmasıdır.
İşte bütün bunlardan sonra, "öncünün kazanılması sözkonusu olduğu sürece ve ölçüde, çalışmanın esas biçimi propogandadır."
Sorunun anlamı ve önemi konusuna varıyoruz.

c) PARTİ İNŞASININ BİRİNCİ AŞAMASINDA, ÇALIŞMANIN BAŞLICA BİÇİMİNİN PROPOGANDA ÇALIŞMASI OLMASI NE DEMEKTİR ? BİZ SORUNU NASIL KOYUYORUZ ?

Stalin yoldaş bu konuda şöyle der, " Proleteryanın öncüsünü komünizm safına kazanmak (yani kadroların kazanılması, komünist partinin kurulması, proğramın ve taktik ilkelerin hazırlanması) ; çalışmanın başlıca biçimi propogandadır."

Alıntıda önemle üzerinde durmak istediğimiz bir kaç sorun var. Birincisi, öncünün komünizme kazanılmasından anlaşılanın ne olduğu sorunudur. Bu konuda Stalin'den aktardığımız alıntı çok berrak bir açıklama getirmektedir. Stalin'e göre, öncünün komünizme kazanılması (....kadroların kazanılması, KP'nin kurulması, proğramın ve taktik ilkelerin hazırlanması) demektir. İşte bu görevlerin gerçekleştirilmesi için, çalışmanın 'başlıca biçimi propogandadır'. Yoksa hiç bir sınırlama yapmaksızın, partinin birinci aşamasında çalışmasının esasının veya başlıca biçiminin ' propoganda' olduğu tezi Stalin tarafından savunulmamaktadır.

Bu ayrımın yapılması bizim açımızdan son derece önemlidir. Çünkü biz bu konuda geçmişte sorunu böyle koymadık. Bu soruna daha aşağıda genişçe değineceğiz.

İkincisi, komünizm davasına öncünün kazanılması sözkonusu olduğu ölçüde ve sürece, çalışmanın başlıca biçiminin " propoganda " olması hiç bir şekilde, parti inşasının birinci aşamasında işçi sınıfı hareketine yönelik çalışmanın " kitle ajitasyon çalışması " olmasını dıştalamaz, dahası bu dönemde parti, " kitle ajitasyon örgütü " olduğu için, işçi sınıfı hareketine yönelik çalışmasının esasını kitle ajitasyonu oluşturmak zorundadır.
Bu soruna da daha aşağıda genişçe eğileceğiz.

O halde, önce bizim geçmişte, partinin birinci aşamasında propogandanın esas olmasını hangi anlamda ele aldığımız sorununa gelelim. ARBK' nın 17. toplantısında, birinci dönemle ikinci dönemin görevleri ve aradaki birlik ve ayrılık noktaları bağıntısında şöyle deniyor :

> " Birinci dönem ile ikinci dönem arasındaki fark, birincisinde kitle içinde çalışmamak, ikincisinde kitle içinde çalışmak şeklinde bir fark değildir. Farklık çalışmanın şeklindedir. BİRİNCİ DÖNEMDE KİTLE İÇİNDE ÇALIŞMADA ESAS OLAN PROPOGANDADIR. Amaç kitleleri hemen ayaklandırmak değil ; devrim mücadelesine hazırlamaktır. Amaç öncelikle kitlenin en ileri bilinçli kesimini partiye kazanmaktır. İkinci dönemde, artık partinin varlığı ve gelişmesi garanti altına alınmıştır. Bu dönemde amaç, artık partiye kazanılmış öncü unsurların kitleyi birleştirerek ona yol göstermesi, iktidar mücadelesine katmasıdır. BU DÖNEMDE KİTLE İÇİNDE ÇALIŞMADA AJİTASYON AĞIRLIK KAZANACAKTIR ." (BHBY s.135)

Bu alıntıda çok berrak bir şekilde şu anlayış savunulmaktadır. Partinin birinci aşamasında " kitle içinde çalışmada esas olan propogandadır." İkinci aşamasında ise, " kitle içinde çalışmada ajitasyon ağırlık kazanacaktır. "
Biz katagorik bir şekilde sorunun böyle konulmasını red ediyoruz. Ve diyoruzki, sorunun bu şekilde konuluşu, Lenin ve Stalin'in parti inşasının iki aşamasına dair öğretilerinin kaba bir biçimde revizyonudur.
Bu konuda 'eski kadreşlerin' eleştirilerine karşılık MK' si şu cevabı vermişti :

> " Gerçekten de kardeşlerin yazılarında Stalin'den yaptıkları alıntıda görüleceği gibi, Stalin ikinci dönemde ' çalışmanın temel biçimi keskin savaşlardan önce, kitlelerin pratik eylemidir' diyor. Bu nokta da bizim sorunu <u>yalnızca</u> propoganda - ajitasyon bağıntısı ve karşılaştırması içinde ele alıp tartışmamız ; SİYASİ EYLEM SORUNUNU TARTIŞMA DIŞINDA TUTMAMIZ EKSİKLİKTİR ve bu noktada getirilen eleştiride <u>haklılık</u> payı vardır." (BHBY S. 138)

Yani, Stalin ikinci aşamadaki parti için " kitle eylem partisi "

demiş olduğu halde, bizim tamda bunu yadsıyan bir tespitte bulunmuş olmamız 'eksikliktir' !

Halbuki, bu yaklaşım, partinin birinci aşamasında ' propoganda çalışması esastır ''ikinci aşamada ise, ajitasyon esastır' şeklindeki meşhur teorinin,doğal ve mantıki sonucudur.
Ve bunun içindirki, Stalin'in sorunu koyuşuna iki temel alanda saldırılmıştır.
Birincisi ; Stalin için birinci aşamada propoganda çalışmasının 'başlıca çalışma biçimi' olması, ' öncüyü komünizm davasına kazanmak söz konusu olduğu ölçüde ve sürece ' geçerlidir. Yani, propoganda çalışmasının başlıca çalışma biçimi olması ' öncü' yü kazanma hedefine yöneliktir. Propoganda çalışmasının birinci aşamada " kitle içinde esas çalışma " olduğu şeklindeki genel bir tez, Stalin'in sorunu koyuşundan köklü olarak ayrılır.

İkincisi, bizzat birinci aşamasında " kitle ajitasyon örgütü " olan partinin, ancak ' ikinci aşamasında, kitle içindeki çalışmasında ajitasyon ağırlık ' vereceği şeklindeki tez, Stalin'in iki aşamalı parti öğretisinin özünü kavramamanın bir sonucudur.
Tamda bu iki noktada köklü bir şekilde, Lenin ve Stalin'in teorisini yadsıyan bir konumda durduktan sonra : "İşte, Lenin ve Stalin'in iki aşama anlayışı budur " (s. 135)
demek, tek kelime ile, klasiklerle alay etmektir.

Ne varki, bu yanlış yaklaşım "eski kardeşlerin" eleşitirlerine cevap içinde kavranmadığı gibi, Bolşevik 7' nin yazarı tarafından da devam ettirilmiştir.
Yeni elbiseler giydirilerek devam ettirilen temel yanlışın B. 7'de karşımıza çıkışı şöyledir :

> " Birinci aşama içinde (dışta) çalışmanın esas biçiminin propoganda olduğu, olması gerektiği ; doğrudan bu dönemin esas görevine bağlı bir sonuçtur. Amaç, öncelikle işçi sınıfının ileri kesimlerini komünizm davasına kazanmak, partiye kazanmak olduğuna göre ; " bir çok düşünceyi bağıntısı içinde veren ve kaçınılmaz olarak az sayıda kişi tarafından anlaşılır olan " (Ne yapmalı ? s. 86) propoganda, çalışmanın esas biçimi olacaktır. ESAS biçimi sözü, kendi içinde, propogandanın, çalışma-

nın tek biçimi olmadığını ; bu esas çalışma biçimi yanında, çalışmanın çok çeşitli biçimlerinin - güç oranında - yürütülmesini dıştalamadığını taşır. Açıktirki, birinci aşamada da propogandanın yanında ona bağlı olarak güç oranında ve dıştaki sınıf mücadelesinin gereklerine de uygun olarak , değişen boyutlarda ajitasyon da yapılacaktır ; kitle eylemlerine de katılınıcak, ve bizzat böyle eylemler düzenlenecektir. Ama bunlar hiç bir şekilde birinci aşama içinde de PROPOGANDANIN ESAS BİÇİMİ OLDUĞU GERÇEĞİNİ ORTADAN KALDIRMAYACAKTIR .
Yine propogandanın BÜTÜN BİRİNCİ AŞAMA İÇİNDE ESAS ÇALIŞMA BİÇİMİ OLDUĞU GERÇEĞİ ; yer yer ve zaman zaman bizzat bu aşamanın çeşitli alt bölümlerinde, mesela ajitasyonun veya kitle eyleminin ÖN PLANA GEÇMESİ İMKANINI DA DISTALAMAZ ."(BHBY s. 35/36)

İsa yoldaşa göre ;

a) Partinin birinci aşaması boyunca propoganda çalışması esastır ve bu çalışma partinin ' dışa ' yönelik çalışmasıdır. (burda sormadan geçemeyeceğiz, acaba ' içe dönük çalışma ' nedir ki ?)

b) Birinci aşamada çalışmanın esası propoganda olmasına rağmen, "güç oranında ve dıştaki sınıf mücadelesinin gereklerine de uygun olarak, propogandaya bağlı kılınarak, ajitasyon çalışması da yapılır.

c) Hatta !! Birinci aşamanın "çeşitli alt bölümlerinde" yer yer "kitle ajitasyonu ve kitle eylemleri ön plana"çıkabilir.

İşte bu tezler ARBK' nın 17. toplantısında daha açık bir şekilde savunulan, yanlışın yeni elbiseler altında devamıdır.
Stalin için partinin birinci aşamasında ' içe dönük çalışma esas, dışa dönük çalışma talidir';'içe dönük çalışmanın esası propogandadır' vb. biçiminde " teoriler " savunulamaz !

Yine Stalin ve Lenin'de,ayrıca RSDİP pratiğinde, birinci aşamada propoganda, ikinci aşamada ajitasyon çalışması esastır şeklinde bir tespitede rastlamak mümkün değildir.

Peki bütün bunlara rağmen, bizlerin uzun süreden beri Marksizm-Leninizm adına savunduğumuz bir yığın zırvalık nereden ileri geliyor ? Biz bu soruya kısa ve öz olarak şu cevabı veriyoruz : Yanlış bir parti anlayışı, kendi durumumuzu doğru tahlil edememe, kendi durumumuzu teorileştirme ve RSDİP ile kendi durumumuzun karşılaştırmasında ortaya çıkan " köklü farklılığı " teorinin saflığını bozma lehinde düzeltme tavrımızdan ileri geliyor. Stalin, " çalışmanın başlıca biçimi propogandadır" derken, bu tespiti kesinlikle " öncününkomünizme kazanılması " bağıntısında yapmaktadır. Yani, bu görevin çözümü için, " çalışmanın başlıca biçimi propogandadır." Yoksa tüm partinin birinci aşama boyunca çalışmasının " propoganda " olduğu şeklinde bir anlayışı savunmaz.

Stalin ' sol Komünizm ' adlı Lenin ' in eserine atıfta bulunarak, hiçbir muğlaklığa yer vermeksizin şöyle demektedir :

> " Proleteryanın öncüsünü Komünizme kazanmak sözkonusu olduğu sürece (ve bu söz konusu olduğu ölçüde) propoganda ön planda yer alıyordu...." (agy. s....)

Buna rağmen Stalin birinci aşamadaki partinin - Rusya'yı tartışıyoruz - "Devrim partisi" olduğunu vurgular, dahası bu dönemde partinin " kitle ajitasyon partisi " olduğunu vurgular vs.

Bolşevik 7'de Stalin'in, sorunun hangi yönünü tartıştığı ve görünürde birbiri ile çelişen tespitleri arasındaki bağlantı doğru bir biçimde kavranılmamıştır.

Onun içindirki, 'kitle ajitasyonu' hala esasta 2. aşamanın görevi olarak görülmektedir. Birinci aşamada, sadece'güç oranında propogandaya bağlı olarak ve sınıf mücadelesinin gereklerine' göre ajitasyon yapılabileceği, yapılması gerektiği savunulmaktadır.

Sorunun bu şekilde konuluşu, ARBK 17. toplantısındaki hatadan kopolmadığının açık bir kanıtıdır.
Partinin birinci aşaması boyunca propoganda çalışmasını esas çalışma olarak kavrayan ve bu çalışmayı partinin ' dışa ' yönelik çalışması olarak adlandıran bir kafa, açıktırki, RSDİP somutunda birinci aşama içinde bile, partinin yüzbinlere önderlik ettiği

gerçeği ile, Stalin'e mal ettiği kendi teorisi arasındaki çelişkiyi 'başka türlü çözme' ve bunun içindirki, partinin 1. aşamasında ' aşamanın çeşitli alt bölümlerinde ' yer yer ve zaman zaman kitle ajitasyonu ve kitle eyleminin " ön palana " geçebileceği şeklinde tümüyle uyduruk bir " teori " icad edilmiştir.

Ne varki, bu " uyduruk " veya başka deyimle 'zorlama' teori de kendimizi kurtarmaya yetmemiştir.
1984 Kamp tartışmasında, 'yer yer de olsa, ajitasyon ve propogandanın birinci aşamada esas olması halinde, propogandanın esas çalışma olmaktan çıkıp çıkmayacağı yönündeki, tümüyle haklı soru karşısında oldukça ilginç bir tavır takınılmıştır.
Sözkonusu ilginç tavır ne yazıkki, 3. Konferans delegelerinin % 50'sinin oyları ile partinin de çizgisi haline gelmiştir. Biz bunun içindirki, ilgili bölümü, doğrudan kararın kendisinden aktarmak istiyoruz :
Şöyle denmektedir :

> " Bu bağıntıda şunu da belirtmeyi gerekli görüyoruz : Dışta yapılacak çalışmada ajitasyonun boyutları belirli ölçülerde sınıf mücadelesinin gelişmesi tarafından da belirlenir. Devrimci durumun yükseldiği dönemler kural olarak ajitasyonun boyutları da yükselir ve evet, daha " öncü " tam olarak kazanılmamış olsa da, belli şartlarda ajitasyon çalışmada çalışmanın esas biçimi olarak önpalana da geçebilir. Ama bu durumda bile, eğer henüz " öncü kazanılmıştır " diyecek durumda değilsem, ajitasyon çalışmamız da, kitle eylemlerine katılmamız da, ÖNCELİKLE bu görevin çözülmesine, öncünün kazanılmasına hizmet eder. Şu bilinmelidirki, öncünün kazanılması için propoganda çalışmanın esas biçimidir, ama yalnızca propoganda çalışması ile de öncü kazanılamaz. Özellikle işçi sınıfının içinden gelen öncü unsurların kazanılmasında işçi sınıfının sınıf mücadelesinin ön saflarında yer almak belirleyici önemdedir."
> (BP sayı 27 s. 7)

Sorunun burda konuluşu, öncünün kazınalması görevinin ne anlama geldiğinin doğru olarak kavranmadığının ve sorunlara iradi yaklaşımın bir sonucudur.

Stalin öncünün kazanılmasında ' kadroların kazanılması, partinin kurulması, proğramın ve taktik ilkelerin hazırlanması ' nı anlamaktadır. Ve sorunun böyle konuluşu, salt RSDİP'nin birinci aşamasında gerçekleştirdiği görevlerin özlü bir özeti değil, aynı zamanda, birinci aşamada bulunan partilerin de görevinin özetidir.

3. Konferans kararına göre bu görev, ajitasyonun önplana geçmesi halinde bile, çözülebilir bir görevdir. Bir başka deyimle, 3. konferans kararının anladığı anlamda bir ajitasyon çalışmasının ağırlık kazanması halinde " öncü " kazanılabilir.
Ajitasyon ile kadroların kazanılması, proğram ve taktik ilkelerin oluşturulması, bizce mümkün değildir. " Özellikle" işçi sınıfı hareketi içinde yer alan " doğal öncülerin " kazanılması, açıktırki, ajitasyonla mümkündür hatta, esasta ajitasyonla olacaktır. Ancak, partinin şekillenmesi, kadroların sağlamlaşması, proğram ve taktik ilkelerin ortaya konulması anlamında " öncünün kazanılması " ajitasyonun önplana geçmesi ile çözülemez. 3. konferans kararı bunu mümkün gördüğü ölçüde, Stalin'e saldırmakta ve sorunu ' iradi ' olarak ele almaktadır.
Ve bu yaklaşım, bu temel anlayış pozisyonların yanında Stalin'in Rusya'da sözünü ettiği partinin birinci aşamasında " kitle ajitasyon örgütü " olduğu gerçeğini kavramayan, dahası " kitle ajitasyonu yürütmeyen " bir örgütün yada partinin birinci aşamada olamayacağı evrensel tezini yadsıyan bir noktada konaklamaktadır.
Çünkü bu yaklaşım büründüğü bütün ' yeni görünümlere ' rağmen, kitle ajitazyonunun aslında 2. aşamada bulunan bir partinin görevi olduğu şeklinde, tümüyle yanlış bir anlayışa saplanmış durumdadır.
Ve bu anlayıştan köklü olarak kopamadığı içindirki, ' kendi kendini yiyen ' mantık oyunları ve çarpıtmalarla TKP/ML B'nin birinci aşamada olduğu safsatasını savunabilmektedir. -7 -

d) PARTİNİN BİRİNCİ AŞAMADA " KİTLE AJİTASYON ÖRGÜTÜ " OLMASI NE DEMEKTİR VE BU KONUDA SORUNUN BİZDEKİ GELİŞİMİ ÜZERİNE

Stalin "Rusya Komünist Partisinin Gelişmesinin Üç Dönemi" olarak şunları belirtir :

" a) Proleteryanın öncüsünün (Parti) kurulması dönemi, Parti kadrolarının toplanması dönemi (bu dönemde Parti zayıftır, bir proğramı ve genel taktik ilkeleri vardır, fakat kitle eyleminin Partisi olarak zayıftır) ;

b) Komünist Partinin önderliği altında devrimci kitle mücadelesi dönemi. Bu dönemde Parti, kitle ajitasyonu örgütünden, kitle eylemi örgütüne dönüştürülmüştür ; hazırlık döneminin yerini devrimci eylem dönemi almıştır ;

c) İktidarı aldıktan sonra, Komünist Partinin, hükümet partisi olmasından sonraki dönem. " (agy. s.)

Alıntıda da görüldüğü gibi, Rusya Komünist Partisi birinci aşamasında " kitle eyleminin partisi olarak zayıftır." Bu tespit bir kaç açıdan dolayı önemlidir. Birincisi, bu dönemde zayıf da olsa, kitle eylemlerinin parti tarafından yönlendirildiği ortaya konmaktadır.ki, kitle eyleminin partisi olarak zayıf olunduğu tespiti, 1905 devrimi dönemindeki, duruma oranla yapılan bir tespittir. Çünkü çok iyi bildiğimiz gibi, 1905 devrimi öncesinde de RSDİP yüzbinleri bulan, işçi sınıfına çeşitli eylemlerde önderlik götürebilen bir güce sahiptir.

İkincisi, Parti birinci dönemde " kitle ajitasyon örgütü " olarak güçlüdür. Yani, işçi sınıfı hareketi içinde derin kökler salmış, pratik olarak önderlik yapan ve devrime ' hazırlık dönemi' yaşayan bir partidir. Nitekim b) şıkkında veya ikinci aşama olarak ele alınan ' dönemde ' partinin birinci aşamada " kitle ajitasyon örgütü " olduğu, ve artık " kitle eylemi parti " sine dönüştüğü anlamındaki vurgulamalar, tamda bu düşüncenin doğruluğunu kanıtlamaktadır.

O halde bizler bu bağıntıda şunları berrak bir şekilde tespit etmek zorundayız ki, Partinin birinci aşaması boyunca propoganda çalışmasını esas alan bir örgüt, " kitle ajitasyon örgütü " olamaz. Çünkü, " kitle ajitasyon örgütü " olabilmek ve bunun bir sonucu olarak da " zayıf da olsa " " kitle eylem örgütü " olmak doğrudan doğruya ÖNCÜNÜN PROPOGANDA ÇALIŞMASI İLE KAZANILMASI VE İŞÇİ SINIFI HAREKETİNE YÖNELİK KİT LE AJİTASYONUNUN ESAS ALINMASI ; BUNLARIN BİR SONUCU OLARAK ÖRGÜTLEMENİN GERÇEKLEŞTİRİLMESİ İLE SAĞLANABİLİR.

Bu görevlerin kopmaz bağlarla birbirine bağlı olduğu ne kadar açık ve kesinse ; tek tek kendi alanlarında esas alınmak zorunda oldukları da bir o kadar açık ve kesindir.

Öncünün kazanılması için İskra, kendi dışındaki sosyal - demokratları Marksizmin propogandası ile kazanırken, bu alanda propoganda çalışmasını esas alıyordu. Bu çalışmanın sonucu kazanılan kadrolar, partinin proğram ve taktik ilkelerini işçi sınıfı hareketine " kitle ajitasyonu " biçiminde sunarak, işçi sınıfı hareketine önderlik etmeye çalışıyor ve böylece bu alanda " kitle ajitasyonu esas " alınıyordu. Bu iki temel görevin yerine getirildiği ölçüde örgütleme tamamlayıcı bir görev olarak ele alınıyor ve çözülüyordu. Nitekim RSDİP tarihi bizim bu yorumlamamızı pratiği ile kesin bir şekilde doğrulamaktadır.
Yoldaş Stalin RKP' nin iki döneminin de ortak yönlerine dikkat çekerek şöyle demektedir :

> " Birinci ve ikinci dönem arasındaki farklılık kuşkusuz büyüktür. Ne varki, bu iki dönemin ortak yanları da vardır. Her iki dönemde de Partinin onda dokuzu, hatta tamamı, sadece Rusya için, Rusya içinde etkili olan ulusal güçtür (uluslararası örgütlü proleteryanın müfrezelerinden biridir). İkinci olarak, birinci dönemde de ikinci dönemde de RKP , bir ihtilal partisi, Rusya devriminin bir partisidir. Bu nedenle, bu dönemdeki çalışmalarda eleştiri unsuru ve eskinin yıkılması ağır basar....

Biz bu alıntıda iki noktaya dikkat çekmek istiyoruz.
Birincisi, partinin her iki dönemde de "Rusya içinde etkili olan ulusal bir güç" olduğu gerçeğidir. Bu olgu tespiti Rusya Sosyal-Demokratik hareketinin 1895'den beri " kitle ajitasyonuna " yöneldiği gerçeğinin, pratik sonucunun açık bir ifadesidir. Yine bu olgu tespiti birinci aşamada bulunan RSDİP' in bugün TKP/ML B'nin varolan durumu ile karşılaştırılamayacak ölçüde farklı olduğunun da güzel bir kanıtıdır. Nitekim, alıntı içinde vurgulanan " birinci dönemde de, ikinci dönemde de RKP bir ihtilal partisi, Rusya devriminin bir partisidir." şeklindeki sözler bu gerçeği daha da perçinlemektedir.
İkinci sorun şudur : Stalin'e göre her iki dönemde de " eleştiri

unsuru ve eskinin yıkılması ağır basar..." Biz bunun anlamı üzerine de önemle durmak istiyoruz. Bilindiği gibi, 'eskinin' yani otokrasinin eleştirisi ve yıkımın ağır basması için " kitle ajitasyonu ve kitle eylemleri " kaçınılmazdır. Ve RKP birinci aşamasında esasta " kitle ajitasyonu " ile bu görevi yerine getirirken, ikinci aşamasında daha çok 'eylemlerle' yerine getirmiştir.
Daha sonra RKP ve Lenin, Stalin'de sorunun nasıl ele alındığına daha geniş değinme koşuluyla, şimdi bu konuda bizim geçmişimize kısaca değinmek istiyoruz.

ARBK'nın 17. toplantısında " iki dönemin ayırıcı ve birlik"yönleri bağıntısında şunlar söylenmektedir :

> " Açıktırki, bu iki dönem birbirinden Çin seddi ile ayrılmamıştır. Sınıfı mücadelesinin gelişkin olduğu ülkelerde, esas olarak ikinci dönemin görevleri olan görevler bizzat partinin önüne çıkabilir. Parti, kendi gücünü koruma ve geliştirme görevine bağlı olarak bu görevleride çözmeye çalışır. Mesela RKİP 1905 öncesinde de bir çok greve, boykota, kitle eylemine öncülük etmeye çalışmıştır. Kitle eylemleri içine sosyalist bilinci taşıyarak, bunları yönlendirmeye çalışmıştır." (Bolşevik s. 134/135)

Alıntıda görüldüğü gibi, 'kitle eylemlerine sosyalist bilinç taşımak, grev ve boykot gibi eylemlere önderlik için çalışmak, esas olarak 2. aşamanın görevleri olarak ele alınmaktadır. Ve bu görevlerin "sınıf mücadelesinin gelişkin olduğu ülkelerde partinin önüne " çıkacağı tezi savunulmaktadır. Daha da berbatı, bu tümüyle yanlış olan tez, RSDİP' in 1905 pratiği ile doğrulanmaya kalkılmaktadır.
Eski kardeşler tamda burdaki yanlış anlayışı, yaklaşık 4 yıl önce ele almış ve eleştirmişlerdi. Eski kardeşlerin eleştirisine o dönemdeki MK şu cevabı vermiştir :

> " Bizim eleştirilen noktada yaptığımız yanlış, birinci dönem ve ikinci dönemin görevlerinden ne anlaşıldığı, bunların iç içeliği ve ayrılığının nasıl olduğu konusunda BERRAK VE DETAYLI TAVIR TAKINMAMIŞ OLMAKTIR. Sözü geçen ve alıntı yapılan belge buna rağmen bizim görüşümüze göre esas itibari ile doğru olan bir belgedir." (agy. s. 138 abç.)

Denilen açıkca şudur :
Biz eleştirilen yerde, birinci aşamanın ve ikinci aşamanın görevlerini aslında doğru bir şekilde ortaya koyduk !! Hatamız "berrak ve detaylı tavır takınmamış olmaktır" !!

Doğrusu " böyle bir özeleştiri " bizim geçmiş " tarihimiz " incelendiğinde, sık sık rastladığımız türden olan ve tam anlamıyla kıvırtma usulüne uygun yapılmış ' günah çıkarma ' dan başka bir şey değildir. Sen kalk açık bir biçimde, kitle eylemlerine sosyalist bilinç taşıyarak önderlik etme görevini aslında ikinci dönemin görevi olarak koy ve ancak ' sınıf mücadelesinin yüksek ' olduğu ülkelerde bugörevin 1. aşamadaki partilerin önüne çıkabileceğini savun ; bu konumla Stalin ve RSDİP pratiğine tümüyle ters düş ; sonrada kalk deki, ben sorunu doğru koydum ama, 'berrak ve detaylı koymadım '.
Biz bu hatanın ve daha benzer hataların bir defaya mahsus olmadığını ve sadece yazının yazarını bağlamadığını, değişik oranlarda da olsa, bizleri de bağladığını belirtmek istiyoruz.

Devam edelim :
Gerek gerçek bir KP'nin nasıl kurulacağı ve ne olduğu konusundaki sakat yaklaşım, gerekse RSDİP teori ve pratiğinin çok yönlü çarpıtılmasına bağlı olarak veya bunların yanında kendi durumumuzun teorileştirilmesinin bir sonucu olarak " kitle ajitasyonunun " birinci aşamada bulunan bir parti için mutlak görev olduğu kavranılmamıştır. Ve bunun kavranılmaması sonucudurki, sakat yaklaşım kendini B 7' de ve 3. konferans kararlarının 2. ve 3. bölümünde sürdürmüştür. Önce Bolşevik 7' deki noktaya parmak basalım.

İsa yoldaş şöyle demektedir :

> " Parti kendini başlangıçta da işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin mücadelesini yönlendirmenin bir aracı olarak ilan etsede, başlangıçta böyle bir tespit, yalnızca varılması istenen, amaçlanan bir hedefin ifadesidir, gerçek durum değildir. Partinin " kitlelerin kazanılması için, onların sermayenin iktidarına karşı yönlendirilmesi için bir araç " haline gerçekten gelmesi ; bu hedefe, bu isteğin gerçek haline dönüşmesi ANCAK " ÖNCÜNÜN KOMÜNİZM İÇİN KAZANILMASINDAN SONRA MÜMKÜNDÜR ? " (BHBY s. 38)

Partinin birinci aşamasında " kitle ajitasyon örgütü " olduğu tezinin savunulmaması, bu alıntıda da kendini berrak bir biçimde ortaya koymuştur. Ve bu temel hata tüm yazılarda kırmızı bir şerit gibi izlenebilir bir durumdadır.

İsa yoldaş, partinin birinci aşamada ' işçi sınıfı ve emekçi kitleler için ' değil, ama işçi sınıfı mücadelesini yönlendirici bir güç olması gerektiği gerçeğini RSDİP somutunda bunun yaşandığı gerçeğini kavramamıştır.
Partinin'işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin' partisi olarak,onları sermayenin iktidarına karşı yönlendirmede bir araç haline gelmesi, hiç kuşku yokki, ikinci aşamada gerçekleşecektir.

Ne varki, bunun tespiti hiç bir şekilde, partinin"birinci aşamada da " kitle partisi " olduğu gerçeğini değiştirmez. Daha tam bir deyimle, ' işçi sınıfının partisi olma ' anlamında ' kitle partisi' olduğu gerçeği yadsınamaz.

İsa yoldaş tam da bunu kavramadığı içindirki, sözünü şöyle sürdürüyor :

> " Bir başka sapma, parti kavramını yalnızca " kitlelerin mücadelesine gerçekten önderlik eden " bir yapı için kullanma şeklinde kendini göstermektedir. Partinin inşasının iki aşamadan geçeceği ; başlangıçta ve birinci aşama içinde " kitlelere önderlik etme " anlamında bir parti değil, kendi kendine yeten bir güç anlamında parti olduğunu kavramayan bu anlayış ; parti adını ancak bir örgüt ikinci aşamada bulunduğu zaman için kullanmayı gündeme getirmektedir. İran'da Peykar adlı - şimdi dağılmış - olan örgüt böyle bir sapmanın savunucusu idi. Onlar neden parti kurmuyorsunuz sorusuna " biz henüz işçi sınıfının öncülerini kazanmadık ; ve işçi sınıfının ve kitlelerin mücadelesini tam olarak yönlendirmiyoruz " şeklinde yanıtlıyorlardı. Böyle bir sapma da, bir öncekinin tersi yönünden - partisiz önderlik noktasında - kendiliğindencilik de konaklıyordu. (agy. s. 39)

İsa yoldaşa göre, " parti inşasının birinci aşamasında " parti ;

" kitlelere önderlik etme"anlamında "kitlelerin mücadelesine gerçekten önderlik eden" bir örgüt olamaz. Parti ancak " parti inşasının ikinci aşamasında böyle bir örgüt olabilir".
Ama olgular hiç de böyle demiyor :
RSDİP'nin tarihini biraz incelersek görürüzki, " parti inşasının birinci aşamasının" öncesinde, daha gerçek bir parti kurma çalışması Iskra ile başlamadan önce bile, mevcut yerel örgütler işçi sınıfı saflarında siyasi ajitasyona girişmişler, yani işçi sınıfı ile bağ kurmuşlar, işçi sınıfına siyasi önderlik getirmişler, "sahnede" "siyasi bir parti olarak görünmüşler", "toplumsal bir hareket " olmuşlardır !

Yani, " kitlelerin mücadelesine önderlik eden " bir yapı, Iskra öncesi bile yerel ve parçalanmış olarak da olsa vardır.
RSDİP' nin ikinci Kongresine Rusya'dan katılacak yerel örgütlerde aranan bir şart da, işçi sınıfı saflarında en az bir yıllık bir ajitasyon çalışmasının varlığıdır !
Açıktırki, yoldaş, 'gerçek bir parti' sorunundaki yanlış anlayışı ve buna bağlı olarak 1. aşamadaki ' kitle' ile 2. aşamadaki 'kitle' arasındaki farkı anlıyamamıştır. Bu sorunlarda doğru bir konumda dursaydı, partinin birinci aşamada da " kitlelere " önderlik eden bir parti olduğunu veya " zayıf da olsa kitle eylemi partisi " olduğunu gürürdü. Parti inşasının ikinci döneminde bahsi geçen " kitleler ", "milyonlarca" kitleler ; yedekler de kullanılabilir hale geldiğinden, sadece işçi değil, " işçi ve köylü " kitleleridir. Bu dönemde " kitlelere önderlik etmek ", " milyonlarca kitleyi " - işçi ve köylü - devrime kazanmak, " kitle eylemine " kazanmak, onları " savaş durumuna getirmek " tir. Bu nedenle Parti " kitle eyleminin partisidir ". Ama parti,bundan önce, gelişmesinin birinci aşamasında " kitle ajitasyonunun partisidir " ! Yedekleri kullanacak güçte olmadığından, esas olarak işçi sınıfının örgütlenmesi - köylülerin değil - için çalışan, onların saflarında " siyasi ajtasyon"yapan, böylece onlara siyasi önderlik getiren, onları yöneten ve örgütleme görevinden kopuk bir ajitasyon düşünülemeyeceğine göre, işçileri bir sınıf olarak, yani " ülke çapında " örgütleyen, dolayısıyla da " kitlelere önderlik eden " bir örgüt olarak vardır !

İsa yoldaş ve onun bu yaklaşımını paylaşanlara göre ise ; partinin işçi sınıfı hareketine önderlik etme anlamında da olsa, ' kitle partisi olabilmesi ',". ANCAK'ÖNCÜNÜN KOMÜNİZM İÇİN KAZANILMASIN'

DAN SONRA MÜMKÜNDÜR. "
Bu temel yanlışı yer yer sulandıran tespitler yapılmış olsa da, sorunun özü değişmemektedir.
Mesela, B 7' de partinin birinci aşamada " kitle ajitasyon örgütü" olduğu şeklindeki Stalin'in değerlendirmesine şöyle bir yorum getirilmektedir :

> " Bu bizim görüşümüze göre, birinci aşamanın son dönemleri ile, ikinci aşamanın, henüz devrim durumunun olmadığı dönemlerinde partinin durumunun bir ifadesidir. " (agy. s...)

Yani birinci aşamanın başından itibaren, partinin işçi sınıfı hareketine kitle ajitasyonu götürmesi ve bunu yaptığı ölçüde harekete önderlik etmesi, böylece işçi sınıfının partisi olduğu vb. gerçekleri kavranılmadığı için, " kitle ajitasyon örgütü " olmanın, ancak birinci aşamanın sonları, ikinci aşamanın başlarında olabileceği savunulmaktadır. Böylece temel hata,biraz sulandırılarak sürdürülmektedir. Bu sulandırılmış tavırla, ilk başta değindiğimiz " katı " tavır arasındaki çelişkiyi çözmek, bizim değil, bu anlayışı doğru bulanların sorunudur.

Partinin birinci aşamada " kitle ajitasyon örgütü " olması, doğrudan doğruya, daha ilk başlardan itibaren sistemli ve ilkeli bir şekilde sosyalizm bilincinin işçi sınıfı hareketine taşınmasının bir sonucudur.
Lenin yoldaşın ünlü " İKİ TAKTİK " eserinde, partinin " kitle ajitasyon örgütü " olmaktan çıkarak, " kitle eylem örgütü " haline dönüşümünün doğrudan " devrim durumuyla " bağını incelemek, sorunun daha da berrak bir şekilde kavranması açısından son derece gereklidir.

Bilindiği gibi, 1905' de Rusya'da bir <u>devrim durumu</u> yaşanmaktadır. Tam da bu durumda, partinin izlemesi gereken taktik ilkelerin neler olduğu sorununda, partinin bolşevik kanadı ile menşevik kanadı arasında kıyasıya bir mücadele başlar. Çünkü, önerilen taktikler temelden birbirine zıt kutuplarda durmaktadır.
Yoldaş Lenin'in aşağıdaki sözleri, izlenmesi gereken taktik' in ne olması sorununa açıklık getirdiği gibi, işçi sınıfı partisinin henüz " kitle eylemi partisi" olmadığı <u>dönemde de</u>, propoganda, ajitasyon ve örgütleme çalışmasını nasıl ele aldığı sorununa açık-

lık getirmektedir. Lenin şöyle demektedir :

" Partimizin bütün örgütlerinin ve bütün gruplarının düzenli günlük çalışmaları propoganda, ajitasyon ve örgütlendirme çalışmaları, yığınlarla bağların sağlamlaştırılmasına ve genişletilmesine yönelmiştir. BU ÇALIŞMA HER ZAMAN GEREKLİDİR, ama devrim saati gelip çattı mı, her zamankinden daha az yeterli sayılmalıdır. Böyle bir noktada işçi sınfı açık devrimci eylem için içgüdüsel bir dürtü duyar ve biz de bu eylemin amaçlarını doğru olarak saptamayı öğrenmeli ve daha sonra bu amaçları alabildiğince yaygınlaştırmalı ve anlaşılabilir kılmalıyız. Unutulmaması gerekirki, yığınlarla olan bağlarımız konusundaki yaygın kötümserlik, çoğu kez proleteryanın devrimdeki rolü açısından burjuva düşünceler için bir paravana görevi görür. Hiç kuşku yokki, işçi sınıfının eğitimi ve örgütlendirilmesi için henüz yapılacak çok, pek çok şey var, ama şimdi en önemli olan bu eğitim ve örgütlendirme çalışmasında esas siyasal ağırlığı nereye koymamız gerektiğidir. Sendikalara ve yasal örgütlermi, yoksa bir ayaklanmaya, devrimci bir ordu ve devrimci bir hükümet yaratma çalışmasına mı ? " (s.9)

Menşevikler, içinde bulunulan ' devrim durumunda ' esas siyasal ağırlığın " sendikalara ve yerel örgütlenmelere " verilmesi gerektiğini savunurken, bolşevik kanat " esas siyasal ağırlığı " halkın silahlı ayaklanmasını örgütleme ve devrimci bir hükümet yaratma çalışmasına vermek gerektiği fikrini savunurlar.
Menşevikler, savundukları görüşlerle aslında liberal burjuvazinin yedeğinde konaklamışlardır.
Lenin tam da bunun içindirki,şöyle demektedir :

" Her kim bugün otokrasiye ve gericiliğe saldırmayı reddediyor, her kim böyle bir saldırı için hazırlanmıyor ve her kim bunu savunmuyorsa, kendisini bir devrim yandaşı olarak adlandırmaya hakkı yoktur. " (s. 73)

Lenin'in bu sözleri bolşeviklerin önlerine koydukları taktik görevin ne olduğunu berrak bir şekilde vurguladığı gibi, ' eylem ' partisi olmak için, bu taktiğin pratik olarak gerçekleştirilme-

sinin de bir zorunluluk olduğunu ortaya koymaktadır.
Daha önceden aktardığımız geniş alıntıda görüldüğü gibi, propoganda, ajitasyon ve örgütleme çalışması,,partinin her dönemdeki günlük çalışmasının iskeletini oluşturmak zorundadır. Bu çalışma, devrim durumunda veya devrimci durumun olgunlaştığı dönemlerde daha da genişletilmek ve içerik olarak da değişmek zorundadır.

Devrimci durumun geri olduğu veya kitle eylemlerinin yeni yeni atılım kazandığı dönemlerde, partinin de zayıflığının, güçsüzlüğünün bir sonucu olarak " devrimin sosyal - psikolojik koşullarını" hazırlamak için, parti, propoganda, ajitasyon ve örgütleme çalışması ile yetinebilir.
Nitekim Lenin yoldaş bu durumu 1901 ve 1902 yıllarına atıfta bulunarak şöyle açıklar :

> " O sıralar propoganda ve ajitasyon, ajitasyon ve propoganda gerçekten de nesnel durumun öne çıkardığı şeylerdi. O sıralar haftalık olarak yayınlanması ideal gibi görünen tüm Rusya'yı kucaklayan siyasal bir gazete, ayaklanmaya hazırlanma işinin denek taşı olarak önerilebilirdi. (Ve Ne Yapmalı' da bu önerildi). O sıralar, doğrudan silahlı eylem yerine kitle ajitasyonunu savunan sloganlar ortalığı velveleye vermek yerine ayaklanmanın siyasal, psikolojik koşullarını hazırlamak, devrimci sosyal - demokratların tek doğru sloganıydı. Şu anda bu sloganlar olaylar tarafından aşılmış bulunuyor ; hareket bunları geride bırakmıştır ; bunlar Osvobodenye ikiyüzlülüğünü ve yeni İskra kuyrukçuluğunu gizlemekten başka bir işe yaramayan pılı pırtılar haline geldiler. " (agy. s.77 açL.)

Bütün bunlardan belli başlı şu sonuçlar çıkar :

- Birinci aşamada bulunan RSDİP,günlük çalışmasında propoganda, ajitasyon ve örgütleme çalışmasını sistemli ve sürekli olarak sürdürmüştür.

- O, bu çalışması ile, başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçi yığınları ' silahlı ayaklanmaya ' hazırlıyordu.

- 1905 koşullarında, yada Lenin'in " şu anda " diye vurguladığı devrim döneminde, Parti artık bu çalışmaları ile yetinemez. Artık doğrudan eyleme geçmeli, silahlı halk ayaklanmasını yönet-

melidir.

Bu olgu tespitleri, Stalin'in partinin neden 1905 Ekimin'den sonra " kitle ajitasyon örgütü " olmaktan " kitle eylem örgütü " ne dönüştüğünü berrak bir şekilde açıklamakta ve perçinlemektedir. Bu da bize göstermektedirki, RSDİP " kitle eylem partisi " ne dönüşmek için, gerekli tüm koşullara sahiptir. Devrimci durumun olgunlaşması bu süreci hızlandırmış ve 1905 devrimi ile tamamlamıştır.

Lenin yoldaş menşeviklerin önerdiği taktiğin, yani 'propoganda ajitasyon çalışmaları'ile ' kitleleri devrime hazırlama ' içinde bulunulan anda, parti içindeki " gerçek tehlike " olduğunu vurgular ve devamla şöyle der :

> " Hareketin içinde bulunduğu durumla birazcık tanışığı olan kimse, hareketi dikkatle ve basiretle izleyen kimse, yeni - İskracıların korkularının gülünç yönünü görmemezlik edemez. Rus Sosyal - Demokrat İşçi Partisinin tüm çalışması, asıl dikkatimizin propoganda ve ajitasyon, hazırlıklı ve hazırlıksız kitle toplantıları üzerinden ekonomik mücadeleye yardımcı olan ve bu mücadelenin sloganlarını savunan bildiri ve broşürlerin dağıtılması üzerinde toplanmasını kesin kes sağlayan belirli ve değişmez biçimi daha şimdiden almıştır.Bir tek semt komitesi, bir tek parti komitesi, yada bir tek fabrika grubu yokturki, BÜTÜN DİKKATİNİN- ENERJİSİNİN VE ZAMANININ YÜZDE DOKSAN DOKUZUNU HER ZAMAN VE DEĞİŞMEZ BİR BİÇİMDE TA DOKSANLARIN ORTALARINDAN BERİ SAĞLAM BİR BİÇİMDE YERLEŞMİŞ BULUNAN BU İŞLEVLERE AYIRMAMIŞ OLSUN. Yalnızca harekete yabancı olanlardırki, bunu bilmezler...." (age. s.118)

Bu alıntıda hiç bir oportunist kıvırtma ve çarpıtmaya yer vermeyecek bir biçimde ortaya konan sorun şudur ; Rus Sosyal - Demokrat İşçi Partisi (1895' lerde nasıl bir parti olduğunu önceden anlattık) ta " DOKSANLARIN ORTASINDAN BERİ " çalışmasının ve bütün dikkatinin " YÜZDE DOKSANDOKUZUNU " propoganda ve ajitasyon, hazırlıklı ve hazırlıksız kitle toplantıları üzerinde, ekonomik mücadeleye yardımcı " olma ve bu mücadele " ye önderlik götürme çabalarına ayırmıştır.

Bu gerçeğin bilinçlere kazınması, özellikle bizim tartışmamız açısından son derece büyük bir önem taşımaktadır.
Çünkü, merkez komitesi çoğunluğu ve çoğunluk oyları ile alınan 3. konferans kararının 2. ve 3. bölümlerindeki hakim anlayış ; inşasının birinci aşamasında bulunan bir parti için " işçi sınıfı hareketi ile pratik " bağlar kurmuş olmayı şart koşmamaktadır. Bu yaklaşım sahiplerine göre, işçi sınıfına sosyalizmin taşınması gerekliliğini kavramış, partisiz devrim olamayacağını bilince çıkarmış ve bu temelde örgütlenmiş üç/beş ML devrimcinin kurduğu " Parti " ; birinci aşamasını yaşayan partidir. Ve tam da bu sakat anlayışın bir sonucu olarak partinin birinci aşamadaki çalışmasının bu aşama boyunca, belli istisnalar hariç, esasta propoganda olduğu tezini savunuyorlar.
Lenin' den yaptığımız alıntıda görüyoruzki, Rusya'da " ta doksanların ortasından beri " Marksistler günlük çalışmalarının " yüzde doksandokuzunu " propoganda, ajitasyon ve örgütleme çalışmasına ayırmışlardır. Ve bu temelde yürüttükleri çalışmanın sonucudurki, Rusya'da partinin iki döneminde de " ulusal güç"olarak ,"devrim partisi " olarak gerçek bir partiye ulaşabilmişlerdir.
Lenin'den aktardığımız alıntı ; parti inşasının birinci aşaması boyunca propoganda çalışmasının esas olduğu şeklindeki düşüncenin panzehiridir. Gerek Lenin'de, Stalin'de; gerekse RSDİP pratiğinde " birinci aşamada propoganda esas, ajitasyon talidir" biçiminde bir anlayışa rastlamak kesinlikle mümkün değildir. Bu teori, başta İsa yoldaş olmak üzere, bizlerin bir ' uydurmasıdır '.

Ve bu zırvalık sebepsiz de değildir !!
Üç/beş ML devrimcinin bir araya gelerek bir örgüt kurmalarına ve adına da parti demeleri halinde, 'birinci aşamayı' başlatan kafa ; kendi kavrayışsızlığını, kendi durumunu teorileştirmeyi ve RSDİP teorisi ve pratiği ile aradaki çelişkiyi giderebilmek için, böylesi ' teorik icatlara ' başvurmak zorunda kalmıştır.

RSDİP tarihini özetleme adına, bir çok yönleri ile çarpıtıldığını daha önceleri belli bağıntılarda ortaya koymuştuk.
Somut olarak"partinin birinci aşamada kitle ajitasyon örgütü " olduğu bağıntısında da şu ana kadar ortaya koyduğumuz görüşler, değerlendirmeler, Bolşevik 7 yazarının sorunları doğru ele alıştan ne kadar uzak olduğunu yeterince kanıtlamıştır.

Şimdi de ' propoganda, ajitasyon ' bağıntısında 1884 / 1894 arası ve 1894 / 98 dönemlerinin İsa yoldaş tarafından nasıl özetlendiğini görelim. Çünkü yukarda ortaya koyduğumuz hatalar bu sorunla iç içedir.

İsa yoldaş birinci dönem (1884 - 94) hakkında şunları söylüyor :

> " Bu daha önceki, kendilerini marksizmin genel doğrularının propogandası ile sınırlayan .... grupların " (s. 47)
>
> " Salt genel doğruların propoganda edildiği bir dönem...."(s.49)
>
> " Yoksa Rus Sosyal - Demokrasisinin bu ilk temsilcilerinin bilinçli olarak parti inşasına yöneldikleri anlamında bir tespit değildir " (s. 43)

İkinci dönem hakkında (1894 - 1898) şunları söylüyor :

> " Bu ikinci dönem için evrensel olan, marksizmin genel doğrularının kavrandığı ölçüde ülke somutu ile birleştirilmeye çalışılmasının ; ve marksizmin işçi sınıfı hareketiyle birleştirilmeye çalışılmasının, gerçek bir komünist partisi (abç) yaratmak için mutlak gereklilik olduğu dersleridir. Bunun dışında (abç) - marksizmin işçi sınıfı hareketiyle birleştirilmesinin bir aracı olarak - güç ve ihtiyaç oranında ajitasyon da yapılması gerektiği, bu dönemden çıkarılması gereken genel derstir. " (s. 47 - 48)

Bunlardan bir kaç sonuç çıkar :

1) Daha meseleleri saf, teorik olarak ele aldığımızda, tespit ettiğimiz, İsa yoldaşın teori ile pratiği özdeşleştirdiği teorik çalışmadan propogandayı, yani pratik çalışmayı anladığı - ve tam tersi - olgusu şurada açıkca sırıtmaktadır ! Çünkü, İsa yoldaş burada " propoganda " adını taktığı Rusya Sosyal - Demokratlarını birinci dönemde yaptıkları çalışmayı daha 43. sayfada " teorik çalışma " diyordu !

Ve daha önce Emeğin Kurtuluşu Grubunun sadece, basitçe " genel doğruların " propogandasını yapmadığını, " genel doğruları Rusya somutuyla birleştiren " bir teorik çalışmada yapmış olduğunu belirtmiş ve İsa yoldaşın bu olguyu çarpıttığına işaret etmiştik !

:') Doğrudan ele aldığımız sorunla bağıntılı olan çarpıtmayı ele alırsak :

Birincisi ; İsa yoldaş " bunun dışında " diyerek, marksist çevrelerin işçi sınıfı hareketiyle birleşmesi - pratik olarak birleşmesi - olayıyla, marksist çevrelerin işçi sınıfı hareketi saflarında kitle ajitasyonuna geçmesi olayını birbirinden ayırıyor ! Bunu ajitasyonun işçi sınıfı hareketi ile bağ kurmanın " bir aracı " olduğunu söylediğinde de tekrarlıyor ! Sanki marksist çevrelerin işçi sınıfı hareketi ile bağ kurmalarının başka bir aracı varmış gibi !

İkincisi ; onun bu hatasını göz ardı edersek, İsa yoldaş " gerçek bir komünist partisi " (' çoğunluğun ' gözleri yaşarıyordur her halde ! Hah hah...) yaratmak için marksist çevrelerin işçi sınıfı hareketi ile bağlarının olmasını, bu bağı oluşturmak için bu marksist çevrelerin kitle ajitasyonuna geçmesi gerektiğini - "ülke çapında " birlik faktörünü şimdilik unutalım - kabulleniyor !

Ve o, Emeğin Kurtuluşu Grubunu " bilinçli olarak parti inşasına yönelmediklerini " iddia ettiğinde,onların " kitle ajitasyonu yapmamış olmalarından hareket ediyor !

Ve böylece de Rusya Sosyal - Demokrasisinin tarihini çarpıtıyor ! Çünkü her ne kadar İsa yoldaş " bilinç " i çok sevsede kendisi " bilinç " eksikliğinden Plehanov'un yazılarını inceleme zahmetine katlanamamak türünde bir bilinç eksikliğinden, Rusya' nın bahsi geçen dönemdeki şartlarını eğitimini yaptığı Tarih kitabından dahi öğrenmemek gibi bir bilinç eksikliğinden müzdariptir !

Plehanov'u inceleseydi, Plehanov'un " parti inşasına " hem de daha 1883' de " yönelmiş " olduğunu, hem de doğru bir parti anlayışıyla - İsa yoldaşın tersine ! - bu işe yönelmiş olduğunu görürdü!
Ve aynı zamanda 1884 / 94 döneminde Emeğin Kurtuluşu Grubu, Narodniklere saldırıyı başlatmadan önce entellektüeller arasında Sosyal-Demokratik değil, Narodnik görüşlerin egemen olduğunu ; dolayısıyla da Emeğin Kurtulu Grubunun kitle ajitasyonunu başlatabilmek için her şeyden önce burjuva ve işçi entellektüellerinin saflarında marksizmin zaferini sağlamak zorunda olduğunu, önce marksist çevrelerin oluşturmak zorunda olduğunu görürdü !

Tarih kitabında Emeğin Kurtuluşu Grubunun işte bunu yaptığını - ve

işçi sınıfı hareketiyle birleşmek için ilk adımları attığını - söylüyor ve bu oranda Emeğin Kurtuluşu Grubunu " bilinçli olarak parti inşasına yönelmemekle " suçlamıyor !
Bu suçu icad eden kişi " bilinçli olarak parti inşasına yönelmiş " (??) İsa yoldaştır !

Plehanov'un 1884' de ettiği bir kaç söz ise şöyledir :

> " Söylemeye gerek yokki, gizli cemiyetleri bir işçi partisi oluşturmazlar. Bu anlamda proğramımızın bugünden ziyade gelecek için olduğunu söyliyenler haklıdırlar. Fakat bundan çıkan sonuç nedir ? Proğramımızı uygulamaya hemen girişmemelimiyiz ? Bu şekilde tartışan elitistler (exceptionalistler bn.) tekrar bir sunuşlar kısır döngüsüne yakalanıyorlar.....
>
> Bizim devrimcilerimiz bir işçi partisinin kuruluşu fikrini yayarak bugünkü Rusya'daki " ilerici kişiye " gösterebilecek en önemli şeyi, yapabilecek en verimli işi yapıyorlar. Sadece işçi partisi şimdi entellektüellerimizi teorik ve pratik yeteneksizliğe zorlayan bütün çelişmeleri çözme yeteneğine sahiptir.
> .....
> Dolayısıyla bir kere daha : BUGÜNKÜ RUSYA'NIN BÜTÜN EKONOMİK VE SİYASİ ÇELİŞMELERİNİ ÇÖZMENİN TEK ARACI BİR İŞÇİ PARTİSİNİN EN KISA ZAMANDA KURULMASIDIR. Bu yolda başarı ve zafer yatar ; bütün diğer yollar yanılgı ve yeteneksizliğe götürür.
> .....
>
> İşte bizim proğramımız böyledir. O, şehrin çıkarları için kırları harcamaz, endüstri işçisinin çıkarı için köylüyü göz ardı etmez. O KENDİ ÖNÜNE DÜNYA ÇAPINDA TARİH HAREKETİNE KIRLARI ÇEKMEK İÇİN ŞEHİRLERİN SOSYAL - DEVRİMCİ GÜÇLERİNİ ÖRGÜTLEME GÖREVİNİ KOYAR "
> (" FARKLILIKLARIMIZ " Broşürü : " 2. İşçilerin Arasında Propo ganda " bölümü. Plehanov Seçme Yazılar İng. s. C.1, s.346 - 350 352 - 355)

Ve eğer şimdi de İsa yoldaş Plehanov' un " bilinçli olarak parti inşasına yönelmediği " tespitini geri çekip, ama onlar işçi sınıfı hareketi ile birleşmek için kitle ajitasyonuna geçilmesi gerektiğini - İsa yoldaşın ikinci dönemden çıkardığı şu evrensel dersi - bilmi-

yorlardı diyecekse ;

a) Sözü Plehanov' a bırakalım :

> " Gizli bir devrimci örgütün ektiderı ele geçirmesi, sadece o örgütün ve onun planlarını bilenlerin işi olacakken, yukarıda belirtilen proğram için ajitasyon tüm Rusya toplumu için bir sorun olacaktırki, bu siyasi kurtuluş için bilinçli çabayı yoğunlaştıracaktır. " (" Sosyalizm ve Siyasi Mücadele. Plehanov Seçme Felsefi Yazılar İng. C. 1 s. 101 1883)

b) Sözü İsa yoldaşın " evrensel ders" ine götürelim :

> " En başından itibaren ""işçi sınıfı hareketi ile bağ kurmaya çalışmak ", " ajitasyon yapmanın gerekliliği " demektir !

İsa yoldaş, Emeğin Kurtuluşu Grubu dönemi, birinci dönemi " bilinçli olarak parti inşasına yönelmemekle " suçlarken, o dönemde kitle ajitasyonuna geçilmemiş olmasından hareket ediyor ! Ve bu işi o dönemin marksistleri açısından " bilinçsizlik " sorununa, yani onların işçi sınıfı hareketi ile birlik kurulması gerektiğini, kitle ajitasyonuna geçilmesi gerektiğini vb. idrak edememeleri sorununa dönüştürüyor.

Tarih kitabı Emeğin Kurtuluşu Grubunun işçi sınıfı hareketi ile birleşmek için ilk adımları attığını söylediği oranda, bu Emeğin Kurtuluşu Grubunun da ajitasyon çalışması yaptığını gösterir ! Ama bu ajitasyon çalışması ile, bu açıkki, kısıtlı ve bölük pörçük, sürekliliikten yoksun ajitasyon çalışması ile Petersburg Mücadele Liga' sının başlattığı kitle ajitasyonu çalışması açıkki, birbirinden nitelik olarak farklıdır ! Cünkü, ikincisi belli marksist çevrelerin belli bir şehir çerçevesinde birleşmesi, yerel olarak " sağlam " zemini üzerinde yükselen ve hem grubun hem de işçi sınıfı hareketinin gelişme aşaması sayesinde bu ajitasyona süreklilik sağlayabilen ve grubu işçi sınıfı hareketi ile gerçekten birleştirebilen bir atılımdır !

Bu bağıntıda tartışılması gereken bir sorun da şudur :
SBKP / B Tarih kitabında, birinci bölümün " kısa özet " bölümünde Plehanov grubu vs. hakkında şöyle denmektedir :

" Rusya' da kapitalizmin gelişmesiyle birlikte sanayi proleteryasının sayisi da hızla çoğaldı. 1880 ' lerin ortalarında işçi sınıfı örgütlü mücadele yolunu, örgütlü grevler şeklinde kitle eylemi yolunu seçti. Ama Marksist çevre ve gruplar sadece propoganda yapmakla yetindiler ve işçi sınıfı arasında kitle ajitasyonu yapmanın gerekliliğini kavrayamadılar ; bu yüzden de işçi sınıfı hareketiyle pratik bağlar kuramadılar ve ona önderlik edemediler." (SBKP/ B Tarihi s. 45)

Biz burda vurgulanan, " ... işçi sınıfı arasında kitle ajitasyonu yapmanın gerekliliğini kavrayamadılar ; bu yüzden de, işçi sınıfı hareketiyle pratik bağlar kuramadılar ve ona önderlik edemediler " şeklindeki sözlerin, bu dönemdeki Marksist çevrelerin işçi sınıfı hareketine yönelik kitle ajitasyonu yapılması fikrinde olmadıkları, böyle bir tespitte bulunmadıkları biçiminde anlamıyoruz.
Gerek Plahanov' dan yapılan alıntı, gerekse bizzat SBKP / B tarihinde " Emeğin Kurtulu Grubunun işçi sınıfı hareketi ile birleşmek için ilk adımları attığı " şeklindeki değerlendirmenin kendi yorumumuzu doğruladığını düşünüyoruz.

Son olarak şunu da belirtmek istiyoruz :
Emeğin Kurtuluşu Grubunun programı " en başından beri " sosyalizm ile işçi sınıfı hareketinin birleştirilmesi tezi üzerinde inşa edilmiştir.
İsa ve bizler " en başından beri " bu tezin savunucusu değiliz.
İsa şimdi bu tezi ağzına sakız etmiştir, ama sadece sakız ! Ve ne yazıktırki, bu sıralarda o sakızı çiğnemeyen pek yoktur.

Üçüncü Bölüm :

3. KONFERANSTA PARTİ ÜZERİNE TARTIŞMANIN BAZI YÖNLERİ

Biz yazımızın bu bölümünde daha çok Konferansın % 50' sini oluşturan ' Blok Listeci ' yoldaşların bazı temel hatalarına değineceğiz.
" Parti sorunundaki " ayrılıkların daha iyi anlaşılabilmesi ve taraf tutan yoldaşların bu konudaki siyasi konumlarının daha sağlam değerlendirilebilmesi için, kısa da olsa, bu konudaki tartışma ve konferansdaki saflaşmanın tarihcesini vermek istiyoruz.

Bilindiği gibi, 'eski kardeşler' le 1982' de 1 Mayıs kutlamaları alanındaki çelişkiler sonucu kızışan, ancak ideolojik - siyasi kökleri oldukça derinlerde yatan bir polemik başlamıştır.
Bu polemik içinde, Bolşevik Parti İnşası sorunu daha da önem kazanmış, ve özellikle Fehmi yoldaşın ısrarlı tavrı sonucu " kardeşlerle hesaplaşma konferans " ı olarak planlanan konferans gündemine bu sorun da konmuştur.
Konferans gündemine parti sorununun konmasını, Klasiklerden bir derleme yaparak,'parti'ye çevresine tartışmaya sunma ve bu belge üzerine yapılan eğitimin de sonuçlarını dikate alarak hazırlanan Bolşevik 7 ' nin çıkışı izlemiştir.

İsa yoldaşın kaleme aldığı B 7 üzerine;1984' de yapılan Kamp' da tartışılmıştır. Kamp ve daha başka tartışmalarda gelen eleştiriler sonucu, B 7 bir çok noktada genişletilmeş, düzeltilmiş ve bazı önemli tezler " geri çekilmiştir ".
3. Konferansta sonuçlandırılmak için hazırlanan 5 sayfalık karar tasarısı, Parti ve çevresine tartışmaya sunulmuştur.
Parti ve çevresine tartışmaya sunulan bu karar tasarısına bir Parti hücresindeki iki yoldaş dışında hiç bir eleştiri gelmemiştir.
Bu Parti hücresindeki yoldaşların getirdikleri eleştiriler, tasarının yazarı ve diğer hücre üyeleri tarafından da doğru bulunmuş, ve böylece gelen eleştiriler temelinde tasarıya " ekler " yapılmıştır.

3. Konferanstan yaklaşık bir ay önce, ekler ; Parti ve çevresine tartışmaya sunulmuştur. Parti ve çevresinde, karar tasarısında getirilen eklere de hiç bir eleştiri gelmemiştir.
Böylece 3. konferans karar tasarısı, sonradan konulan eklerle birlikte tartışmaya sunulmuştur.
(Karar Tasarısı ve Ekler' i için bkz. Bolşevik sayı 17 s. 25..35)

Tam da bu bağıntıda, üzerine kavganın yoğunlaştığı ; 2. ve 3. bölüme konan eklerin ne gibi bir değişikliğe temel hazırladığı üzerinde durmak istiyoruz.
O halde ' eklerin ' bazılarını ve tasarı metninde çakışan bazı yerleri aktaralım :
Eklerden alıntılar :

" 4. sayfa, birinci paragraf yerine :
Bütün bu belirleyici önemdeki farklılıklar, bizim BUGÜNKÜ FAALİYETLERİMİZİN RUSYA'DAKİ BOLSEVİKLERİN " PARTİNİN BİRİNCİ AŞAMASI " OLARAK ADLANDIRDIKLARI DÖNEMDE YÜRÜTTÜKLERİ FAALİYETLERİ İLE UYUM İÇİNDE OLAMAYACAĞINI ; BİZİM BUGÜN ÇÖZMEK ZORUNDA OLDUĞUMUZ GÖREVLERİN ESASININ , Rusya'daki bolşeviklerin " PARTİ ÖNCESİ DÖNEM " olarak adlandırılabilecek dönemde çözmüş oldukları görevler olduğunu, BU OLGUNUN BİLİNCE ÇIKARTILMASININ ÇOK ÖNEMLİ OLDUĞUNU AÇIKCA GÖSTERMEKTEDİR . " (B. S.17 s.35)

Hemen altında ise, 4. parağrafta ikinci cümle yerine şunlar konuyor:

" Çözmek için önümüzde duran bir dizi SOMUT GÖREVİN ESASI , RUSYA'DA bolşeviklerin 1883 - 1900 ARASI, YANİ ONLARIN " PARTİ İNŞASININ BİRİNCİ AŞAMASI " OLARAK ADLANDIRDIKLARI DÖNEM ÖNCESİ ÇÖZMÜS OLDUKLARI GÖREVLERDİR . " (age. s. 35)

Daha aşağıda, 5. sayfa 3. paragraf yerine neyin konacağı belirtilir. Bu bağıntıda ' işçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin ayrı ayrı kendi yollarında gittikleri ve BUGÜN bu durumun BÜTÜN ülkeler için geçerli olduğu olgusu tespit edilir. Ve aynı bağıntıda şunlar söylenir :

" Konferansımız bu olguyu tespit ederken, aynı zamanda Lenin önderliğindeki Rusya bolşeviklerinin partiyi " SOSYALİZM İLE İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİN BİRLİĞİ " olarak da tanımladıklarını, bunun bilincinde olarak, BUGÜN GEREK BİZİM, GEREKSE DİĞER ÜLKELERDE ML VEYA ML' E YÖNELMİŞ GRUPLARIN, ÇEVRELERİN, PARTİLERİN vs. " PARTİ " isimlendirmesinin, BUGÜNKÜ GERÇEK DURUMUN DEĞİL, VARILMASI İSTENEN HEDEFİN BİR İFADESİ OLARAK KAVRANMASI GEREKTİĞİNİ VURGULAR . " (age. s.35)

Biz bu eklerden aktardığımız alıntılara bir kaç alıntıda karar tasarısının metninden aktaralım :

" Çözmek için önümüzde duran bir dizi somut görev ; Rusya'da bolşeviklerin 1883 - 1900 arası, YANİ " PARTİ İNŞASININ BİRİNCİ AŞAMASI " olarak adlandırdıkları DÖNEM ÖNCESİ çözmüş oldukları görevlerdir. BU ANLAMDA KENDİMİZİ " PARTİ ÖNCESİ ÖRGÜT " olarak ADLANDIRMAMIZ DA YANLIŞ DEĞİLDİR ." (age. s.31)

Bir başka bağıntıda ise şunlar söylenmektedir :

" Bu anlamda bugün, hem tek tek ülkelerde ML hareket, hem de genel olarak dünya ML hareketi " sosyal - demokratizmin TEORİK SAVUNMA DEVRESİNİ " YENİDEN YAŞAMA DURUMUNDADIR ; ML'in TEORİK GÖRÜŞLERİNİN GENEL ÖZELLİKLERİ İÇİNDE AYDINLATILMASI anlamında " TEORİK SORUNLARIN AĞIR BASTIĞI " bir ' EMBRYON DURUMU ' BUGÜNKÜ ML HAREKETİN GERÇEK DURUMUDUR. "(age.s.29)

Sanırız bu kadar alıntı yeterlidir.
Ve toparlayacak olursak ;

a) TKP/ML B olarak bugün çözmek istediğimiz görevlerin ESASININ Rusya'da bolşeviklerin " parti öncesi " dönem olarak adlandırdıkları dönemde çözülmüş görevler olduğunu tespit ediyoruz. Ve BU OLGUNUN bilince çıkartılması ÇOK ÖNEMLİDİR.

b) Bugün bütün ülkelerde " işçi sınıfı hareketi ile sosyalizm kendi ayrı yollarında gitmektedir, bu dönem yeniden yaşanmak zorundadır.

c) Lenin önderliğindeki bolşevikler, partiyi " işçi sınıfı hareke-

ti ile sosyalizmin birliği " olarak DA tanımlarlar.
Bugün gerek TKP/ML B gerekse ' diğer ülkelerdeki ML veya ML'e yönelmiş ' GRUPLAR, ÇEVRLER ve PARTİLERİN durumu GERÇEK bir parti değildir. Parti ismi, amacın ifadesidir.

d) ' Önümüzde duran bir dizi somut görevin Rusya'da ' Parti inşasının birinci aşaması ' denen dönem öncesi çözüldüğünü tespit ediyoruz. BU ANLAMDA KENDİMİZİ " PARTİ ÖNCESİ ÖRGÜT " OLARAK ADLANDIRMAMIZ DA YANLIŞ DEĞİLDİR ".

e) BUGÜN BÜTÜN ÜLKELERDEKİ MARKSİST-LENİNİSTLER " teorik savunma devresini " yeniden yaşamak durumundadır. ML'in " GENEL ÖZELLİKLERİ İÇİNDE " kavranılması " EMBRYON DURUMU " nun yaşanması " BUGÜNKÜ ML HAREKETİN GERÇEK DURUMUDUR."

Bütün bu değerlendirmelerden sonra, sorunlara bilimsel ve önyargısız yaklaşan bütün yoldaşlar için, sonuç açık olmalıdır.
Ne varki, 3. konferansdaki tartışmalar burda özetlediğimiz tezlere konferansın çoğunluğunun laf olsun diye sahip çıktığını bütün çıplaklığı ile gözler önüne sermiştir.
Tamda burda aktardığımız ve özetledğimiz değerlendirmeler ve olgulara tutarlı bir şekilde sahip çıkanlar ise, " İNKARCILIK " la suçlanmışlardır.

Biz, doğrudan konferansdaki tartışmaların belli yönleri ile değerlendirmesine geçmeden önce, bütün yoldaşları konferansdaki tartışmalardan bağımsız olarak, karar tasarısı ve eklerinden aktardığımız alıntıları, bağımsız yargı güçleri ile değerlendirmeye çağırıyoruz. İnanıyoruzki, böyle bir değerlendirme yapıldığında ;

a) burda ortaya konan tezlerin, gerek kendimiz açısından, gerekse diğer ML gruplar açısından esasta gerçek durumu yansıttığı görülecektir.

b) Bu olgu ve değerlendirmelerden hareketle, TKP/ML B'nin gerek görevler açısından, gerekse varolan yapısı ile " parti inşasının 1. aşamasında " olmadığı, tersine Partinin yaratılması için ' ideolojik hazırlık dönemini ' yaşayan bir propoganda grubu olduğu, hiç bir kıvırtmaya yer vermeksizin, açıkca görülecektir.

Konferansa ekleriyle birlikte sunulan karar tasarısına hiç bir

yoldaştan, konferansa kadar hic bir eleştirinin gelmemiş olduğunu tekrar vurgulayarak, bizzat Konferans içinde, özellikle bu bağıntıdaki tartışmalara, değerlendirmelere geçelim.

Konferansa sunulan karar tasarısının 2. ve 3. bölümlerine ilk eleştiriyi LEYLA yoldaş getirmiştir. Hem İLK eleştiri olma açısından, hem de eleştiri gelen bölümlerin geri çekilmesinde belli bir rol oynadığı için, LEYLA'nın eleştirileri üzerine önemle durmak istiyoruz.
LEYLA yoldaş karar tasarısının ilk bölümünü " çok doğru " bulduğunu vurguladıktan sonra sözünü şöyle sürüdürür :

> " Daha sonra bizim durumumuz ile Rusya'daki bolşeviklerin durumunu karşılaştıran bölüm geliyor. BU BÖLÜMLE DE BENİM ASLINDA İÇERİK OLARAK PROBLEMİM YOK; karşılaştırılmaya çalışılıyor ; ancak sorun, bunun gerçekten bir karar tasarısında gerekli olup olmadığıdır." (BHBY Tutanak 1 s. 107/108)

Yoldaş devamla, ' her karşılaştırmanın tek ayak ' üzerinde yürüdüğü, bunun içinde bu bölümün karar tasarısında değil, kendi başına bir teorik yazıda ele alınması gerektiğini belirtir.

Karşılaştırmanın yapıldığı yeri " İÇERİK OLARAK " doğru bulduğu için, sözlerini şöyle sürdürür :

> " Hatta, PARTİ ÖNCESİ BİR GRUP OLARAK ADLANDIRMAK TA YANLIŞ DEĞİLDİR. Bir teorik tartışmada ; ne bağıntıda, burda da gerçek bağıntıda konuluyor, böyle dense benim aslında PEK PROBLEMİM YOK. (SİMDİ AĞIR TOP GELİYOR !! BN.) AMA !! BURDA BUNUN KONMASINI YANLIŞ BULUYORUM. <u>DÜNDE</u> GÖRDÜĞÜMÜZ GİBİ, NİHİLİZME, İNKARCILIĞA TÜM KAPILARI AÇIYOR." (BHBY, Tutanak 1 s. 107/108)

Buraya kadar yaptığımız alıntıları kısaca özetleyelim :
Leyla' ya göre ; karar tasarısının, bizimle Rusya bolşeviklerini veya tam bir deyimle, Marksistlerini karşılaştırdığı bölümde YAPILAN DEĞERLENDİRMELER DOĞRUDUR. İÇERİK OLARAK PROBLEM YOKTUR ; AMA !! BU DOĞRULARIN YERİ KARAR TASARISI DEĞİL, TEORİK BİR YAZIDIR .

İçerik olarak doğru olan, karşılaştırmada nasıl oluyorsa, bazıları 'İNKARCI ' sonuçlar çıkartıyorlar. " DÜN DE GÖRDÜĞÜMÜZ GİBİ " denerek, Mustafa ve Cafer'in "inkarcı " sonuçlar çıkardıkları söylenmektedir.
Yani yoldaş için karar tısarısının ilgili bölümünde " içerik olarak problem yok ". Tasarı " içerik olarak doğrudur " AMA !! Bazı 'inkarcılar' buraya dayanarak ' inkarcı sonuçlar ' çıkarıyorlar. İşte Leyla yoldaşın karar tasarısındaki " İNKARCILIĞA " karşı mücadelesi böyledir !!

Biz berrak bir şekilde şunu vurguluyoruz ; KARAR TASARISININ İÇERİĞİNİ DOĞRU BULUP DA, Mustafa ve Cafer'in karar tasarısına dayanarak çıkardıkları sonuçları " inkarcı"sonuçlar olarak görüp, gösterenlerin bu tavrı TEK KELİME İLE GÜLÜNÇTÜR. Eğer Mustafa ve Cafer' in " inkarcılığı " mahkum edilmek isteniyorsa, EN BAŞTA KARAR TASARISININ ÜZERİNE TARTIŞTIĞIMIZ BÖLÜMÜ MAHKUM EDİLMELİDİR.
Ne varki, " inkarcılığa " karşı mücadelede " gözü dönmüş " 'Blok listeci ' yoldaşların çoğunluğu, tartışmalar içinde uzun bir süre bu basit gerçeği bile kabul etmediler. Bu da onların " inkarcılığa" karşı yürüttükleri mücadelenin " ne menem bir şey " olduğunu görmemiz için yeter de artar bile !

Tartışmanın bu bağıntısında, konferansa karar tasarısını sunan Derviş ; Leyla'nın getirdiği eleştirilerle ilgili şöyle demektedir :

> " Leyla yoldaşın getirdikleri ile ilgili olarak. Ben özellikle DÜN AKŞAMKİ TARTIŞMALAR İÇİNDE Cafer'i, Mustafa'yı ; özellikle bu iki yoldaşı dinledikten sonra, BİR ŞEYİN YANLIŞLIĞINI ÇOK AÇIK GÖRDÜM, o da şu : Niyet ne olursa olsun, bu şeylerin , tartışmaların hemen hemen EŞİT BİR DERECEDE KARAR TASARISINDA MERKEZİNE KONMASI ; bir yandan genel teoriyi koyuyorum ben, ardından da hemen bugün diyorum, aramızdaki farklılıkları da göstermeyi önemli görüyorum . " (age. s. 146)

Yoldaş konuşmasının devamında, sorunun karar tasarısında böyle konmuş olmasının, Rusya'da nasıl olduysa bizde de öyle olacak anlayışına kapı açtığını belirtir, ve bu bölümü ya hepten çıkaracağını veya düzelteceğini belirtir.

Bu yoldaşın konuşmasında da görüldüğü gibi, karar tasarısının ilgili bölümünün " İÇERİĞİ " YANLIŞ bulunmaktadır. Yani, tasarıda yapılan değerlendirmeler, belirtilen olgular " SAVUNULMAKTADIR " !

Devam edelim ; aynı konuda görüş belirten İrfan yoldaş ise, karar tasarısının tümü hakkında " aslında daha önce...bir itirazım yoktu" der ve devamla konferansdaki tartışmalar sonrası karar tasarısında " belli değişiklikler yapmanın gereğini " gördüğünü söyler. İrfan'a göre ; " burdaki TARTIŞMALARDA GEÇMİŞİMİZE İNKARCI DENİLEBİLECEK yaklaşımlar temelinde bazı görüşler " getirilmiştir. Mustafa bu konumda dururken, Cafer'de ' kismen de olsa aynı sonuca ' varmıştır. (s. 195) Yani İrfan içinde, " SUÇ " karar tasarısının değil, ' tartışmalarda inkarcı ' görüşler savunan yoldaşlarındır. Ve o böylece ' inkarcılığa ' karşı karar tasarısında belli önlemler almanın gereğine dikkat çekse de, bizzat karar tasarısında ortaya konmuş olan " İNKARCI TEMELİ " görmemekte ve hala suçu ' inkarcı ' tezeler savunan yoldaşlara yüklemektedir.

İrfan yoldaşın bu tavrının tekrarını Selami yoldaşın konuşmasında da görmekteyiz.
Yoldaş Leyla ve İrfan'ın getirdiklerine katıldığını belirttikten sonra şöyle der :

> " Tasarıda birinci bölümde konulduğu şekliyle bir karar alınmasını, ondan sonra gelen RSDİP ile bizim durumumuzun karşılaştırılmasının yapıldığı bölümün çıkarılmasını daha doğru buluyorum. GEREKÇEM ŞUDUR : (ŞİMDİ İYİ DİNLEYİN !! BN) Burda karşılaştırma yapılırken - Bazı yoldaşlar da belirttiler - her karşılaştırma belli benzemezlikleri ve eksiklikleri içerir. KARŞILAŞTIRMADA YAPILAN ANLAYIŞA KAVRADIĞIM KADARIYLA KARŞI DEĞİLİM ; YANLIŞ DA BULMUYORUM. FAKAT !! BUNA BAĞLI OLARAK YÜRÜTÜLEN TARTIŞMA İÇERİSİNDEKİ, özellikle Mustafa ve Cafer yoldaşın belli noktalarda KENDİ YORUMLARI, KENDİ MANTIKLARI İLE BURASI YORUMLANARAK EPEYCE İLERİ SONUÇLARA GÖTÜRÜLDÜ. " (age. s. 201)

Görüldüğü gibi, bu yoldaş ta, karar tasarısının " İÇERİĞİNİ " yanlış bulmamaktadır,tersine doğru bulmaktadır. Onun karşı olduğu " inkarcılığa " aslında kapalı olan karar tasarısının Mustafa ve Cafer'in " kendi yorumları ile " inkarcılık sonucuna götürmeleridir.

Yoldaş bu görüşünü Ali yoldaşın " çıkarılmasını istediğin bölümün hangi gerekçeyle çıkmasını istiyorsun " şeklindeki sorusuna verdiği cevapda daha açık bir tarzda vurgular :

> " Bu şekliyle ben **KARŞI** DEĞİLİM. FAKAT !! BURDAKİ TARTIŞMAYA KATILAN YOLDAŞLARIN - MUSTAFA VE CAFER'İN - YÜRÜTTÜĞÜ MANTIK VE VARDIKLARI " PARTİ ÖNCESİ GRUP OLDUK " ' PARTİ ÖNCESİ GRUP HALİNE GELDİK ' SONUÇLARINA KARŞIYIM. " (age. s. 206)

Bu tartışma bağıntısında tavır takınan Ali yoldaş, daha önceden karar tasarısı ve eklerde yaptığımız alıntıların bir bölümünü aktardıktan sonra şöyle der :

> " Şimdi görevler bakımından vb. DURUMUMUZ PARTİ ÖNCESİ ÖRGÜT OLARAK ADLANDIRILMAKTADIR".

Yoldaş devamla, bu durumda parti ismini neden kullandığımızın " bilimsel olarak ortaya konmasının gerekliliğine dikkat çeker ve daha aşağıda çok haklı olarak " EĞER İNKARCILIK SÖZKONUSUYSA YOLDASLARA BENİM TAVSİYEM ; ÖNCE TASLAĞA KARŞI ÇIKMALIYDILAR " der. (s.113/114)

Yoldaşın burdaki tavrı, şu ana kadar konuşmalarına değindiğimiz diğer yoldaşların konumundan kökten farklıdır. Çünkü, Ali yoldaş karar tasarısı ile tartışmalarda varılan sonuç arasındaki diyalektik bağı doğru olarak tespit etmektedir. Onun yanlışı, bu doğru tavrında ısrar etmemesi ve oylamada konferansa yeni sunulan tasarıya olumlu oy kullanmış olmasıdır.

(Bu bağıntıda, Ali yoldaşın konuşması esnasında Divan'ın " Leyla yoldaşa getirdiğin eleştiri tam doğru değil " şeklindeki uyarının tam doğru olmadığını belirtelim)

Aynı konuda görüş belirten Neriman yoldaş; " İrfan, Selami, Leyla nın karar tasarısına getirdiği eleştirilere de katılıyorum" der. (s. 239)

Cafer'in " karar tasarısında bugün bizim parti - öncesi grup olduğumuz, önümüzde duran ve çözmemiz gereken görevlerin de o döneme tekabül eden görevler olduğu açıkca söyleniyor. Karar tasarısındaki bu mantık silsilesi ile parti isimlendirmesi, esasta PROPOGANDA anlamında partiyiz sonucuna varmaz mı ? " şeklindeki sorusuna karşılık olarak Neriman şunları söyler :

" Biz bu anlamda parti - öncesi bir örgütüz şeklindeki tespiti BELKİ FORMÜLE ETMEDE bir TAKIM DEĞİŞİKLİKLER YAPILABİLİR, AMA TEMEL DÜŞÜNCE DOĞRUDUR ." (age.s. 248/252)

Yani bu yoldaşa göre de, karar tasarısının TEMEL DÜŞÜNCESİ DOĞRUDUR. Ne varki bu yoldaş, bu değerlendirmesine rağmen, BU ALANDA Mustafa ve Cafer'in ' inkarcı ' bir konumda durdukları görüşünü savunmaktan da geri kalmaz.

Faruk Yoldaşın konuşmasının tümü banta alınmamış olduğu için, bu konuda tam olarak ne dediğini tespit edecek durumda değiliz. Ancak genel konumu bildiğimiz için, bu konudaki tavrının ' ortacı ' bir tavır olduğunu söylememiz pek yanlış olmayacaktır.

Bu tartışma bağıntısında özellikle ' Blok Listeci ' yoldaşların tavırları ilginçtir. Buraya kadar yazdıklarımızla kanıtladıkki, bu yoldaşlar, MUSTAFA VE CAFER'İN parti konusunda savunduklarının ASLINDA KARAR TASARISININ MANTİKİ SONUCU olduğunu görmemektedirler. Nice tartışmalar sonrası, özellikle bir konuda ; Cafer'in bir çok konuşmacıya yukarda Neriman yoldaşa sorulan soruyu tekrarlaması sonunda, Derviş bizzat karar tasarısının " inkarcı"sonuçlara "teorik temel teşkil ettiğini" kabullenmiştir.
Derviş yoldaş Rusya bolşevikleri ile kendi durumumuzu karşılaştırmaya neden ihtiyaç duyduğunu vs. belirttikten sonra, aynen şöyle demektedir :

" Karar tasarısının ikinci bölümü bu ihtiyaçtan kaynaklandı. Ve bu karar tasarısının tartışması içinde ben ŞİMDİ GÖRÜYORUMKİ (HELE ŞÜKÜR GÖREBİLDİN !! BN) ÇOK ÖNEMLİ BİR YANLIŞ YAPMIŞIM. O YANLIŞ DA DÜZELTMELERDİR. Düzeltmeler, Almanların deyimiyle, yani düzeltelim derken kötüleştirme biçiminde - Verschlimmbesssern - BU BİR NOKTADIR. O da " içinde bulunduğumuz durumda görevlerin ESASI parti-öncesi görevlerdir." Bunu dediğinde, gerçekten arkadaşın (Cafer'in) TEORİK DAYANAĞI ÇIKAR ORTAYA GAYET AÇIK BİR BİÇİMDE. Eğer sorun bu ise, O zaman işte parti - öncesi grubuz filan. O zaman gerçekten de ESAS GÖREV PARTİ İNŞASI vs. DEĞİLDİR. BUGÜN ESAS GÖREV ÖNCÜNÜN KAZANILMASI DEĞİLDİR vs. ESAS GÖREV NEDİR ? DAR BİR PROPOGANDA GRUBUNUN, ML'in GENEL TEORİK ÖNERMELERİNİ ÖĞRENMESİ ONUN GENE DAR GRUPLAR İÇİNDE PROPOGANDA İLE YETİNMESİ ŞEKLİN-

DEDİR. YAHUT YETİNEBİLİR DİYELİM ." (age.s.326)

Buraya kadar yaptığımız aktarmalar ve değerlendirmelerde açıkca görülmektedirki, " inkarcılığa " karşı mücadele edenler en sonunda karar tasarısı ile Mustafa ve Cafer'in yorumunu ayırmanın saçmalık olduğunu, aslında karar tasarısını savunup, bu yoldaşlara karşı mücadelenin ' olamayacağını ' tam olarak olmasa da, görebilmişlerdir !!!
Derviş'in yukarda aktardığımız değerlendirmesine ' Blok Listeci ' hiç bir yoldaş, hiç bir itirazda bulunmamışlardır. Onlar böylece önceki konuşmalarındaki görüşten sessizce uzaklaşmışlardır.

Sonuç olarak, mahkum edilen SADECE MUSTAFA VE CAFER'İN YORUMLAMALARI DEĞİL, (Ermiş'i en başında " mahkum " ettikleri için, özel olarak belirtmiyoruz) konferansdaki tartışmaların belli bir aşamasına kadar " İÇERİK OLARAK DOĞRU BULUNAN " tasarının 2. bölümüdür de !
Biz tam da bu bağıntıda, hayati önemde gördüğümüz bir soruna değinmek istiyoruz. O da şudur :

Derviş'in konuşmasında alıntı ile belgelediğimiz gibi, karar tasarısına getirilen eklerde ÖNÜMÜZDEKİ GÖREVLERİN ESASININ, PARTİ ÖNCESİ DÖNEMİN GÖREVLERİ OLDUĞU TESPİT EDİLMİŞTİR. Ve bu tespit " OLGU TESPİTİ " olarak özel bir şekilde vurgulanmıştır.
Tartışmalar içinde, daha doğrusu tartışmaların sonuna doğru bir ÇIRPIDA BU OLGU TESPİTİ SIR OLUYOR !! Bizzat konferans içinde hazırlanarak savunulan yeni tasarıda BÖYLE BİR OLGU TESPİTİ YAPILMIYOR. Eğer bizim önümüzdeki görevlerin ağırlığını oluşturan unsurlar bir kaç saat içinde değişmez kabul ediliyorsa ; ki biz bunun kabulünden yola çıkıyoruz, o halde ' sırra kadem basan ' olgu tespitinin hangi nedenlerle " afaroz " edildiğine ciddi olarak kafa yormak zorundayız. Bizim bu konudaki düşüncemiz şöyledir :
3. konferans öncesi olduğu gibi, konferans sırasında da önümüzde duran görevlerin ağırlığının " teorik çalışmanın ağır bastığı dönemin " görevleri olduğu ve bu durumun bugün de geçerli olduğu, bizim için gün gibi açıktır. O halde bu temel noktada geriye çark edenler neden çark ettiler ?
Buna iki açıdan yanıt verelim :
Birincisi ; bu temel olguyu bir çırpıda ' yok ' görenler tam bir akedemizm çukuru içindedirler. Onlar için " OLGULARIN " varlığı

veya ' yokluğu ' fazla bir önem taşımaz.
İşçi sınıfı hareketi ile sosyalizmin kendi ayrı yollarında gittikleri dönem kapanmıştır diye " OLGU " tespiti yapıldığı dönemde de BU DÖNEMİN BÜTÜN ÜLKELERDE YAŞANMAK ZORUNDA OLDUĞU " OLGUSUNUN " kabulü halinde de " PARTİ İNŞASININ BİRİNCİ AŞAMASINDA OLDUĞUMUZ " tespiti " TUTARLI BİR ŞEKİLDE " savunulur !!
Yine bütün ülkelerdeki ' GRUPLARIN- ÇEVRELERİN, PARTİLERİN' BUGÜN " EMBRYON DÖNEMİ" yaşadıkları, bizim durumumuz ve GÖREVLERİMİZ AÇISINDAN ASLINDA 1883 - 1894 dönemine benzediğimiz kabul edilir, AMA !! Parti inşasının görevi olan " ÖNCÜYÜ KAZANMA " görevine sahip olduğumuz vs. savunulur. Bununla da yetinilmez, 'BİRİNCİ AŞAMADA PARTİNİN KİTLE AJİTASYON ÖRGÜTÜ " olduğu, kararın birinci bölümüne " SÜS " olsun diye konuverilir.

(Burda geçerken " Blok Listecilerin ", "grupların, çevrelerin ve partilerin " gerçek durumunu AYNILAŞTIRDIKLARI tespitini yapmak istiyoruz. Bu bile onların akedemist yaklaşımlarına güzel bir örnektir.)
Yani bu yoldaşlar için " OLGULARIN " fazla bir değeri yoktur. Hatta o olgulara dayanılarak siyasat yapılmaya kalkılmasa, yoldaşların o olguları bir çırpıda kaldırmaları da düşünülemez.
İkincisi bu " küçük " olgu veya " olguların " bugün var yarın yok biçiminde ele alınması, parti sorunna yanlış yaklaşımın, kendi durumumuzun teorileştirilmesinin de bir sonucudur.
Bu yaklaşım sahipleri için önemli olan ' parti inşasının birinci aşamasında ' olduğumuzun söylenmesidir. Bunu söyleyebilmek için gerekirse, görevlerimizin ağırlığını başka türlü tespit etmeye, ya da bazı olguları tersine çevirmeye hazırdırlar. Nitekim 3. konferansta yaptıklarıda bu olmuştur.
Sözüm ona " inkarcılığa " karşı mücadele için bir dizi temel olguyu yok saymış ve böylece " Parti çizgisini " sağlama almışlar !

Devam edelim :

" Dar bir propoganda grubu " olmak, Derviş yoldaşın gösterdiği gibi, ML'in genel ilkelerini öğrenme ve bunları yine " dar gruplar içinde propoganda " etmekle yetinebilme görevini içermez.
Sorunun böyle konuluşu, Plehanov döneminin bizim tarafımızdan öteden beri bir çok yönü ile yanlış değerlendirilmesinden ileri geliyor.

Ve biz hangi noktalarda yanlış yorumlandığını, yazımızın ön bölümlerinde (Ahmet yoldaşın hazırladığı yazı temelinde) ortaya koymuştuk.

Bu bağıntıda bir iki sorun daha var.
Ben filan görevi temel aldım demekle, o görev temel alınmış olmaz. O görevi çözebilecek ön koşulların yaratılması gereklidir. Nasılki, yıllardan beri, ' teorik çalışma esastır' dediğimiz heldi, bu tespitimize pratikte "uygun"davranmadığımız gibi. Ya da birinci aşamanıngörevlerini " çözüyoruz " adına , ciddi başarılar gösteremediğimiz gibi.

Yıllardan beri, öncünün komünizme, "partiye " kazınılması görevini 'temel' görev olarak tespit ettiğimiz halde, aldığımız yol'bir Arpa boyunu ' geçmemiştir. vs..

Bu çelişki hayat tarafından tekrar tekrar önümüze sürülmüştür ve sürülecektir.
Biz katagorik olarak şunları vurgulamak istiyoruz :

" Teorik çalışmanın ağır bastığı bir dönemi " yaşayan ML gruplar, doğal olarak öncelikle, " ML'in genel özellikleri içinde kavranması" ve bunun kavrandığı ölçüde, ülke somutu ile, uluslararası sorunlar ile bağıntı içinde propoganda edilmesi temel görevine sahiptirler. Bu temel görevin çözümü başarıyla tamamlandığı ölçüde, kendi içinde tutarlı, sağlam bir yönetici liderler kadrosu ; bu kadroların çabası sonucu ulusal ve uluslararası sorunları genel hatları ile belirleyen bir proğram ve bunların, başta ML olan veya ML adına konuşan " öncü " kadrolara propogandası ; bu çok yönlü çalışmanın temelinde adım adım, işçi sınıfı hareketine sosyalist bilinç taşınarak, hareketle pratik bağlar kurularak, birinci aşamada diyebileceğimiz bir KP oluşabilecektir.
Bu bağlamda, TKP/ML B' nin bugünkü durumu ve görevlerini ele alıp değerlendirdiğimizde şu sonuca varıyoruz :
TKP/ML B bugünkü yapısı ve önüne koyması gereken görevler gereği, gerçek bir partinin yaratılması için " ideolojik hazırlık dönemi " nin bir grubudur. Ve bu temel özelliğinden dolayı ' bir propoganda' grubudur.
" Dar bir propoganda grubu " olması, kendini sadece ML'in evrensel ilkelerini kavramak ve savunmakla sınırlamaz. Bugün açık olduğu nok-

lalarda " ulusal sorunlara " da çözümler getirecektir.
Dar bir propoganda grubu olması " içe kapanıklığı " zorunlu kılmaz. Bunları, birbirini otomatikman tamamalayan unsurlar olarak görmek, Rusya Sosyal- Demokrat Hareketinin tarihi tecrübelerini yanlış yorumlamanın bir sonucudur.

Biz bugünkü yapımızla " dar bir propoganda grubu " veya bir " aydınlar grubu " olduğumuzu savunurken, hiç bir şekilde Rusya'da Emeğin Kurtuluşu Grubunun yaşadığı dönemi OLDUĞU GİBİ yaşayalım biçiminde bir ilkel görüşe sahip değiliz. Bizi, böyle bir görüş savunmakla suçlayanlar, aslında kendileri böyle bir ilkel fikre sahiptirler. Öyle ya, işletilen mantık şudur : " Eğer propoganda grubuyuz dersek " Emeğin Kurtuluşu Grubu gibi davranmak zorunda kalırız !!

Biz vurgulamak istiyoruzki, bugün " ne uluslararası planda ve ne de tek tek ülkelerde ML'lerin ÜZERİNDE BİRLEŞEBİLECEĞİ SAĞLAM,BİLİMSEL BİR PLATFORMUN BULUNMADIĞI ve böyle bir platformun yaratılmasının TEMEL GÖREV OLARAK ML'LERİN önünde durduğu ; ML'e SEMPATİ DUYAN KADROLARIN (kadroların böyle tarifi de ilginçtir. Acaba " inkarcılık " kuyusuna böylece düşülmüş olunmuyormu ? BN) ideolojik - siyasi seviyelerinin ve teorik birikimlerinin OLAĞANÜSTÜ ÖLÇÜDE DÜŞÜK SEVİYEDE OLDUĞU " tespitlerini yapanların, bu tespitlere <u>kökten</u> ters düşen siyasi sonuçlar savunmaları tek kelime ile saçmalıktır.
3. Konferansta çoğunluk oyları ile onaylanan kararda, aktardığımız yukardaki değerlendirme (BP 27 3/4) ye <u>gerçekten</u> sahip çıkacak yoldaşlar için söylenecek sözümüz vardır.
Sizler bir yandan bu tespitlere'sahip çıkarken', diğer yanda bizzat bu tespitleri yapanların kalkıp " ML'in güncel kıstasları diye 'kıstas tespitinde bulunmalarını ve bunu da' en ileriler yapar " gerekçesine dayandırmalarını nasıl buluyorsunuz ?

Sizler bir yandan ' ulusal ve uluslararası ' planda ML'lerin "ÜZERİNDE BİRLEŞEBİLECEĞİ SAĞLAM, BİLİMSEL BİR PLATFORMU " yoktur, tespitini savunurken, diğer yandan kalkıp, " ÖNCÜYÜ KAZANMA " temel görevdir tespitinde bulunmayı nasıl buluyorsunuz ? Dahası, bu değerlendirme sahibi olarak sizler Türkiye - Kürdistan'da BP dışında hiç bir ML örgüt yoktur tespitinde bulunmayı nasıl buluyorsunuz ?

Bu vb. sorular daha onlarca bulunup sorulabilir. Ne ki, biz bu kadarının bile ' Blok Listeci ' lerin sefaletini göstermeye yeteceğini düşünüyoruz.
Ve " inkarcılık " tartışmasına daha sonra yeniden dönmek koşuluyla, konumuzun bu kısmını noktalayalım.

a) DEVRİMDE İŞÇİ SINIFININ İDEOLOJİK ÖNDERLİĞİNİ SAVUNMA SORUNU ÜZERİNE

Parti tartışmasında çoğunluktan yoldaşlarla aramızdaki önemli ayrım noktalarından biri de, İK yoldaşın ' işçi sınıfının ' ideolojik önderliğini savunup savunmadığı, ve Partizan döneminde bu konudaki konumumuzun değerlendirilmesi sorunudur.
Doğrudan 3. Konferanstaki tartışmalara girmeden önce, bu konular hakkında yakın'tarihimiz' e kısaca değinmek istiyoruz.
Bolşevik 7,TKP/ML B 2. konferansına 1982' de sunulan " özeleştiri " taslağında bu konuyla ilgili şu değerlendirmeyi aktarmaktadır.

> " Bizim o dönemde soruna yaklaşımımız şöyle idi :
>
> Yarı sömürge, yarı feodal ülkelerde parti kurulur kurulmaz silahlı mücadeleye girişmek zorundadır. Parti inşası silahlı mücadele içinde olacaktır. PARTİ KURULUŞU İÇİN MARKSİZMİ KAVRAMIŞ AZ SAYIDA KADRONUN VARLIĞI YETERLİDİR. Ülkemizde bu kadrolar TKP/ML'i kurmuşlar ve devrimin teorik sorunlarını esas olarak çözmüşlerdir. Bundan sonra yapılması gereken silahlı mücadeleyi yürütmektir. Bunun için en ileri kadrolar SEÇİLMİŞ KIRLIK ALANLARA ÇEKİLMELİ ve oralarda gerilla savaşına hazırlanmalı, gerilla savaşını başlatmalıdır. PARTİNİN BÜTÜN SORUNLARI BU MÜCADELE İÇİNDE ÇÖZÜLECEK, parti silahlı mücadele içinde inşa edilecektir. " s. 122

1976' da DHB/ Partizan ayrışmasında, DHB kanadına karşı, YDB' si tarafından savunulan bu görüşler, 25 Kasım 1976 tarihli yazının özeti olarak sunulmaktadır.

BP' nin çizgisini az çok bilenler için yukardaki tezlerin çok önemli bir bölümünün en azından tez düzeyinde uzun bir süreden beri savunulmadığı açıktır. Ki burda özetlenen tezler, İ. Kaypakkaya

yoldaşın ' genel çizgisi ' ile bağıntı içinde ' parti sorununa ' yaklaşımımızı ortaya koymaktadır. Yani burdaki tezler, aynı zamanda İK yoldaşın da savunduğu tezlerdir. Sanırız tersini hiç bir yoldaş iddia etmez !

25 Kasım tarihli ve YDB imzalı yazının özetlenmesinin devamında gerek teorik sorunların açıklığa kavuştuğunu düşünme, gerekse Kruşçev revizyonizmine karşı mücadelenin ÇKP tarafından tamamlandığını savunma ve kadroların aslında TKP/ML şahsında kazanılmış olduğunu savunma gibi, yanlış konumlarda durduğumuz belirtilmektedir.

Bolşevik 7' de doğru bir şekilde 1978' de yapılan 1. konferansta da, parti sorunundaki yaklaşımımızın değişmediği, bir çok alanda geçmişe eleştiri getirilmesine rağmen, bu alanda hiç bir eleştirinin getirilmediği tespit edilmektedir.

Biz bu tespitin doğruluğunu pekiştirmek ve Partizan dönemindeki merkezi yaklaşımımızı doğrudan belgelemek için bir alıntı yapmak istiyoruz. Bu alıntı PARTİZAN sayı 6' da " Şefik Hüsnü TKP' sinin 1926 proğramının revizyonist hattı, bugün her türden oportunizmin ve revizyonizmin ideolojik, siyasi gıdasıdır ! " başlığı altında yayınlanan yazıdandır. Bu yazı içinde TDKP/ İÖ' nün 1926 TKP proğramını savunduğu ' belgelenmeye ' çalışılmaktadır.

Konumuzla ilgili olarak söylenen şudur :

> " PDA revizyonistleri, bazı yayın organlarında, devrimin temel gücünün köylülük olduğunu savunarak, kimilerinde ise " işçilerin ve köylülerin " temel güç olduğunu yazarak, bu konunun üzerini karartmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. (41) P.B. revizyonistleri de aynı tavır içindedirler. Onlar, bir yandan anti - faşist mücadeleyi toprak devrimi temeline oturtmaktan söz ediyorlar ; diğer yandan, devrimin temel gücü konusunda tutarsız görüşler ileri sürüyorlar : " En iyi, en fedakar, en bilinçli kadrolarımızı işçi sınıfı içinde çalışmak üzere seferber etmeliyiz " (42) diyorlar. Böylece, şehirleri esas aldıklarını itiraf etmiş ve " halk savaşı " cilasını nasıl sahtekarca kullandıklarını sergilemiş oluyorlar. Çünkü, halk savaşı stratejisi kırlık bölgelerin esas alınmasını gerektirir ve dolayısıyla, " en iyi, en fedakar, en bilinçli " kadroların kırlık alanlara seferber edilmesini örgörür." (age. s. 1[illegible])

Bu alıntı, PARTİZAN döneminde, Proleteryanın devrimde önderliğini ideolojik önderliğe indirgediğimiz gerçeğini kanıtlamakla kalmamakta, daha da önemlisi, Parti Bayrağının TEZ OLARAK savunduğu bir doğruya karşı " gerici " bir temelde saldırdığımızı da belgelemektedir.

" En iyi, en fedakar, en bilinçli kadrolarımızı işçi sınıfı içinde çalışmak üzere seferber etmeliyiz " şeklindeki bir teze karşılık, " en iyi, en fedakar, en bilinçli kadroların kırlık alanlara seferber edilmesini " savunmak, Türkiye - Kuzey Kürdistan şartlarında bu konuda " gerici " bir tutum takınmak değil de nedir ?

Dahası, bu genel yaklaşımla, Proleteryanın devrimde önder güç olduğunun yadsınması ve bu temelde bir parti inşa fikri " halkcılık" değil de nedir ? Mao Zedung Düşüncesi' nin ' şablon ' olarak Türkiye - Kuzey Kürdistan somutuna uyarlanması için " doğmatik " zorlama değil de nedir ?

Biz bu tür soruların daha da çoğaltılabileceğini, ancak bu kadarının bile yeterli olduğunu düşünüyoruz.

b) <u>İ. KAYPAKKAYA YOLDAŞIN PARTİ SORUNUNDAKİ TAVRI, İZLEDİĞİ GENEL ÇİZGİDEN KOPARTILARAK ELE ALINAMAZ</u> !

Bilindiği gibi, İ. Güzel ve R. Bahdiyar yoldaşlar Bolşevik Partizan sayı 16/17 ' de " İbrahim Kaypakkaya ve parti inşası " başlıklı bir değerlendirme yazısı yayınladılar.
Bu yazı yayınlandıktan sonra, kamuoyu önünde bugüne dek hiç bir yoldaş tarafından eleştirilmemiştir.

Bu yazıda, ' Proleteryanın devrime önderliği ' bağıntısında İ. K. yoldaşın tavrı şöyle yorumlanmaktadır :

> " Partinin işçi sınıfının partisi olduğu tezini İ.K. Şafak revizyonistlerine karşı polemik içinde parlak bir şekilde savundu. ..... (Şeçme yazılar s. 35/37)

Ancak o bu savunduğu görüşün tabii sonucu olması gereken uygulamayı ; henüz işin başlangıcında olunan bir dönemde hemen hemen bütün gücün işçi sınıfı içinde, öncelikle büyük sanayi işçileri içinde çalışmaya yoğunlaştırılması şeklinde bir uygulamayı savunmamaktadır.
1971 / 1972' de " önder kadroların önemli bir bölümünün kırlık bölgelere " gönderme önerisi bütünü ile yanlış ; uygulanması halinde İŞÇİ SINIFININ DEVRİME ÖNDERLİĞİNİ İDEOLOJİK ÖNDERLİK DERECESİNE DÜŞÜREN BİR ÖNERİDİR. (bkz. Seçme yazılar s. 277) Onun bu hatasının temeli ; kendine temel aldığı Mao Zedung düşüncesidir. " (BP, No : 16 / 17 s. 29)

Burda söylenenler üzerine bir kaç açıdan dolayı önemle durmak zorundayız.

Birincisi ; İ. K. yoldaş Şafak revizyonistlerine karşı, " bilimsel olarak doğru olması ve proleteryanın siyasi biçimlenmesine katkıda bulunması için Partimizin ADI ne olmalıdır ? " bağıntısında TEORİK açıdan tümüyle doğru bir konumda polemik yürütmekte, ve saydığı nedenlerden dolayı TKP/ ML isminin doğru olduğuna karar kılmaktadır.
Bu tartışmada bilinçte tutulması gereken temel sorun şudur : Kaypakkaya yoldaş bu tartışmada sorunun ' soyut teorik ' yönünü tartışmaktadır. Yoksa, Türkiye - Kuzey Kürdistan' da Komünist Partinin işçi sınıfı içinde örgütlenmeyi esas alacağı ve ancak bu temelde " işçi Partisi " haline gelebileceği vb. sorunlarını tartışmamakta ve böylesi görüşler de savunmamaktadır.
Durum kesin bir şekilde böyle iken, " ancak o, bu savunduğu görüşün tabii sonucu olması gereken UYGULAMAYI .....savunmamaktadır" demek, İ.K. nın tartıştığı sorunu doğru yorumlamamak olduğu gibi, daha başka açılardan da yanlıştır.
Yanlıştır çünkü, bu yaklaşım Kaypakkayanın ' teoride işçi sınıfı partisi ' fikrini savunduğu halde, ' uygulamada ' buna uygun davranmadığı yanlış iddiası üzerine kuruludur ve Kaypakkayanın ' teorisi ile pratiğinin ' uyumsuz olduğu anlamını taşımaktadır.

Yanlıştır çünkü, Kaypakkaya Parti isminin ne olması gerektiğine tamamen bilimsel bir yanıt vermesine rağmen, Türkiye - Kuzey Kürdistan' da kurulacak KP' nin işçi sınıfı içinde çalışmaya ağırlık ve-

ren, buna bağlı olarak yoksul köylülük ve diğer ezilen kitleler içinde çalışma yürütmesi gerektiği şeklinde bir fikre sahip değildir.
O halde sorun BP 16 / 17' de konduğu gibi konamaz.
Tartıştığımız bağıntıda sorunun can alıcı yönü şudur :

İ.K.'Parti ismının' bilimsel açıdan vs. ne olması gerektiği sorusunu, Marksist - Leninist bir temelde cevaplamış olmasına ; 'teorik soyutlama' alanında doğru bir konumda durmasına rağmen, savunduğu GENEL ÇİZGİDEN DOLAYI, PROLETERYANIN PARTİ ARACILIĞIYLA DEVRİMDEKİ ÖNDERLİĞİNİ İDEOLOJİK ÖNDERLİĞE İNDİRGEMİŞTİR.
Bu o kadar açıktırki, bizzat teorik temeli İ.K' da mevcuttur. Olmaması saçmalıktır.
Çünkü Kaypakkaya yoldaş Şafak revizyonistleri ile " devrimin temel" gücü üzerine girdiği polemikte çok yalın bir dille şunları söylemektedir :

> " Bunların, devrimimizin temel gücünün köylüler olduğunu sinsice reddeden tutumları, başka şekillerde de tezahür ediyor. 10 - 11 Nisan toplantısında, revizyonizmin başı olan kişi, eski bir yazısında ileri sürdüğü " proleterya partisinde, proleteryanın mutlak çoğunlukta olması " tezinin doğru olduğunu iddia etti. Bu konuda derginin bir köşesine sıkıştırılmış göstermelik bir özeleştiriyi de " haksız " diye reddetti. Şimdi, revizyonizmin başı olan kişiye göre, " proleterya partisinde işçiler mutlak çoğunlukta olmalıdır". Bu fikir devrimin temel gücü meselesiyle doğrudan doğruya ilgilidir. Devrimin temel gücünün köylüler olduğu yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde, proleterya partisinde kaçınılmaz olarak köylüler çoğunluğu teşkil ederler. Bunu reddetmek, gerçekte devrimin temel gücünün köylüler olduğunu reddetmektir. Bu bayların, döne dolaşa vardıkları nokta da budur zaten ! Ama sinsice ! Ama ince (!) bir burjuva politikacılığının arkasına gizlenerek ! (İ.K. s. 400)

Görüldüğü gibi Kaypakkaya yoldaş " devrimin temel gücünün köylüler olduğu yarı - sömürge, yarı - feodal ülkelerde, proleterya partisinde kaçınılmaz olarak köylüler çoğunluğu teşkil ederler" fikrini savunmaktadır.

Bu teori - yalnız uygulama değil !!! - proleteryanın devrimde önderliğini ideolojik önderliğe indirgemekten başka hiç bir anlam taşımaz !
Dahası, Kaypakkaya yoldaşın bu ' teori ' ile ÇKP pratiğini yanlış bir şekilde " teorileştirdiği " de saptanmak zorundadır.
ÇKP ve Mao Zedung " devrimin temel gücünün köylüler olduğu yarı - sömürge, yarı - feodal ülkelerde, proleterya partisinde kaçınılmaz olarak köylüler çoğunluğu teşkil ederler " biçiminde EVRENSEL - yarı - sömürge, yarı - feedal ülkeler için - bir tez savunmazlar. Bu tez, Kaypakkaya yoldaşın bir çok alanda olduğu gibi, bu alanda da ÇKP pratiğini yanlış yorumlamasının bir ifadesidir.
Bu açık gerçekler ortada durup dururken, Bolşevik no 16 / 17' de "1971 / 1972 " de " önder kadroların önemli bir bölümünü kırlık bölgelere " gönderme önerisinin yanlış olduğu vurgulanmaktadır. Bizce asıl yanlış olan ' önder kadroların önemli bir bölümünü ' 1971 / 1972 koşullarında " kırlık bölgelere gönderme ÖNERİSİ " değildir. BU ÖNERİNİN DAYANDIĞI GENEL ANLAYIŞTIR. Ve o genel anlayışın ne olduğunu yukarda, İK' dan yaptığımız alıntı açıkca belgelemektedir.
İK yoldaş bu yanlış konuma rağmen, başlı başına Komünist Partinin gerekliliği , partinin yapısı, partinin işleyiş kuralları ve partinin özellikleri bağıntısında esasta doğru görüşler savunmuştur.

Tamda bunun içindirki, İK' da 'parti ' sorunu ve ' proleteryanın devrime önderliği ' tartışılırken, sorunun bu iki yönü birbiri ile bağ içinde ele alınmak zorundadır.
Tartıştığımız bu konu 3. konferansta da önemli bir tartışma konusu idi.

Derviş, Mustafa ve Cafer'in bu konuda savunduklarını kendince " özetledikten " ve alıntıladıktan sonra, şöyle demektedir :

> " Bizim, partinin önderliğini, yada daha doğrusu işçi sınıfının önderliğini ideolojik önderliğe indirgediğimiz şeklindeki bir tez, genel tez, bizim birincisi İK ile ilgili olarak ; İK' nın yazılarından çıkarak ispatlanamaz. İki ; bizim kendimiz içinde aynı şey, bizim bütün yazılarımızdan çıkarak ispatlanamaz, bu genel tez. Biz bu konuda görüşüme göre, İsa ve Bahtiyar imzalı, BP. S. 16 / 17' de sorunu böyle tek yanlı değil, bir

çok boyutları içinde ortaya koymaya çalıştık. Ve orda yazılanlar, görüşüme göre, soruna nasıl yaklaşılması gerektiğine iyi bir örnektir. Orda şu söylenmektedir : Parti öğretisinin çeşitli noktalarında, İbrahimin esasta doğru görüşler savunduğu ; hangi noktalarda nasıl savunduğu ; belli noktalarında saptığı, esasında MZD - düşüncesinden etkilenmenin sonucu ve Halk Savaşı teorisine bağlı olarak ileri kadroları köylere gönderme pratiği ile işçi sınıfının öncülüğünü bu bağıntıda ve yalnızca bu bağıntıda, ve bu anlamda ideolojik seviyesine indirerek, bu anlamda gelecek bir sapma içine girdiğini söyledik. Bu bir kere aynı şey değildir bir genel değerlendirme. Kesinlikle İbrahim ideolojik önderliği savunuyor, ya da bizim geçmişimiz ideolojik önderlik üzerine kuruludur. Bu hikayedir ; aynı şey , benim şey bağıntısında, partiyi ideolojik olarak görmenin ifadesidir. Partiyi, ML öncülerin yan yana geldiğinde kurması şeklinde, kurabileceği, parti adının kullanılmasında bir sakatlık olmadığı, içini doldurduktan sonra vs. şeklinde tespit, efendim ideolojik önderliği savunmaktır. Bu da hikayedir. " (Tutanak 1 s.145)

Önce şunu tespit edelimki, Derviş " inkarcılığa " karşı " parti çizgisini " sağlama bağlama telaşı ve " kaygusu " içinde, belli bir noktada BP 16 / 17' nin de gerisine düşmektedir.

Derviş'in " bu bağıntıda.....yalnızca bu bağıntıda ve bu anlamda. ..... bu anlama gelecek bir sapma içine " girildi şeklindeki sözleri, bunun açık kanıtıdır. Çünkü, BP 16 / 17' de sorun bu kadar sulandırılarak konmamıştır.

İkincisi ; ve en önemlisi, soruna akedemik bir kafayla yaklaştığını belgelemektedir. Şöyle ki :
TKP/ML çizgisi " halk savaşı " stratejisine dayanan ve bunun içindirki, işçi sınıfı içinde çalışmayı, kırlardaki çalışmayı destekleme hedefine bağlı ve ikincil olarak kavrayan, devrimin temel gücü olarak köylülüğü kabul eden ve köylülüğün parti içinde çoğunluğu oluşturmak zorunda olduğu teorisine dayanan ; parti inşasını silahlı mücadele içinde çözülecek bir süreç olarak ele alan vb. teoriler ve bu teorik tespitlerin TUTARLI BİR ŞEKİLDE PRATİĞE UYGULANMAYA ÇALIŞILMASI TARAFINDAN BELİRLENMEKTEDİR . Böylesi bir ge-

nel çizginin proleteryanın devrimde önderliğini İDEOLOJİK ÖNDERLİK OLARAK KAVRADIĞI, gerçeğe bilerek gözlerini kapamayan veya akedemik bir yaklaşıma sahip olmayan her komünist için açık olmalıdır.
İ.K yoldaşın THKO ve THKP C' ye karşı ideolojik mücadelede proleteryanın ' önderliğini ' ideolojik mücadeleye indirgeyen " fokoculuğu" reddetmiş olması, yukardaki tespitimizin doğruluğunu yadsımaz. Sadece Kaypakkaya yoldaşın THKO ve THKP C' ye karşı ideoldjik mücadele sorunu " teorik " düzeyde doğru koymasına rağmen, MZD' nin ağır etkisinden kurtulamadığı için, oluşturduğu GENEL ÇİZGİNİN KAÇINILMAZ SONUCU olarak, proleteryanın devrimde önderliğini ideolojik önderlik derecesine düşürdüğünü belgeler.

Bunun böyle olmadığını savunanlar, bugün PARTİZAN örgütünün bu konudaki GENEL konumunun NE olduğu sorusuna açık ve berrak cevap vermek zorundadırlar !!
Partizan, bugün işçi sınıfının politik önderliğini savunuyormu ?
Savunuyorsa, bu alanda onlarla aramızdaki temel AYRIM NEDİR ?
Ve Partizan'ın savunduğu GENEL ÇİZGİ ile, İK ve bizim Partizan ile beraber olduğumuz dönemdeki GENEL çizgi arasında HANGİ TEMEL AYRIM vardır ? Yoksa UYUM NE KADARDIR ?
Biz sorunun kısır bir şekilde " geçmişimizi " " inkar " ediyorlar ! Demogojileri alanından uzaklaştırılarak, sağlam temeller üzerinde yürütülebilmesi için, bu vb. soruların cevaplanması gerektiğini düşünüyoruz.
Blok Listeci yoldaşların " inkarcılığa karşı " mücadelede " elini kaptıran, kolunu da kaptırır " ilkesi !! temelinde, en azından bir bölümünün bazı gerçekleri SİMDİLİK de olsa görmezden geldiklerini biliyoruz ! Ve onların " haklı kaygularını" da anlıyoruz !! Yoldaşlar " inkarcılık kervanına " kendilerini kaptırmamak için, var güçleri ile, sağlam sandıkları, ancak aslında çürük olan "imdat" frenlerine sarılıyorlar !
Ne ki, onların bütün çabaları kısa sürede başarı sağlasa da, proleterya davasının çıkarlarına zararlı olduğu gibi, uzun sürede tümüyle boşa çıkarılacak olan ' atraksiyonlar' dır !
Biz sözümüzü bir cümle ile noktalayalım !
3. konferansta, gerek İK döneminde, gerekse Partizan döneminde işçi sınıfının devrime önderliğini aslında ideolojik önderlik olarak kavradığımız tezini savunan yoldaşlar, esasta doğru konumda durmaktadırlar.

c) " ÇEVRECİLİK " DEMOGOJİSİ ÜZERİNE

3. Konferansta bugün azınlık içinde yer alan belli yoldaşların TKP/ ML B olarak, gerçek bir KP olmadığımız, birinci aşamada bulunmadığımız ; görevler ve yapı bakımından aslında " parti öncesi grup " olduğumuz vb. yönünde görüşler savunması üzerine, Blok Listeciyoldaşların önde gelen lideri Derviş, azınlıktan yoldaşların savundukları düşüncelerin " ideolojik temeli " hakkında oldukça " bilimsel " bir tahlilde bulunmuştur.

O diğer şeylerin yanında şöyle demektedir :

> " Ben kimsenin niyetini vs. tartışmıyorum. Bu teori ile çevre yaşamına dönmenin teorik temeli konuyor. Rusya marksist hareketi bir çevre dönemi, çevrecilik dönemi yaşamıştır. Çevre dönemini parti döneminden ayıran temel özellikler nelerdir? Çevre döneminin en temel özelliklerinden biri, işte teorik sorunların ağır basması, daha çok içe kapanık bir çalışma, propogandayla yetinme. Kendi dar ufkunun dışına sakın ha çıkmama, en fazla kendi şehrinin problemleriyle uğraşma, ajitasyona döndüğünde hedefleri unutma, en iyi halde günlük meselelerle uğraşma, çabuk başarı getirecek şeyleri yapma vs. Çevrecilik döneminin bazı tipik özellikleri - tek değil - bunlardır. Esasında dediğim gibi bunun teorik temeli, siz başladığınız andan itibaren " biz işte 1. aşamada değiliz " vs. diye başladığınız zaman, evet görevler bağıntısında da sorunu " parti inşasında bizim esas görevimizdir " diye koymazsanız, ya da 1. aşamanın temel özelliği ne ? Öncünün kazanılması olarak koymazsanız ; esas meseleyi bundan bağımsız, bundan koparıp koyarsanız yapacağınız iş evet içe dönük çalışmayı her şey, bir anlamda her şey yapan çalışma olmak zorundadır. Bu pratik adımlar açısından şu anda pek zarar vermiyor gibi görünebilir. Çünkü belli bir noktada çözeceğimiz, çözmemiz gereken ilk görevi, yani kendi kendimizin kazanılmasını görüyor bu yaklaşım, Bu anlamda bir tavır takınıyor. Ama böyle parti inşa edilemeyeceğini görmediği noktada, bu çok tehlikeli bir ideolojik akımdır." (Tutanak 1 s. 320)

Burda söylenenleri bir kaç açıdan irdeleyelim.
Birincisi, burdaki yaklaşıma göre, her kimki " birinci aşamada değiliz " görevlerde birinci aşamanın görevleri değildir vb. biçi-

minde görüşler savunuyor ; o kişi ve grup " çevreciliği " savunuyor demektir. " İçe dönük çalışmayı herşey " görüyor demektir !

Önce böylesi " mantık oyunu " ile sorunun çözülmedğini, çözülemeyeceğini saptayalım.
Bugün kendi dışımızda (TKP / ML B dışında) bir dizi grup ; a) Parti olmadıklarını b) birinci aşamada olmadıklarını savunmaktadır. Ne varki bu gruplar, ne " içe dönük çalışmayı her şey gören " bir çalışma yürütüyorlar, nede ' çevreciliği ' savunuyorlar. Somut bir örnek olması açısından, İleri Devrimci Kanat'ı örnek verebiliriz. Bu grup parti olmadığı, parti öncesi grup olduğu vb. tezlerini savunmaktadır. Ama buna rağmen, ne " içe kapanıklığı " nede " çevreciliği " savunmaktadır. Tersi iddiayı ileri sürenler, söylediklerini belgelerle kanıtlamalıdırlar.

<u>İkincisi</u> ; Derviş ' çevrecilik dönemi ' olarak, Rus Sosyal - Demokratlarının henüz parti olarak örgütlenmedikleri dönemde, " ilkel ve yerel " çevreler halinde mücadele yürüttükleri dönemi önümüze sürerek, aslında bizlerin de " ilkel ve yerel " çevrecilik dönemine "dönmenin teorik temeli" ni savunduğumuz iddiasında bulunmaktadır. Onun bu iddiası tümüyle saçma olduğu gibi, " ustaca " konu değiştirmenin de bir kanıtıdır.
Saçmadır çünkü, " çevrecilik " tanımı, uluslararası komünist hareketin içinde bulunduğu her tarihi dönemde farklı içeriklere sahiptir. Bunun içindirki, " her dönem " için geçerli olan bir " çevrecilik dönemi " sözkonusu olamaz.

Ne varki Derviş " inkarcılığa karşı mücadele " de çokca burnunun dibini göremez hale geldiği içindirki, bu basit gerçeği bile tespit edip, getireceği eleştiriyi bu temele oturtamamıştır.

Onun kafasında"her derde deva" bir"çevrecilik dönemi " vardır. Ve o dönem ",, teorik sorunların ağır basaması, daha çok içe kapanık bir çalışma, propogandayla yetinme. Kendi dar ufkunun dışına sakin ha çıkmama, en fazla kendi şehrinin problemleriyle uğraşma, ajitasyona döndüğünde hedefleri unutma, en iyi halde günlük meselelerle uğraşma, çabuk başarı getirecek şeyleri yapma vs." özellikleri tarafından belirlenen bir " çevrecilik dönemidir ".

Ve o bu muhteşem yaklaşımıyla, şıp diye, bizim de aslında " çevre yaşamına dönmenin teorik temelini " ortaya koyduğumuz " derin bilimsel " tespitinde bulunmaktadır. Ve yine o, böylece, bizlerin yukarda özelliklerini belirttiği " çevreciliği " savunduğumuz demogojik iddiasında bulunmaktadır.
Biz " çevreciliğin " değişik tarihi dönemlerde, değişik " içerikler" ile ele alındığını söyledik.
Örneğin, Rus Sosyal - Demokrasi tarihinde önemli bir yere sahip olan Petersburg Mücadele Birliği bir"sosyal - demokrat çevredir." Ne varki bu"çevre" Derviş'in sıraladığı özelliklerin çok önemli bir bölümünün muhatabı değildir.
Petersburg Mücadele Birliği, Petersburg somutunda 20 kadar küçük marksist çevrenin birleşmesi sonucu kurulmuştur. Yani, bu grup öncesinde de " çevrecilik " vardır. Ama bu iki dönemin " çevreciliği" bir çok yönü ile farklıdır.
Dahası, Lenin " Ne Yapmalı ? " ve " Bir Adım İleri, İki Adım Geri" isimli ünlü eserlerinde " Ekonomistler " in ilkel ve yerel çevreciliğe sarıldıklarını " profesyonel devrimci bir parti " fikrine karşı çıktıklarını açıklarken, salt 1894 öncesi " çevreciliği " değil, bu tarihten sonraki " çevreciliği " de tartışma konusu etmekte ve " çevreciliğe " son verilmesi gerektiğini savunmaktadır.

Devam edelim :

Çevre bir örgütlenme biçimidir.Ve her örgütlenme biçimi gibi, içinde bulunulan durum ve şartlarla bağı kurularak gerekli mi olduğu,yada gerici mi bir rol oynadığı değerlendirilmelidir.Mesela Lenin,Oniki yıl Kolleksiyonuna Önsözde,1902-1905 dönemi 'çevre' lerinden bahsetmekte,RSDİP'in bu çevreler içinden büyüyüp geliştiğini belirtmektedir:

"Yukarıda eski Iskra döneminin çevrelerinin dar sınırlarından söz ettim.(...) Bu çevreleri çağdaş okuyucuya kısaca anlatmak gerekiyor.Bu dizide yayınlanan Ne Yapmalı ve Bir Adım İleri,İki Adım geri Broşürleri okuyucuya yurtdışı çevrelerindeki (açL) ateşli ve zaman zaman sert ve yıkıcı bir tartışmayı sunar.Şüphesiz bu mücadele birçok sevimsiz özelliklere sahip.Şüphesiz bu ancak adı geçen ülkede,genç ve ham bir işçi hareketinde mümkün olabilecek bir şey.Şüphesiz Rusya'daki günümüz işçi hareketinin yeni liderleri,dikkatlerini günün sosyal demokratik görevlerinde toplamak üzere,birçok çevre geleneklerinden kopacak,çevre faaliyetlerinin

ve kavgalarının birçok abes özelliklerini unutacak ve dıştalayacaktır.Geçmişten miras kalmış ve bugünün görevleriyle uyuşmayan çevre zihniyetinin tüm artıklarını ancak proleter(açL) unsurları katarak partinin genişlemesi ve bununla birlikte açık kitle faaliyetleri ile temizlenebilir.Ve Kasım 1905'de yeni legal çalışma koşulları ortaya çıkar çıkmaz,Bolşeviklerin Novaya Zhin'de ilan ettiği gibi,demokratik işçi partisine geçiş -bu geçiş artık gününü doldurmuş eski çevre zihniyeti ile,dönüşü olmayan fiili bir kopuş oldu.

Evet 'gününü doldurmuş' diyorum.Çünkü eski çevre zihniyetini mahkum etmek yeterli değil;eski dönemin özel şartlarında onun önemi anlaşılmalıdır.Çevreler gününde gerekliydiler.Ve olumlu bir rol oynadılar.Otokratik devlette,özellikle Rus devrimci hareketinin tüm tarihinin yarattığı koşullarda,bu çevreler dışında sosyalist işçi partisi gelişemezdi.(açL) Ve o çevreler,yani çok küçük sayıda insanı ve hemen her zaman kişisel dostluklara dayalı olarak bir araya toplayan gizli saklı,dışarıdakilere kapalı gruplar,Rusya sosyalizminin ve işçi hareketinin gelişmesinde gerekli bir dönemdi."

Burada tartışılıp değerlendirilmesi gerken birden fazla konu vardır.Burada bir iki tanesine değinirsek;Lenin,çevrelerin varlığı ile,partinin darlığı,geniş proleter kitleleri ile bağın az olması,açık kitle faaliyetlerinin olmaması arasında bağ kurmaktadır. Lenin'in bu tespitleri yaptığı dönem,RSDİP'in işçi sınıfı hareketi ile bağları olduğu,bu hareketi yönlendirdiği,üye sayısının binleri bulduğu bir dönemdir.Onun bahsettiği "darlık" böyle bir darlıktır.

O ayrıca çevrelerle,yurtdışı şartları arasında da bağ kurmaktadır. Ancak onun bahsettiği yurtdışı şartları,partinin bütününün yurtdışında olması anlamında değildir.RSDİP 'in Rusya'da çalışan bir örgütü,sınıfla bağları vardır.

İşte Lenin böyle bir örgütü ve faaliyetleri "dar" olarak değerlendirmekte,böyle bir dönemde çevre faaliyetlerini 'olumlu bir rol oynayan' ve 'gerekli' olarak değerlendirmekte,ve çevre zihniyetinin tüm artıklarının ancak,"proleter unsurların katılarak partinin genişlemesi ve bununla birlikte açık kitle faaliyetleri ile" olabileceğini söylemektedir.

d) GÜNÜMÜZ KOŞULLARINDA ÇEVRECİLİK TEORİSİ " AKEDEMİZM " İLE KOL KOLA YÜRÜMEKTEDİR

DHB grubunun iki kanada bölünmesi ve İleri Devrimci Kanat olarak ortaya çıkan grup içinde " çevreciliği " savunan bir grup arkadaşın, savundukları, teoriye uygun olarak izleyen herkesin bilgisi dahilindedir.

İleri Devrimci Kanat içinden ayrılan ' çevreciler ' in teorik gerekçelerini bütünlük içinde incelemiş değiliz. Kaldıki, varolan bilgimize göre, bu arkadaşların derli toplu yazıları da yoktur. Daha çok İleri Devrimci Kanat' ın yayınlarında, bu konuyla ilgili incelediğimiz yazılar temelinde şunu çok açık bir dille söylüyoruzki,bu arkadaşların savunduğu " çevrecilik " le bizlerin savunduğu düşünceler arasında TEMELDE BİR ZITLIK VARDIR. Kökten, iki ayrı kutuplar halinde duruyoruz.
Bu arkadaşların savunduğu " çevrecilik " in en temel tezlerinden biri, " akademizmi " savunuyor olmalarıdır. Hatta temel tezleri dememiz bile yanlış olmayacaktır.
Tamda bu bağıntıda, yani akedemizm bağıntısında, bu grup !! - aslında grup demek bile saçmalıktır ! - dan arkadaşlarla bizim MK çoğunluğu önemli AKRABALIK BAĞLARINA SAHİPTİR !

Gerek bu yazımızda, gerekse daha başka yazılarımızda ispatladığımız gibi, MK çoğunluğu ve onunla temelde anlaşanlar bir çok noktada AKEDEMİK yaklaşımlara, sapmalara sahiptirler.
En bariz örneği, OTYO üzerine İ. Güzel imzalı yazıdır.
Biz " çevrecilik " suçlaması yerine daha fazla durmayı gereksiz görüyoruz. Ve bunun içindirki, belli önemli noktaları aşağıda olumlu olarak koyarak, sorunu noktalıyoruz.

Biz " çevrecilik " i savunduğumuz demogojisi üzerine daha fazla durmayı gereksiz görüyoruz.
Bizim için sorunun özü, MK çoğunluğunun bu yöndeki içi boş iddiaları değil, bizim ne savunduğumuz ve pratiğimizdir.
Nasılki TKP/ ML' den kovulduğumuz sırada Partizancılar' ın Bolşevikler hakkında " kavga kaçkını " vb. türündeki, tümüyle iğreti verici olan demogojileri boşa çıktıysa, bugün Blok Listecilerin de benzer bir temelde (biraz daha efendi ve bilimsel bir dille !)

sürdürdükleri iğreti verici demogojileri boşa çıkacaktır. Pratik bunun aynası olacaktır !! Bu konuda çok, hem de Blok Listecilerden daha çok kendimize güveniyoruz !!

Biz uluslararası proleteryanın çözüm bekleyen sorunlarına bilimsel temelde cevaplar verebilmek için, ML' in genel özellikleri içinde kavranması, tek tek sorunların kendi başına ele alınarak açıklığa kavuşturulması, incelenen her konunun imkanlar ölçüsünde en geniş kesime (ileri kesime) propogandası, istikrarlı, ilkeli kitle ajitasyonu temel hedefini bir an için gözden kaçırmaksızın daha şimdiden açık olunan her noktada, imkanlar ve güç ölçüsünde " kitle ajitasyonu"yapılması, bütün bunlarla kopmaz bağlar içinde olan örgütleme çalışmasına gidilmesi vb. temel görevlerine sahip olduğumuzu ve bu görevlere dört elle sarıldığımızı açıkca ilan ediyoruz !

Biz başıyla, gövdesi ile Türkiye - Kuzey Kürdistan zemini üzerinde yükselen, işçi sınıfı ile sosyalizmin pratik olarak birliği için militan bir mücadele yürüten, kendi dışındaki ML adına konuşan ve bir çok temel noktada ML pozisyonlarda duran gruplarla bugüne kadar olduğundan ÇOK DAHA SIKI içinde bulunan, çeşitli düzeylerde birliktteliklere hazır olan ' anti mezhepçi ' bir yapılanmayı amaçlıyoruz.

Biz yıllardan beri " Türkiye devrimi için varız " dediğimiz halde, başıyla, gövdesi ile bir " YD teşkilatı " olan bugünkü konumumuzun köklü olarak değiştirilmesi ve daha başka görevlerin gerçek anlamda çözümünün bizim temel yaklaşımlarımız üzerinde yükseleceğini ; bu temellere " çevrecilik " diye saldıran Blok Listecilerin kendi kendilerini ve çevrelerini avuttuklarını açıkca ilan ediyoruz !

Bizim savunduğumuz teorik görüşlerin 12 Eylül yenilgisi ile " bağını kuran " ve bu temelde " bilimsel açıklamalarda " bulunanlara söyleyeceğimiz tek şey, bu tür demogojilerle daha fazla zaman öldürmemeleri, gerçek sorunlara eğilmeleri olacaktır !!

* * * *

AÇIKLAYICI NOTLAR:

1) Bu bağıntıda ' eski kardeşlerden ' GDS hakkında bazı şeyler söylemek istiyoruz.

3. konferansta Mustafa yoldaşın, Derviş ' e sorduğu soru üzerine GDS ' in kendini " parti " olarak adlandırmadığı halde, nasıl olupda birinci aşamada olduğu tezini savunduğu üzerine, kısaca durulduğu. Daha doğrusu, sadece Derviş' in sorulan soruya verdiği yanıtla sorun kapandı.(Bakınız 3. K tutanağı 1.cilt S. 133/ 132)

Biz bu konu hakkında iki noktada tavır takınmakla yetineceğiz.

Birincisi, GDS ' in gerek kendini 'parti ' olarak adlandırmadığı, gerekse,önüne koyduğu görevler ve PRATİK alanda yaptıkları, dikkate alındığında,ve 'gerçek bir KP ' fikri ile bu durum karşılaştırıldığında, GDS ve diğer kardeşlerin ' Parti inşasının birinci aşamasında ' olmadıklarını tespit ediyoruz.

İkincisi, GDS ' in kendine "parti" bile demeden, birinci aşamada olduğu şeklinde bir tez savunmasını, "idolojik açıdan" fazla problemli görmeyen, Derviş, bu konumuyla bir kez daha, üç beş Marksist-Leninist ' in kurduğu, ve aslında bir "propoganda gurubu " olmaktan başka birşey olmayan guruplara, " parti" deme ve bunların birinci aşamada olduklarını, bu dönemin görevlerini çözmekle yükümlü oldukları vb. şeklindeki saçma teorisini birkez daha bütün çıplaklığıyla gözler önüne sergilemektedir.

2) Burda aktardığımız alıntı, YD bölgesinin bölgesel olarak çıkardığı Komünist sayı 5 ' de yapılmıştır. İsteyen okuyucuya, belgenin tümü veya alıntıyla ilgili bölümü verebiliriz.

3) Öteden beri, üç beş Komünistin biraraya gelerek oluşturdukları örgütü "Komünist Partisi " olarak adlandırma, savunusu içinde, RSDİP ' in 1. kuruluş kongresine de sık sık atıflarda bulunduk, bulunuyoruz.

Bunu yaparken, ' RİSDİP ' in de 9 kişi ' tarafından kurulduğu yönünde değerlendirmelerde bulunduk. Mesela, YD bölgesi adına çıkan Komünist sayı 5 ' de bu bağıntıda aynen şöyle denmektedir :

" RSDİP ' in ilk kongresine katılan DELEGE SAYISI DOKUZDU.Bunlar

kesinlikle Rusya da varolan tüm marsistleri temsil eder durumda değildi.PARTİ BU DOKUZ KİŞİ TARAFINDAN KURULDU. "(s.8)

Yazının yazarının- bildiğimiz kadarıyla İ. Hayri ' dir - bir kaç açıdan yanıldığı açıktır.

Birincisi, kendi kafasındaki " parti " fikri ile, RSDİP pratiğini aynılaştırdığı,ya da özde aynılıştırdığı için yanılmaktadır.

İkincisi, bu temel yanılgıya bağlı olarak,"küçük bir olgucuğu " ES geçmektedir. O da şudur : 1898 ' de RSDİP 1. kongresine katılan "Mücadele Birlikleri " yerel alanlarda da olsa, işçi sınıfı ile sosyalizmin pratik bağını temsil eden, ve kitle ajitasyonu yapan örgütlerdir. Bunların dışında " BUND " önemli bir güce sahiptir. Ve kongreye katılan "DOKUZ KİŞİ " sözkonusu " Mücadele Birlikleri " ile BUND ' un temsilcisidir.

Oysa, ne 1972 ' de TKP / ML ' in kuruluşunda durum benzerdir, ne de 1981 ' de kurulan TKP / ML B ' nin durumu benzerdir.

RSDİP 1. kongresine " DOKUZ KİŞİ" katıldı gerçeğinden, hareketle kendi "teori ve pratiğimizi " aklamaya kalkmak, sapla samanı birbirine karıştırmaktır.

Kökleri, derinlerde yatan bu " teorimizin" bugün bile, önemli ölçüde temel tuttuğu, ve başta da MK çoğunluğunun bu "safta " durduğunu özel olarak belirtmek istiyoruz.

4) Lenin ' in ' Troçki' nin RSDİP için getirdiği " aydın örgütü " suçlamasına karşılık, hangi yöntem ve verilerle mücadele ettiği bizler için öğretici olmalıdır.

Biz bu baıntıda, 3. konferansta yürütülen ' Aydınlar örgütüyüz ' tartışmasının, sağlam ve bilimsel temellere oturtulmamış bir tartışma olduğu gerçeğini tespit ediyoruz.

İçimizde kaç tane, işçi kökenli yoldaşın olup olmadığı, veya bunların varolan güç içinde oranının ne kadar olduğu üzerine yapılan bir tartışma, sorunu kısır bir döngü içine hapsetmektir.

Bizce önemli olan şudur : TKP / ML B bugün başıyla, gövdesiyle bir YD teşkilatıdır. İşçi sınıfı haraketinde kopuktur. Onun işçi sınıfı ile bağı, Marksizmi-Leninizmi savunduğu ölçüde, "fikirşel " bir bağdır. Ve önüne koyduğu görevler, "toplumsal bir güç" halindeki değil, " aydın karakterli " gurubun yapısına uygundur. vs. Bütün bunlardan dolayı, ' aydın gurubu ' olduğu açık bir gerçektir.

Ne ki, 'aydın gurubuyuz' tezini savunan yoldaşlar, sorunu böyle

koymamışlardır. Bu önemli bir hatadır. Çoğunluktan yoldaşların bu konudaki, konumlarının yanlış olduğunu özel olarak belirelim.

5) 3. Konferansta ' parti öncesi ' gurup olduğumuz fikrini savunan yoldaşların, genel yönelimleri, ve savundukları tek tek tespitler bütünlük içinde ele alındığında, bu yoldaşların ' propoganda açısından da olsa ' kendimize "parti " dememiz gerektiğini savunmuş olmalarını gelinen yerde,ve yazımızda açıkladığımız gerekcelerden dolayı yanlış buluyoruz.

Özellikle " parti denmediği " şartalrda, "gevşek bir " yapılanma,olacağı yönünde duyulan "kayguların " bu durumda önemli bir rol oynadığını, asılında bu 'kayguların' doğru olmadığını düşünüyoruz.

Disiplin ve militanlık açısından, önemli olan 'parti ismini ' kullanıp kullanmama değildir. Bugün kendine "partiyim" demeyen bir çok gurubun, bizlerde daha çok "militan" bir yapıya sahip oldukları vs. açık gerçeklerdir.

Bu konudaki hata, aynı zamanda " Blok Listecilerin " çürük bir temelde yürüttükleri, " çevrecilik " suçlaması karşısında gerilemenin de bir sonucudur.

6) 1902 ' de RSDİP somutunda, 'teorik çalışmanın ' esaslığı,üzerine 3. konferans sonrası, özel olarak yeniden tartışma yürütmüş değiliz. Bunun içindirki, her yoldaş kendi geçmişinde savunduklarında sorumludur.

Özellikle Muharrem yoldaşın getirdikleri üzerine,ciddi olarak durma ve bununla, "parti sorununda " ortaya koyduğumuz hatalı yönler arasında ne gibi bağlantıların olduğunu açığa çıkarma, görevini önümüzdeki süreçte çözmeye çalışacağımızı belirtmek isteriz.

7) Birinci aşamada, propoganda ve ajitasyon sorununun nasıl ele alınacağı konusunda, tartışmalarımız daha öncelere dayanmaktadır.

Biz bu bağıntıda, 1983 ' de Fehmi yoldaşın Bolşevik Partizan sayı 8 ' de yayınlanan " tartışma " yazısı ve bu yazıya, İ. Hayrinin aynı sayıda verdiği 'cevap' yazısına atıfda bulunmak istiyoruz.

Şunu özeleştirel olarak saptamak istiyoruz ki, bizlerin geneli o tartışmada , İ. Hayri ' nin pozisyonunu savunmuş, ve böylece Fehmi ' nin getirdiği eleştiride, doğru olan önemli bazı noktaların, daha erken bir sürede, gün ışığına çıkması ve hatalarımızın aşılmasına hizmet etmesi engellenmiştir.

Biz sözkonusu bu iki yazının da, şu an yürüttüğümüz tartışma içine çekilmesi gerektiği görüşündeyiz.

Ve sonuç olarak belirtmek istediğimiz şudur :

Fehmi yoldaş' ın Merkez komitesine getirdiği eleştirinin asıl yönü olan, ' M K birinci aşamada propoganda ile, ajitasyon çalışmasını birbirinden kopartıyor ' şeklindeki, anlamındaki eleştirisi doğrudur. Dahası, gerek bu bağıntıda getirilen eleştiri, gerekse 12 Eylül 1982 ' tavrına karşın getirilen eleştiri, PARTİ İNŞASINI NASIL AKADEMİK BİR yaklaşımla ele aldığımız gerçeğini ortaya koymaktadır.

Biz bütün yoldaşları, arada 4 yıl gibi bir zaman geçmesine rağmen, bir kez daha bu yazıları, incelemeye, tartışmaya çağırıyoruz !